Wij
vlaams nationaal

Beheer : M. Lemonnierlaan 82, Brussel 1. Tel. 11.82.16, pcr. 1711.39, Wij Vlaams-nationaal, Brussel 1 - Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7. Tel. 23.11.98. Losse nummers : 8 fr.

Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers. VOLKSUNIE

Weekblad — Dertiende jaargang — nr 13 — 1 april 1967

Maurits Coppieters en de nobiljons in de diplomatie.

ZELFBESCHULDIGING

In de slappe rede die de zieke eerste-minister uitgesproken heeft de laatste dag van het debat over de koepelwet in de senaat heeft hij de zwakheid van de drie kleurpartijen nog eens bloot gegeven, wanneer hij het had over de bezuinigingen in de sektor Nationale Opvoeding. Aan een verbaasde senaat deelde hij mee dat er in ons land 200 scholen bestaan met minder dan tien(!) leerlingen en 1.000 scholen met minder dan twintig !

Terecht hebben we dus aangeklaagd dat door het bestaan van de schoolpaktkommissie de vergadering van de kamer- en senaatskommissies voor Nationale Opvoeding tot karikaturen van vergaderingen herleid werden. Slechts de ekstraparlementaire schoolpaktkommissie is op de hoogte van de geheime verkwistingen der goden.

Het is een mooie boel die de drie « grote », traditionele partijen in de schoolpaktkommissie aangericht hebben.

Alle vraagstukken werden er op de gemakkelijkste wijze opgelost : een misbruik van links werd gekompenseerd door een misbruik van rechts en klaar was Kees.

Er zijn echter niet alleen deze minischolen.

Er is de kwestie van het teknies onderwijs : we beschikken in ons land over ongeveer 130 scholen met A-1-graad, waarbij vanzelfsprekend een aantal beneden peil.

Men richt scholen op aan de lopende band, zonder vast plan.

Te Brussel bestonden tot vorig jaar twee tolkenscholen : Marie-Haps, afhangend van de universiteit Leuven en de staatstolkenschool, die tans na veel strijd ook een volwaardige Nederlandse afdeling telt.

De stad Brussel heeft dit jaar echter een derde tolkenschool opgericht, vanzelfsprekend eentalig Frans. Na een jaar bestaan zal die ook door de staat moeten bekostigd worden. Wanneer zal er in ons land eens een duidelijk plan uitgewerkt worden voor alle vormen van onderwijs, een plan dat de volle noodzaak dekt maar het overtollige weert ? Dat zou al wat beter zijn dan na de verspillingen te moeten zwammen over bezuinigingen.

Van bezuinigingen gesproken !

De P.V.V.-er Lahaye legde een plan voor van 4 miljard bezuinigingen. Zijn partijgenoten beweerden dat hij gek was en dat men ten hoogste één miljard kon besnoeien. Maar waarover zwamt de heer Vanaudenhove dan altijd ? Wat een komedie !

Van den Boeynants meende zich te redden, destijds voor de T.V. en tans in Kamer en Senaat, door er op te wijzen dat in 1965 van de begrotingen 15,8 miljard overschoot waarop kon bezuinigd worden, in 1966 was dat 12,1 miljard en in 1967, naar zijn bewering, 4,1 miljard.

Wat betekent dit laatste sijfer van 4,1 miljard echter, wanneer hij nu onmiddellijk 5 miljard nodig heeft en naar alle ingewijden zeggen nog 5 tot 7 miljard in het najaar ? Welke verbetering brengt hij dan ?

Wij hebben van een C.V.P.-P.V.V.-regering even weinig verwacht als van een C. V. P. - B. S. P. - regering. Of beter : nog minder. De gebeurtenissen stellen ons in het gelijk.

De P.V.V.-kwakzalverij zal nu wel vlug door iedereen doorzien worden. Vanaudenhove in z'n hemd zal geen fraai zicht zijn.

Arme P.V.V.-kiezers !

WIM JORISSEN.

HET A.S. PARTIJKONGRES

Het a.s. Partijkongres op 8 en 9 april te Brussel zal een uiterst belangrijke gebeurtenis in het bestaan van de Volksunie worden. In de arrondissementen en afdelingen is dit kongres degelijk voorbereid. De teksten werden doorgenomen, de sprekers namens de plaatselijke besturen aangeduid, de voor te stellen amendementen opgesteld en doorgestuurd aan het kongressekretariaat. Uit de vroegere kongresorganizatie werd heel wat geleerd en alles loopt gesmeerd en piekfijn in orde. Naar opbouw en statuten is de Volksunie demokratieser dan om het even welke andere politieke partij in het land. Organizatoriese tekortkomingen en improvizatie hebben in het verleden wel eens een beletsel gevormd voor de vrije doorstroming van ideeën en voorstellen van de bazis naar de top of omgekeerd. Nu de Volksunie vooral sinds de jongste parlementsverkiezingen de gelegenheid en ook de middelen kreeg om haar organizatie op punt te stellen, zal dit kongres de zuivere emanatie worden van wat leeft en beweegt aan de bazis. Bij ons geen geprefabrikeerde programma's en besluiten, maar een ernstige gezamenlijke bezinning op de weg die de partij moet inslaan en de middelen die daarbij moeten gebruikt worden.

Ten overstaan van de ernstige krizis die het politiek regime in ons land doormaakt, blijkt duidelijk dat de Volksunie opgewassen is tegen de grote taak die voor haar reeds morgen is weggelegd. Hoe zij deze taak opvat, welke middelen zij voorstelt om uit de krizis te geraken, welke oplossingen zij heeft om het vraagstuk der Belgiese dualiteit op te lossen, zal op het Partijkongres nader bepaald en toegelicht worden.

Van dit Kongres zal een vernieuwde impuls uitgaan voor een versterkte Vlaams-nationale aksie in heel Vlaanderen, voor de verdere groei van een waarachtige Vlaamse oppozisie in het land.

De partij rekent op de aanwezigheid van haar kaderleden en heet alle V.U.-leden op de plechtige slotvergadering hartelijk welkom.

Gedurende het Paasweekeinde en in de loop der voorbije week werden te Charleroi een reeks besprekingen gehouden tussen waalse en vlaamse federalisten, die voor de toekomst van ons land van groot belang zijn.

Aan Waalse zijde werd de gespreksgroep geleid door de Kamerleden Merlot en Perin; de Vlaamse afvaardiging stond onder leiding van mr. F. Van der Elst, terwijl de heer Verroken zich bij de groep te persoonlijken titel — « als waarnemer », zoals het heet in het slotkommunikee dat vandaag zal worden bekendgemaakt — had aangesloten.

FEDERALISTEN AKKOORD

De waalse en vlaamse afvaardigingen bestonden verder uit een aantal personaliteiten uit de wereld van de kultuurverenigingen en de sosiaal-ekonomiese sektor.

Tijdens de besprekingen werd het vlaams-waals federalisties akkoord van 1952 bekrachtigd en aangevuld. Er werd beslist, dat de waalse en vlaamse groep volledige vrijheid van handelen behouden, doch dat over volgende punten volledige overeenstemming bestaat :

1. er zal, in gemeenschappelijk overleg en volgens een gemeenschappelijk opgesteld aksieprogramma, gestreefd worden naar een spoedige federale hervorming van het land. De groep Merlot verbindt er zich toe, iedere deelname aan een regering ondergeschikt te maken aan het tenuitvoerleggen van het aksieprogramma.

2. iedere vorm van drieledig of provinsiaal federalisme wordt verworpen; alleen het tweeledig federalisme zoals het destijds werd vastgelegd door de groep Couvreur-Schreurs wordt weerhouden. Brussel zal worden omgevormd tot een federaal distrikt.

3. In haar grote lijnen wordt de huidige taalgrensafbakening aanvaard. Wat de uitzonderingsgebieden betreft (o.a. Voerstreek, Edingen, Komen-Moeskroen en Randgemeenten) verbinden de beide groepen er zich toe, de bespreking desaangaande te verdagen tot na het ogenblik waarop de federale herinrichting van het land een feit zal zijn geworden.

4. Er wordt een permanent bureau opgericht, dat bestaat uit 4 vlaamse en 4 waalse leden. De voornaamste opdracht van dit bureau zal zijn, de aksie van de federalisten boven en beneden de taalgrens te koördineren.

5. De onaantastbaarheid en homogeniteit der taalgebieden wordt erkend. De waalse federalisten aanvaarden dat de franskiljonse groep in Vlaanderen niet als een nationale minderheid mag worden beschouwd. De overheveling van de franstalige universiteit uit Leuven naar Wallonië wordt als een dringende aangelegenheid erkend.

6. De waalse en vlaamse federalisten hebben besloten, gezamenlijk stappen te ondernemen bij de internationale organismen (UNO, Europaraad enz.) om het recht op waalse en vlaamse zelfbeschikking internationaal te doen erkennen. Tegen de Belgiese staat zal een geding bij het Hof te Den Haag worden ingesteld, op grond van het feit dat de unitaire struktuur de vrije ontplooiing van de gemeenschappen verhindert.

Alleen de waalse en vlaamse federalistiese pers werd in de loop van deze week ingelicht over deze uiterst belangrijke besprekingen. Vandaag zaterdag zal nochtans te 19 u een perskonferentie te Brussel worden gehouden, terwijl de heren Van der Elst en Merlot resp. in de B.R.T. en R.T.B. een verklaring zullen afleggen in aansluiting op de TV-nieuwsberichten van 20 u.

We komen volgende week uitvoerig terug op deze beslissende wending in de binnenlandse politiek.

WIJ en gij

vlaams nationaal

VIETNAM

Sta me toe mijn wrevel uit te drukken over de onzin die u bij een foto uit de Vietnam-betoging van 4 maart hebt gemeend te moeten schrijven.

Ik vraag me af hoe u ertoe komt de rol van Peking inzake Vietnam gelijk te schakelen met die van Washington. Dit terwijl nu stilaan iedereen toch weet dat China zoveel met de Viet Kong te maken heeft als de Volksunie met de Eskimo's. (Erger nog : China en Vietnam zijn « natuurlijke » erfvijanden, wat niet eens het geval is bij de V.U. t.o.v. de Eskimo's).

U schijnt nog steeds te geloven dat de Viet Kong kommunisties is, terwijl het nu toch stilaan bekend geraakt dat de Viet Kong een puur nationalistiese beweging is, slechts voor een kleine minderheid gevormd door kommunisten. En zelfs al wàs de Viet Kong kommunisties, wat zou dat ? Is een vorm van nationalisties sosialisme niet te beste oplossing voor Vietnam ?

J.V., Geel.

VIETNAM

Bravo voor de artikels in «WIJ» van 11.3.67 over de Vietnam-betoging te Brussel. Het wordt inderdaad eens tijd dat alle weldenkende burgers hun stem verheffen tegen de verwijten die de Amerikanen worden toegestuurd voor hun menslievend werk in Zuid-Oost-Azië. Ik stel dan ook voor dat, als tegengewicht voor de betoging, de Volksunie te Brussel een betoging inricht tegen de Noordvietnamese bombardementen op Amerikaanse steden.

En hoe durven die stoute linksen in hun stoet een namaakbisschop laten meemarsjeren ? Dat ze een voorbeeld nemen aan de Vlaamse manifestaties, waar zulke flauwe grappen nooit plaatsvinden !

L.D., Kortrijk.

SENTEN

Het artikel van dr. Goemans « Belgies evenwicht bij P.T.T. » verdient navolging. Waar hij schrijft dat het Vlaams-nationalisme de vinger legt op de gevoeligste plek bij Jan Publiek (zijn geldbeugel) moet deze vinger een vingerwijzing voor ons zijn.

Willen wij onze ideeën propageren in alle lagen van de bevolking, dan moeten we er rekening mee houden dat het overgrote deel van onze mensen alleen maar « denken » in senten. Meer dergelijke artikels zouden vooral bij propagandisten en kolporteurs gewaardeerd worden. Want om ons volk te leren denken, moeten wij het aan zijn senten doen denken. Ook idealisten moeten rekening houden met deze plat-materialistiese ingesteldheid van onze mensen.

E.F., Wevelgem.

NIEUWE SPELLING

Met de in ons blad van 11.3 verschenen brief van A.J., Brussel 16, ben ik het eens.

Treurig is het, en tot ergernis toe, dat in ons blad meerdere bijdragen te veel doorspekt zijn met Franse woorden. Daardoor is het geenszins te verwonderen dat onze tegenstanders ons trachten af te takelen en dat wij het te horen krijgen dat we iets bestrijden waaraan we zo gretig en ruim putten. Het geeft daarbij de indruk dat we geen Franse woorden kunnen ontberen noch in krant of bij spreekbeurten.

Is het in dit opzicht nog nodig dat wij ons recht opeisen of ervoor strijden ? Wat ten andere nieuwe spelling betreft kan ik mij ook niet eens verklaren, want het wordt al te belachelijk.

H.W., Gent.

ONTWIKKELINGSHULP

Dat een schrijven over ontwikkelingssamenwerking door de redaksie van « WIJ » wordt gelezen en gepubliseerd, gaat mijn petje te boven. Is het nu toch zo dat wij een zekere mistifikatie ondergaan en er van overtuigd zijn dat de Belgen en de Vlamingen in het bizonder in een welvaartstaat leven ? En worden zulke gedachten gebroed door mensen die boven de 20.000 fr. per maand verdienen, dan is het aanneembaar. Herinneren wij ons nog de zeer strenge winter van enige jaren terug, toen het sijfer 500.000 onderbetaalden werd aangehaald ? Is dit sederdien veranderd ?

Is het niet statisties aangehaald dat 30 % der loontrekkenden het moeten doen met een brutto-inkomen van 7000 fr. ?

Wil uw korrespondent uit Leuven gaan tappen voor instituten die in 't Vlaams bedelen en met dit geld nog fransdolle propaganda voeren? Heeft hij reeds gehoord wat Denemarken heeft beleefd toen drie vissersboten — een geschenk — vóór Indië's kust lagen en niet binnen mochten omdat eerst inkomende rechten moesten betaald worden ?

A.D., Merksem.

FRANSTALIGE PERS

Zal Vlaanderen te eeuwigen dage overspoeld worden met vlaamshatend proza ? Zullen onze Vlaamse mensen dan nooit beseffen hoe ze onze afbrekers steeds opnieuw geldelijk steunen door het kopen van franstalige kranten ? Als reden voor het lezen van een franstalige krant hoort men altijd hetzelfde « om ons Frans te onderhouden ». Och arme, van tien van de honderd franstalige kranten die in Vlaanderen gelezen worden, kan dit argument weerhouden worden. De overige negentig worden gekocht uit louter snobisme. Een ander veelvuldig voorkomend argument is, dat er toch zulke hoogstaande artikels in voorkomen. Arm Vlaanderen dat in gans zijn hebben en houden steeds opnieuw als minderwaardig moet doorgaan.

V.O., Roeselare.

MANEUVER ?

Het Waals B.S.P.-kongres heeft zich uitgesproken voor federalisme. Eigenaardig gebeurt dit steeds zo scherp wanneer de B.S.P. in de oppozitie staat. En « Gazet van Antwerpen » stelde zeer terecht de vraag of het zo zal voortduren als de B.S.P. eens opnieuw in de regering zal zitten. Als men Spinoy in de Kamer hoort zeggen « het Vlaamse land moet Wallonië helpen » en wanneer in de Standaard M. Ruys schrijft dat « de regering van de bijzondere machten gebruik zal trachten te maken om ekstra investeringen in Wallonië aan te moedigen », dan begint men ernstig te twijfelen aan de oprechtheid van de Waalse federalistiese geloofsbelijdenis. Zou het niet veeleer de zoveelste oprisping zijn van het verwende Waals kind in de Belgiese unitaire staat, wel wetende dat een lastig kind tegenover een zwak beleid steeds maar zijn wensen zal verwezenlijkt zien ? Zo de Vlamingen zich mochten verheugen met deze Waalse woordenkramerij, ware het zeker verkeerd en gevaarlijk zich met illuzies te paaien.

H.B., Erembodegem.

NIET AKKOORD

Tot lezer A.J., Brussel 16, zou ik willen zeggen dat zijn vizie op de nieuwe Nederlandse spelling uiterst kortzichtig is. Het is zeer jammer dat hij er de voorkeur aan geeft zijn kinderen te laten voortsukkelen in een half verfranst Nederlands. Dat de nieuwe spelling niet alleen een zuivering van alle vreemde invloeden en verbasteringen, maar ook een versoepeling en vereenvoudiging inhoudt, schijnt deze heer niet te beseffen.

En wanneer gaan wij nu eens eindelijk ophouden met « separatisten » te zijn van onze nederlandse kultuur ! Er is toch immers geen « vlaamse » en « hollandse » taal, maar eenzelfde nederlandse.

Wat lezer J.V. over Vietnam betreft : goddank is de VU nog niet in het vaarwater van het kripto-kommunisme geraakt. Ik verdedig in geen geval de Vietnampolitiek van de VS, maar om het land in handen van de kommunisten te spelen bedank ik. Hun greep op Azië is zo al groot genoeg. Of bent u zo naïef, te geloven dat de Vietkong onschuldige en eerlijke lammetjes zijn ? Nee, ik denk dat wij als Vlaamsnationalisten inderdaad konsekwent moeten zijn : eerst tegen het einde van alle vrijheid, het kommunisme, en dan pas tegen de VS.

J.D., Itterbeek.

SPELLING

Ik stel vast, dat u, reeds sinds een paar weken, kordaat overgeschakeld hebt op de nieuwe « voorgestelde » spelling en ofschoon ik in prinsipe voorstander daarvan ben (al was het dan maar om uit de sedert 1954 heersende verwarring te geraken) acht ik deze handelwijze op zijn minst gesproken voorbarig.

Het is u toch zeker niet onbekend, dat kwestieus voorstel in Rijksnederland dient aangenomen te worden door het parlement en de spelling, voor zover ze niet de bastaardwoorden alleen betreft, door een wet dient bepaald te worden. Nu ligt de zaak wel zo, dat hier in Zuid-Nederland bij velen grote bewondering is ontstaan en bij sommigen meewarig schouderophalen de reaksie was, maar in het Noorden heerst in bredere kringen radikale afwijzing om niet te spreken van verontwaardiging. Want, al met al genomen, kafferen wij onze noordelijke taalgenoten wel eens uit als taalbedervers vanwege hun passie voor vreemde woorden, maar hun taal- en kultuurtraditie zijn ouder en vastgeankerder en bijgevolg is het niet uitgesloten, dat het voorstel verworpen wordt of ten minste minder revolutionair zal dienen herzien te worden, om erdoor gehaald te worden.

W.v.d.V., Knokke.

RADIO KERKSKEN

In ons weekblad las ik een uitgebreid artikel betreffende S.O.S. Uilenspiegel ON 4 ED.

Wat uw redakteur vergeet te melden, is dat radio Kerksken rond de dertiger jaren een geweldige franskiljonse boel was. De speaker die geen Nederlands sprak, enkel wat gebroken Vlaams, kon de gelegenheid niet laten voorbijgaan om al wat Vlaams was te misprijzen en te beledigen.

Van alle kanten rees verzet op, maar hij kon zich verheugen in de simpatie van onze weinig ontwikkelde volksmensen. Zelfs beroep op de overheid kon niet baten. Ik kon niet begrijpen dat een zekere Bruylants, die als Vlaamsgezind stond aangeschreven, dit alles dekte.

J.P., Antwerpen.

SPELLING

Dat u nu reeds de nieuwe spelling toepast in uw blad, vóór dat deze van kracht geworden is, noem ik een gebrek aan tucht ; het is ook een slecht voorbeeld dat u geeft, inzonderheid voor de jeugd.

En wat die nieuwe spelling betreft : ik meen dat iedereen er nu stilaan zijn buik zal van vol hebben, van al die hervormingen. Men zou er tegen op zien nog een ensiklopedie of een boek van enige waarde te kopen. Omdat binnen 10 jaar die nieuwste spelling dan weeral hopeloos verouderd zal blijken te zijn !

En men make zich op dat gebied geen illuzies : in zijn «Taaltuin» heeft de heer Maarten van Nierop alvast reeds de bewering in twijfel getrokken als zou er na deze spellinghervorming een « vrede » van minstens dertig jaar volgen.

C.K., Vilvoorde.

De redaksie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliseerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

van de redaktie

Brussel, 29 maart 1967.
Betr.: nieuwe spelling.

Het feit dat wij er als de kippen bij waren om de allernieuwste nieuwe spelling in ons blad (niet heel konsekwent en al eens een keer foutief) toe te passen, heeft ons karrevrachten lezersbrieven opgeleverd. De meeste korrespondenten zijn pro en wijzen daarbij doorgaans op de eindelijk tot stand gekomen eenheid. Er zijn echter ook heel wat stemmen kontra, die vooral de bezwaren die nu eenmaal aan iedere verandering verbonden zijn dik in de verf zetten.

Wat zal onze houding in de toekomst zijn ? We zijn niet zinnens, gedurende de ettelijke jaren dat de nieuwe spelling der bastaardwoorden nog op bekrachtiging moet wachten, voort te gaan met "cavalier seul" (of is het "kavaljee" ?) te spelen. We schreven reeds vroeger een spelling met een sterke progressieve voorkeur daar waar het groene boekje die toeliet. We gaan dat verder doen.

Waar de nieuwe spelling der bastaardwoorden niet zo heel nieuw is en louter logies blijft (zoals in het woord "logies" zelf) zullen we ze verder aanhouden. Met de konventie in haar meest progressieve konsekwenties (zoals in het beruchte "odeklonje") wachten we liever, totdat het zo ver is.

Inmiddels kan het debat pro en kontra verder zijn gang gaan. Zo o.m. over het feit of de t die ook wel als ts wordt uitgesproken, al dan niet in een s zou moeten veranderen ...

Wij

● Het Instituut Pasteur

een stichtende statistiek

(mvdb) Dat de Vlamingen baantjesjagers zijn en dat zij met alle geweld Brussel en zelfs geheel Wallonië willen vervlaamsen is een van die goedkope aksioma's, die onze geminorizeerde vrienden Frans Kiljon en Frank Ofoon nog altijd slikken als klokspijs.

Natuurlijk is er al eens een uitzondering. En dat het niet altijd en overal de Vlamingen zijn die vertroeteld worden, blijkt nogmaals uit het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken op een vraag van onze senator Ballet over de toestand die op taalgebied heerst in het Institut Pasteur. Het is een stichtende statistiek, die echter al te uitvoerig is opdat wij ze in haar geheel zouden overnemen. Maar het hoofdzakelijke er van dient nochtans de Vlamingen ter overweging worden gegeven.

De hogere wetenschappelijke funksies zijn in handen van 23 personen met een franstalig diploma, tegen 3 nederlandstaligen. Bij het teknies personeel is de verhouding 51 franstaligen tegen 29 nederlandstaligen, maar dit laatste ongewoon hoge sijfer wordt bereikt door de aanwezigheid van 21 amanuenses (of helpers); daarbij moet evenwel worden opgemerkt dat in deze kategorie de verhouding bij de hoofdamanuenses of preparateurs 23 Fr. is tegen 3 Ned., zodat ook deze sektor voor lange tijd veilig is afgegrendeld.

Op administratief gebied zijn de vier hoogste posten in handen van franstaligen, maar de 2 hulpboekhouders en de bode zijn vanzelfsprekend Vlamingen.

Wie nu aan de hand van de bovenstaande sijfers geneigd zou zijn te denken dat de Vlamingen helemaal geweerd zijn in het Institut Pasteur slaat echter de bal mis : onder het dienstpersoneel zijn de verhoudingen 19 franstaligen en 28 nederlandstaligen ! Stel U voor wat een komfortabele voorrangspozitie de Vlamingen daar verworven hebben ! Naast de 11 schoonmaaksters staan inderdaad ook de geschoolde werklieden, de stoker, de kok, de hulpkokin, de magazijnier, de nachtwakers en zelfs de tuinier op de Vlaamse taalrol.

En nog zijn de Vlamingen niet tevreden! Het zijn en zullen altijd mopperaars en kankeraars blijven, ondankbaren die geen waardering weten op te brengen voor de grote eer, schoonmaakster en tuinier te mogen spelen voor de talrijke Waalse direkteurs en hoofden van dienst.

Onze vriend Ballet had ook gevraagd naar de stand van de aanwervingen sedert de van krachtwording van de taalwet van 2 augustus 1963. Uit het antwoord van de minister leren wij, dat er sedertdien 8 franstaligen en 2 nederlandstaligen zijn in dienst genomen in de kategoriën wetenschappelijk en administratief personeel; voor het teknies personeel zijn de sijfers 14 Fr. en 13 Ned. (onder wie 10 helpers), maar bij het dienstpersoneel gaan de Vlamingen weer met het leeuwendeel lopen : 8 Fr. tegen 15 Ned.

In het Muzeum van Midden-Afrika te Tervuren schijnt de toestand al niet veel beter te zijn : daar telt het kader van het wetenschappelijk personeel van het departement « Geologie en Mineralogie » 7 franstaligen en 1 nederlandstalige en zijn de tekenaars allen franstaligen.

Wanneer men nu bedenkt dat de C.V.P. de vorige kiesstrijd gevoerd heeft onder de leuze « gelijke kansen voor iedereen », dan vraagt men zich vergeefs af hoe het er wel zou uitzien indien een dergelijke belofte niet was gedaan. Of zou het dan toch zijn zoals « 't Pallieterke » eens heeft geschreven : « Alle Belgen zijn gelijk voor de wet, maar de ene is al wat gelijker dan de anderen » ?

Het is ook kenschetsend dat de frankofonen plots niet meer scheutig zijn op de fifty-fifty-verhouding, wanneer het gaat om ondergeschikte betrekkingen of zwaar werk. Daar mogen de Vlamingen gerust méér hebben dan de vijftig persent die hogerop geldt. Op het niveau der besluitvorming echter, daar waar de lakens worden uitgedeeld, is 50 t. h. een ijzeren wet waarvan alleen afgeweken wordt... ten voordele van de frankofonen !

● Beterkope obligatieleningen ? (1)

geschenk aan de banken

(h. van altena) Reeds tweemaal in de loop van dit jaar heeft de Nationale Bank het herdiskonto verlaagd. Op 2 februari werd het van 5,25 op 5 t. h. en op 22 maart van 5 t. h. op 4,75 t. h. gebracht.

De vraag is of het geld en het krediet nu inderdaad ook beterkoop geworden zijn. Over de weerslag van de tweede diskontoverlaging — die van vorige week — kunnen we ons niet uitspreken. Daarvoor is het nog te vroeg. De eerste daling van het herdiskonto heeft echter in zover haar doel gemist, dat de emissieprijs van de obligaties even hoog gebleven is als voorheen. De Staat en de parastatalen bleven leningen uitgeven tegen een rentevoet van 6,75 à 7 t. h. en als men rekening hield met de uitgifteprijs onder pari was de rente feitelijk hoger dan 7 t. h. bruto.

In werkelijkheid is het kapitaal in België nog duurder dan men uit die rentevoeten zou afleiden. Naarmate de kapitaalmarkt oververzadigd geraakte door de talrijke overheidsemissies, heeft de minister van finansiën moeten aanvaarden dat abnormaal hoge kommissies betaald werden aan de banken en aan de grootste institusionele beleggers, zonder wier medewerking de obligatielening niet meer tegen de hoger aangeduide rentevoeten zou geplaatst zijn.

De kommissies die door de Staat en de parastatalen sedert geruime tijd betaald zijn, kunnen niet langer meer beschouwd worden als een normale vergoeding voor een dienstprestatie. Ze zijn een bijkomend en klandestien element van de prijs van het geld.

Deze stand van zaken schept in de finansiële kringen een zeker onbehagen. De marktverhoudingen op de kapitaalmarkt zijn in zoverre vervalst als de in persentages uitgedrukte rentevoet de échte prijs van de lening niet meer weergeeft. Daarenboven wordt een valse toestand geschapen doordat de banken en de grote institutionele beleggers de lening alleen maar opnemen wegens de hoge kommissie die ze erop verdienen.

Het moet de spaarders die met de finansiële techniek en met de beurs ietwat kennen toch al opgevallen zijn dat men, op het ogenblik dat een nieuwe overheidslening op de markt gebracht werd, op de beurs zonder moeite oudere, te lang genoteerde leningen kon ontdekken die (tegen die lage koers) een beter rendement aan de spaarder gaven dan de nieuwe lening. Misschien dat de gewone spaarder het niet zag. De banken en de grote institutionele beleggers zagen het vanzelfsprekend wel. Waarom tekenden ze dan toch in op de schijnbaar minder voordelige nieuwe emissie ? Omdat die nieuwe emissie voor hen voordeliger was dank zij de hogervermelde kommissies.

Tevens toont deze stand van zaken aan dat de overheid aan de grote institutionele beleggers voordelen toestaat die teoreties alleen aan de banken en aan de wisselagenten zouden mogen voorbehouden worden.

● Beterkope obligatieleningen ? (2)

het rentetonds is overbelast

(h. van altena) Nog wegens andere redenen is de toestand van de kapitaalmarkt en meer bepaald van de obligasiemarkt niet gezond.

De minister van finansiën wacht abnormaal lang om zijn nieuwe obligatieuitgiften op de beurs te laten noteren. Een vergelij-

(Vervolg op blz. 4)

beroepsHALVE bekeken

De paasvrede heeft zich uiteraard in de eerste plaats medegedeeld aan de regering en de parlementsleden, die privaat, semi-offisieel of helemaal offisieel andere horizonten hebben opgezocht en zoals Struye te Belgrado inspiratie gaan opdoen achter het IJzeren Gordijn. Het is niet langer meer verdacht, in het spoor van wijlen de « rode koningin » te treden, vooral niet als men tot de upper ten behoort. Deze mogen nog altijd veel meer doen en laten dan de gewone burger. Die ook vandaag nog wanneer hij te vaak in Oost-Duitsland, aan de Zwarte Zee of in het land van Tito vertoeft, in het kader bij vb. van nochtans wettelijk bekrachtigde kulturele akkoorden of van een sindikale uitwisselingsaktie, door de geheime diensten van Vadertje Staat in de kartoteek der verdachte elementen terecht komt. Wanneer een Segers in de opera te Moskou zit, dan is dat geen uitzondering op de regel. We weten ook dat het uurwerk van de geheime diensten altijd achterloopt.

Toch zitten we met een ei op. Het is natuurlijk geen paasei, maar werkelijk het ei van de angst. De angst voor de koepelwetbesluiten, die straks hun wenteltrapleven zullen beginnen en waarbij we zullen gezegend worden met allerlei verhogingen, zo in prijzen als in belastingen. Men heeft nochtans een nieuwe berekeningsbazis van het indekssijfer uitgekiend, dat echter nog steeds de werkelijk samenstellende elementen van de prijsvorming uit de weg gaat. Intussen weten we al, dat het indekssijfer dit jaar nog ettelijke keren de mijlpalen van de loonsaanpassingen zal passeren, wat reeds einde maart het geval is, om uitwerking te verkrijgen in mei. Dan zullen de lonen aangepast worden, doch intussen zal de prijsstijgingsbeweging reeds in gang zijn geschoten. Het is statisties bewezen, dat de loonsaanpassing achter de prijsstijgingen aanhinkt. Vooral in 1966 is dit door het snelle ritme het geval geweest en in 1967 zal het nog veel erger zijn. Zodat we mogen vaststellen dat ze hun oude identiteitskaart mogen neerkomen op een aanzienlijke verzwakking van de koopkracht van het publiek, dat hier te identifiseren is met de grote massa der hand- en geestesarbeiders, om eens een bezettingsterm te gebruiken (die sommige sosialistiese leiders vandaag nog steeds ongraag horen...).

Van identiteit gesproken, er is tans een « voorlichtingsaktie » aan de gang, om inwijkelingen in het Brusselse op hun recht te wijzen, dat ze hun oude identiteitskaart mogen behouden. In hoever die voorlichting sistematies is durven we betwijfelen, evenals de Vlaamse « lef » tegenover verfransende gemeentelijke diensten in het Brusselse. Toch kan dit koninklijk besluit een kentering ten goede inluiden, kentering die op het vlak der taalverhoudingen in het Brusselse ondanks alles reeds begonnen is, zonder dat we daarom reeds aan het juichen moeten slaan.

Er is alvast geen reden tot juichen als we de onthullingen nagaan over de toestand in de sektor onderwijs. Wat men reeds lang vermoedde heeft een nog half zieke minister vorige week in de senaat, die de koepelwet aan het slikken was, tamelijk naief bevestigd in een poging om de bezuinigingen (zeer bescheiden van omvang) te rechtvaardigen. De verbaasde senatoren vernamen dat er bij vb. 200 scholen bestaan met minder dan 10 leerlingen en 1000 met minder dan 20 ! Dat het in de sektor teknies onderwijs ook niet pluis is weten we al een paar weken, nadat uit Parijs het bericht kwam dat de ca 20.000 tekniese ingenieurs niet op Europees niveau kunnen erkend worden omdat de normen van ons teknies onderwijs niet beantwoorden aan de algemeen geldende Europese maatstaven. Beide feiten tonen op onthutsende wijze de mank gaande onderwijspolitiek in ons land aan, gevolg van de geïnstitutionalizeerde konkurrentie onder vrij en offisieel onderwijs in de schoolpaktkommissie, die evenals de beruchte kommissie Meyers een niet-parlementaire instantie is. Niet te verwonderen dat het parlement niet op de hoogte is van de knoeierijen en verkwistingen in nationale opvoeding ! Dergelijke vaststelling zou het parlement op zijn hoede moeten gesteld hebben voor de politiek van de blauw-gele regering, die er een spesialiteit van maakt, het parlement buiten de politieke keuken te houden. Met de koepelwet zal dat nog verslechten ! Ondanks een dergelijke bekentenis, die een waarschuwing had moeten zijn, keurde de meerderheid in de senaat de koepelwet toch goed. Zoveelste bewijs dat ons parlementair regime een gemekanizeerde partijpolitieke instelling is geworden.

Voor het overige koesterden we ons in de pauze, die men vroeger de kalmte vóór de storm noemde en die men nu volgens de nieuwe stijl de bevriezing heet, Het zal deze bevriezing echter vergaan zoals het Amerikaans sisteem om door bevriezing het leven van de mens te verlengen : het wordt een misbaksel, bevroren of niet. In de frigovizie van Vanden Boeynants zal het eksperiment wel een tijdje meegaan. Doch we horen reeds nu de storm van protesten opgaan wanneer de goegemeente kort na haar paasverlof de sigaretten, het bier, tal van andere verbruiksprodukten duurder zal moeten betalen, weldra de weerslag zal ondervinden van de steeds korter opeenvolgende stijgingen der indirekte belastingen en zal vaststellen dat deze reaktionaire kliek de hoge inkomens en de belastingontduikers zorgzaam zal gespaard hebben. Om van de tweede en mogelijk zelfs derde schijf stijgingen allerhande maar te zwijgen. Maar dat zijn zorgen tijdens of na het groot verlof, vermoedelijk zwaarder van gewicht nog dan deze post-paskale wolkjes boven het land der dappersten aller Galliërs.

(K.V.B.)

(vervolg van bladzijde 3)

king met wat in het buitenland gebeurt, is in dat opzicht leerrijk. Daar wacht men er geen zes tot zeven maanden mee, zoals thans bij ons gebruikelijk begint te worden.

Natuurlijk heeft de minister hiervoor zijn redenen. Indien hij de nieuwe obligatieleningen op de beurs laat noteren zijn er twee mogelijkheden. Ofwel zorgt het Rentenfonds ervoor dat de koers gesteund wordt en op een verantwoord peil blijft. Maar dan zullen degenen die de obligaties in kwestie tegen een abnormaal lage prijs in hun bezit kregen (dank zij de overdreven hoge kommissie) niet aarzelen om hun papier te verkopen tegen de voor hen winstgevende koers. Het is uitgesloten dat het overbelaste Rentenfonds die papierstroom zou kunnen slikken.

Ofwel acht het Rentenfonds zich niet in staat om de koersen op een voldoende peil te houden. Maar dan was het uitzicht van het koersblad, rubriek overheidsemissies, zo bedroevend, dat ook de naiefste belegger zou bemerken dat hij er beter aan doet niet meer in te tekenen op de nieuwe emissie zelf : hij hoeft dan enkel te wachten tot het nieuwe papier op de beurs komt om het zich tegen een heel wat lagere prijs aan te schaffen.

Men kan er zich in die voorwaarden alleen maar over verwonderen dat de overheid er nog in slaagt onze overspannen obligatiemarkt met veel kunst- en vliegwerk op gang te houden. We betreuren dat die kunstvaardigheid gebruikt wordt voor een zo slechte zaak !

Tenslotte wijzen we er nogmaals op dat veel obligaties in werkelijkheid hun weg naar de portefeuille van de bazisspaarder niet gevonden hebben en a.h.w. blijven rondzweven als een drukkende last op de kapitaalmarkt. Er zijn banken en wisselagenten die alle moeite van de wereld hebben om het papier dat ze hebben moeten opnemen geplaatst te krijgen bij hun kliënteel. Over hoeveel leningen werd niet gezegd « dat ze geplaatst zijn », terwijl men er in werkelijkheid nog hele pakken obligaties van kan krijgen als men er de wisselagenten of de banken om vraagt ?

In die voorwaarden is het natuurlijk een illuzie dat de rizikodragende beleggingen zich zouden hervatten.

Eerst zou het nog niet geplaatste vast rentende papier van de markt moeten geraken.

Vervolgens zouden de Staat en de parastatalen hun beroep op de kapitaalmarkt eindelijk moeten beperken (anders komt de lagere rente er nooit).

Tenslotte zouden de maatschappijen opnieuw tot het besluit moeten komen dat het in die omstandigheden voor hen verkieslijk is hun te geringe eigen middelen aan te vullen door een beroep op de aandelenmarkt — die voldoende zou hersteld zijn om zijn klassieke taak inzake het verschaffen van nieuwe investeringen te vervullen.

Het ligt voor de hand dat de gesaneerde toestand die we hier hypoteties beschrijven nog lang niet verwezenlijkt is. Et voilà, monsieur Van den Boeynants, pourquoi votre fille est muette...

● Alles behalve vleiend

parijs ziet brussel

(n.v.b.) In de Guide Julliard-reeks (Parijs) verscheen nu ook een voortreffelijk uitgegeven gids over België, waarin vooral de nadruk gelegd wordt op ons aller hoofdstad Brussel.

Toch zijn de Franse samenstellers behoorlijk objektief. Zij noemen Brussel een tweetalige stad, erkennen een Vlaamse meerderheid in ons land en geven hun landgenoten de dringende raad, zich nooit met onze taalproblemen te bemoeien (of die raad ook door de Generaal gehoord werd, durven wij betwijfelen). Van de Antwerpenaars schrijven zij : « Zij spreken Vlaams. Een groot gedeelte van hen kan Frans praten, maar ze doen het met tegenzin. Sommigen beweren zelfs geen Frans te verstaan... de Walen, denken zij, moeten maar Vlaams leren ».

Erg leerzaam is het hoofdstukje waarin de redakteurs grote Franse schrijvers over België — dus in hoofdzaak Brussel — aan het woord laten. Vooral Baudelaire liep met onze hoofdstad in zijn hart. « Een hoofdstad voor apen », schrijft hij entoeziast, en verder : « Brussel is een land van bultenaars waar de Engelse ziekte welig tiert. Het Belgiese, of beter, Brusselse gelaat : obskuur, vormeloos, te bleek of te rood, beangstigend stompzinnig. België is het paradijs van de handelsreizigers. De vrouwen zijn er obseen. Erger : er zijn geen vrouwen, alleen maar wijven ». Maar in Vlaanderens hoofdstad ziet de dichter wel wat : « A Anvers, on respire enfin ».

Beaudelaires tijdgenoot en kollega in de poésie maudite, Gérard de Nerval, zucht hopeloos : « Het pijnlijkste aan Brussel is dat er door die stad geen stroom vloeit. Je zou er meteen inspringen ».

De vader van de poésie pure Théophile Gauthier vindt dat er in België een samenraapsel woont van allerhande soorten zwerfstammen, Jules Janin bemerkt op het gezicht van elke Belg een onuitwisbare « stempel van domheid », terwijl Francisque Sarcey opmerkt dat het wel geen zonde is om Belg te zijn, maar dat men het toch maar liefst niet hardop zegt.

De geloofwaardigheid van deze Franse stemmen laten wij door de lezer zelf schatten. Toch twijfelen wij ernstig aan Victor Hugo waar hij zegt dat alle Dinantezen Nederlands spreken, wat ons de uitspraak van een Antwerps dichter voor de geest brengt : « In Antwerpen wordt er Frans gesproken... door de madammen van de Belgiëlei en deze van de Burchtgracht ».

Wij willen maar zeggen : Gij Brusselse en Waalse evenaasten die droomt van een aansluiting bij la France, zou de liefde wederkerig zijn ?

albert parisis

Zijn noodlot én zijn voorbestemming waren, dat hij vleugelvoorzitter van de Waalse C.V.P. moest worden. Voorbestemming, omdat Albert Parisis een kleurloos politicus is, een brave jongen wiens gaven en gebreken mekaar derwijze in evenwicht houden dat prakties niemand hem benijdt maar dat ook prakties niemand in de verleiding wordt gebracht om meelij met hem te hebben. Noodlot, omdat Albert Parisis die in de grote massa der middelmatige parlementairen noch gunstig noch ongunstig zou zijn opgevallen, door zijn vleugelvoorzitterschap regelmatig tot eigen scha en schande in het nieuws wordt getild.

De tans 57-jarige werd te Verviers geboren in een eerbiedwaardig magistratengezin. De Parisis zijn nogal trots op hun honkvastheid en vertellen graag, dat men hun stam reeds in 1610 vermeld vindt in de kronieken van het land van Herve. Van die standvastigheid schijnt Albert Parisis wel iets geërfd te hebben. Hij woont te Verviers nog steeds in de ouderlijke woning en in zijn jeugd bereidde hij zich voor op de voortzetting van de familiale traditie in de magistratuur; de oorlog en de vijf jaar krijgsgevangenschap staken daar echter een stokje tussen. Parisis, die voor de oorlog in de katolieke aktie had gestaan, kwam stilletjes-aan in de politiek terecht. Hij brak er geen potten, schoot geen oppergaaien af, maar leerde toch vlug genoeg de knepen van het vak om zijn elektorale pozitie te verstevigen : in het pre-elektoraal geharrewar om de polls wist hij al acht keer zijn eerste plaats onbedreigd door te drukken. Zijn geheim ? De streekbelangen. Albert Parisis is een man die, vooraleer hij vleugelvoorzitter werd, bij zijn kollega's bekend stond als « ce type de Verviers ». In de Wetstraat kan men dan al een tikje neerlatend en meesmuilend spreken over stoepen- en stratenpolitici, tuis bij de kiezer maakt de man die het opneemt voor de kleine belangetjes van zijn kleine omschrijving nog altijd een goede beurt.

Zoals gezegd, indien Albert Parisis zich aan dat patroon en die reputatie had kunnen houden, dan ware hem veel gespaard gebleven van de stormen die tans regelmatig om zijn arm hoofd opsteken. Als streekpolitieker was hij geslaagd; hij deed zijn kleine job (de elektrifikatie van de spoorlijn Luik-Verviers was zijn Austerlitz) naar behoren en hij had op vele van zijn soortgenoten dan toch voor dat hij zijn broek op universiteitsbanken had versleten en dat hij zelfs een kursusje mag geven aan de Luikse universiteit, waar hij destijds afstudeerde.

Albert Parisis is dus « de bonne souche bourgeoise », een brave konservatief die meehinkt in de sosiale kwesties voor zover dat voor zijn pozitie onontbeerlijk is, een verstokt aanhanger van de Belgiese eenheid waarover hij uiteraard opvattingen in negentiend-eeuws patroon heeft. Zijn unitarisme heeft een paar komiese kanten : alhoewel hij prakties onder de rook van de Luikse schoorstenen woont, is hij gloeiend kwaad op de Luikenaars en dus ook op de Luikse stokpaardjes waarvan federalisme er één is. Hij draagt de Luikenaars een kwaad hart toe niet zozeer om hun politieke vurigheid, dan wel omwille van het feit dat de grootstad Luik verstikkend werkt voor zijn eigen Vervierse omgevinkje dat leeggezogen wordt aan mensen, dat nooit eens beslag kan leggen op een nijverheidje en dat in zijn brave kleinsteedsheid of Hervense plattelandsheid aangevreten wordt door de kwade geest van het modernisme uit de grote stad.

Albert Parisis beleeft kwade tijden ! Zijn vleugelvoorzitterschap werd totnogtoe gekenmerkt door de hevigste botsingen die er ooit tussen Vlaamse en Waalse C.V.P.-ers zijn ontstaan : de ruzies en vechtpartijen rond het wetsvoorstel Verroken. De brave magistratenzoon moest het beleven dat de federalistiese duivel opeens een brede en onoverschrijdbare grens trok tussen de Vlaamse kristen-demokraten en zijn eigen vleugel-onderdanen, wier Franse koleire hem opjoeg naar steeds radikaler en — o schande ! — voor de vaderlandse eenheid gevaarlijker houdingen en uitlatingen. De arme Parisis was zodanig de kluts kwijt dat men hem op één en dezelfde dag vier keer de-fi-ni-tie-ve dingen kon horen zeggen die vier keer diametraal tegenover mekaar stonden.

Zijn eigen partijleiding weet vaak met hem geen raad. Toen Spinoy in de Kamer onlangs met ongewone hevigheid de Walen aanviel, wilde Parisis eens te meer niet voor de Luikenaars onderdoen en werd hij door een paar harddraaiers achter de schermen zolang opgepept, tot hij klaargestoomd was om op de tribune een verklaring tégen Spinoy te komen afleggen : la solidarité wallonne in al haar onnozele schoonheid, zonder bijbedoelingen. Slecht bekwam het hem : in het publiek werd hij aangebeten door een Van den Boeynants die hem afsnauwde en hem verweet, « het spel te spelen van de federalisten ». Parisis kreeg een gloeiende kop plus een bevlieging van unitaire ijver : men kon hem vlak daarop weer het tegenovergestelde horen verklaren van wat hij op de tribune had verteld.

Het noodlot heeft hem doen geboren worden in de buurt van de Voerstreek en dus is hij een van de grote wachters bij het lijk van notre Alsace-Lorraine. Verleden week moet hij bevend en schrikkend het uur tegemoet gezien hebben waarop hij, als vleugelvoorzitter, rekenschap moest geven van zijn houding inzake het bisdom Hasselt. Zijn verklaring mag voortaan gelden als een voorbeeld van klerikale brave Hendrikken-stijl én kleinsteedse geslepenheid : de Voer moet terug bij Luik, maar voorlopig geldt dat « Roma locuta est ». Ha-ha !

dio Genes.

● Geen ekonomies kolonialisme

groot finansiële belangstelling voor vlaanderen

(h. van altena) Dezer dagen had de algemene vergadering der aandeelhouders van de Compagnie Financière du Katanga plaats te Brussel, in de gebouwen van de Société Générale de Belgique. Alle leden van de raad van beheer waren aanwezig (met uitzondering van de voorzitter, E. Van der Straeten, die een auto-ongeval gehad heeft). Dat betekende dat achter de indrukwekkende bestuurstafel ook Prins Napoleon gezeten was, goed herkenbaar aan zijn gebazaneerd-zuiders uitzicht. In tegenstelling met zijn meest beroemde voorzaat, van wie hij overigens niet rechtstreeks afstamt, is hij groot van gestalte. Hij liet olympies kalm alle gegevens van de balans en van de verlies- en winstrekening over zich heengaan.

Op de algemene vergadering bleek andermaal dat de Compagnie du Katanga met al haar partisipaties histories zo ruim en tevens zo eenzijdig in Kongo vastlag, dat het prakties niet doenbaar was zich tijdig los te maken toen in Kongo de onweerswolken zich opstapelden. Misschien had de direksie altans in zekere mate de eieren in meerdere korven kunnen leggen. Maar het leeuwenaandeel van de portefeuille had ze zeer moeilijk kunnen verkopen.

Niettemin komt het er voor de Cie du Katanga tans op aan, een nieuwe portefeuille op te bouwen in sektoren die niet op genade of ongenade afhangen van de tribulasies aan de tropen. Een van de maatschappijen waarin ze, in die orde van gedachten, een belang genomen heeft, is de firma De Coene van Kortrijk. Op de algemene vergadering van vorige week werd de roem van deze Westvlaamse kunstwerkstede uitbundig gezongen... in 't Frans. Want op die algemene vergadering werd geen woord Nederlands gesproken. De Coene kan er ook niets aan verhelpen !

In het jaarverslag van de Compagnie du Katanga wordt hierover gezegd : studies die verscheidene maanden in beslag namen hebben het belang doen uitschijnen van de oprichting van een groot geïntegreerd hout-kompleks met als bazis de Kunstwerkstede Gebrs. De Coene te Kortrijk en van bepaalde maatschappijen van de groep die in deze sektor werken. Diezelfde studies wezen het nut aan van een assosiatie tussen de Kunstwerkstede De Coene, de Société de Tranchange de la Gaume (Sotragau) en ondernemingen betrokken bij de invoer van tropies hout en van verscheidene zeer gezochte houtsoorten.

De evidente voordelen van een dergelijke samenwerking voor ieder der partners en de ekspansie die verwacht kan worden impliseerde tevens, dat aan de Kunstwerkstede De Coene de fondsen ter beschikking zouden worden gesteld, nodig om een program van ontwikkeling en rationalizatie van hun installaties suksesvol door te voeren. Die maatschappij heeft derhalve haar finansiële struktuur gewijzigd. Bij middel van inbreng van de Compagnie financière du Katanga werd haar maatschappelijk kapitaal in etappes verhoogd van 110 miljoen tot op 275 miljoen frank,waarvan 60 miljoen werd onderschreven door de Cie du Katanga. Tegelijkertijd nam de maatschappij de nieuwe benaming aan van N.V. Houtindustrie De Coene & Co.

Tot zover de tekst van het jaarverslag, zakelijk en klaar. We denken dat het voor de Vlaamse ekonomie een voordeel is dat de finansiële grootmachten bijdragen tot haar ekspansie. Tevens zouden groepen als de Cie du Katanga moeten inzien dat ze in Vlaanderen niet kunnen opereren zonder tevens een pozitief kontakt met de Vlaamse gemeenschap na te streven. Er zijn vormen van kolonialisme die in Kongo hebben afgedaan. Zeker voor Vlaanderen zijn ze dus ongeschikt.

Of al de beheerders die achter de tafel gezeten waren dat inzien ? En dan denken we niet bepaald aan prins Napoleon. Moesten b.v. de heren de Béco en de Spirlet het al begrijpen...

Wij nazijn

vlaams nationaal

DURE ELEKTRISITEIT

De TV-uitzending onder deze titel, enquete van Maurice Dewilde heeft ingevolge het verzet (met kortgeding en al) van oudminister Gerard Vanden Daele, schepen van Gent en sinds een jaar of wat lid van de kontrolekommissie voor de energie, een aparte reklame gekregen, zodat woensdagavond heel wat landgenoten voor het kijkkastje zaten. Maurice Dewilde stelde pertinente vragen en we hebben de meeste ondervraagden op hete kolen zien zitten. Ook begrijpen we nu waarom de h. Vanden Daele tegen de uitzending opzag, want zijn antwoorden waren een aaneenschakeling van uitwijkingen, verwijzingen naar andere personen of groepen. Of hij bleef doodeenvoudig het antwoord schuldig. We hebben ons niet van de indruk kunnen ontdoen dat bepaalde stedelijke beheerders het onderwerp liever verloren dan gevonden hadden, blijkbaar omwille van de korrelatie tussen persoonlijk-politieke en partikuliere bedrijfsbelangen.

VERVEELDE ONDERVRAAGDEN

We hebben van deze uitzending onthouden, dat het stelsel van de gemengde interkommunales voor de meeste gemeenten slechts op korte termijn voordelig is doch niet op lange en dat de hele volksgemeenschap het slachtoffer is van een kombine tussen plaatselijke machthebbers en de partikuliere energie- en verwarmingsbedrijven. Deze laatsten hebben de gemengde formule gretig aangegrepen, met aanlokkelijke voordelen aan de de happy few (in casu heel wat gemeentelijke kumulards) om te ontsnappen aan de nationalizatie. Slechts en zeer gering aantal gemeentebestuurders is niet bezweken voor de voorstellen (er zijn ons gevallen bekend, waarbij de partikuliere gas- en elektrisiteitsonderneming regelmatig bijdraagt tot het kiesfonds van de partij, die het als meerderheid in een gemeenteraad mogelijk maakte dat de gemengde interkommunale-formule het haalde op de regie-formule).

Zowel de heer Deschepper uit West-Vlaanderen, als de ABVV-woordvoerder en niet het minst de gewezen direkteur van het gemeentelijk gas- en elektrisiteitsbedrijf van Hoboken bewezen a plus b dat de regie te verkiezen is boven de interkommunale en dat de Belgen hun elektrisiteit veel te duur betalen omdat de winst van de partikuliere sektor (die trouwens alles te zeggen heeft) veel te groot gebleven is.

KARIKATURALE KONTROLE

ACV-voorzitter Cool nam een geschakerde pozitie in doch moest toegeven dat de regie de gemeenschap beterkope energie zou bezorgen dan de interkommunales. Wat het kontrole-orgaan betreft kregen we te horen, dat er per bedrijf geen kontrole kan uitgevoerd worden, omdat daardoor de konkurrentiële pozitie der bedrijven in het gedrang zou komen. Dat presies daardoor de prijsvorming aan de hoge kant wordt gehouden, bleek bij de ondervraagden niet op te komen. In feite kontroleert de gekontroleerde zich zelf, weliswaar samen met anderen, aan wie hij echter essentiële boekhoudkundige gegevens onthoudt en die hij overdondert met techniese gegevens, die deze personen niet meester kunnen !

GEEN HAAST MEER

De eerste uitvoeringsbesluiten van de koepelwet — die zogezegd klaar lagen en slechts de koninklijke handtekening vandoen hadden — moet men pas na 15 april verwachten. Er is van de haast, die heel de herrie om deze wet kenmerkte, niets overgebleven. De ministers blazen uit, want de buit is binnen. Het parlement is tot 14 november uitgeschakeld en de lastige elementen in beide regeringspartijen kunnen geen kwaad meer doen. Wat de eigenlijke reden van de volmachten is. Over de onweerswolken waarmee Vanden Boeynants in januari uitpakte, spreekt men niet meer. Dat is ook niet meer nodig in het gaullisties regiem waarmee « kristendemokraat » V.D.B. en « vrijheidstrijder » Declercq ons bedacht hebben. Kan men in gemoede C.V.P. en P.V.V. nog demokratiese partijen noemen ?

VERKAPTE TALENTELLING IN GROOT-BRUSSEL !

De inwoners van Schaarbeek hebben op 27 maart jl. een rondschrijven ontvangen van het ministerie van Finansies, administratie van het Kadaster, Louis Bertrandlaan 95, Schaarbeek. De geadresseerden kunnen een bijgevoegde kaart invullen met identiteits- en professionele gegevens in de taal die ze wensen. Tot hiertoe is alles normaal. Doch dan volgde de mededeling dat de betrokkenen deze kaart slechts moesten terug sturen wanneer ze Nederlands als dossiertaal opgeven ! « Indien u de vraag met betrekking tot uw keuze voor één van beide landstalen niet beantwoordt, dan zullen alle gegevens in de kadastrale legger in de Franse taal vermeld en zal uw aanslagbiljet in de onroerende voorheffing u in dezelfde taal worden toegezonden ».

Het bovenstaande betekent noch min noch meer dat de franstaligen in Schaarbeek (en straks in alle Brusselse gemeenten !) niet hoeven te antwoorden en dat de nederlandstaligen dat wel moeten doen indien ze hun dossier in hun taal wensen te zien opmaken. Dat is een brutale vorm van diskriminatie en (fiskale) intimidatie en een verkapte vorm van talentelling. Een Vlaams tegenoffensief is hier dringend geboden !

VOORBEELDEN TREKKEN

Bij de aanstelling van de beheerraad van de R.T.B. in de Senaat had de V.U.-fraksie zich onthouden op grond van het feit dat bij echte kultuurautonomie deze zaak door de franstalige senatoren alleen zou geregeld worden.

Dit V.U.-voorbeeld werd gevolgd door alle Vlaamse senatoren in de senaatskommissie van Kultuur voor een Waals amendement, dat een andere toelageverdeling voor de Waalse opera's onderling voorstond.

Ook in de openbare vergadering maakten de VU-senatoren school. Bij een taalamendement op de Nederlandse tekst van de koepelwet onthield de F.D.F.-er Lagasse zich omdat hij zich niet bevoegd achtte voor het Nederlands.

Als alle franstaligen zo verstandig waren...

BEHOUD VAN IDENTITEITSKAART

We vestigen nogmaals de aandacht van iedereen, die van gemeente verandert, op zijn recht, zijn identiteitskaart te behouden. Krachtens het koninklijk besluit van 26 januari jl. mag iedere inwijkeling in een gemeente zijn identiteitskaart, afgeleverd door zijn vroegere gemeente, behouden. Het enige wat hem bij inschrijving in zijn nieuwe gemeente te doen staat, is zijn nieuw adres op zijn huidige kaart te doen invullen. Dit is vooral van belang voor de 19 Brusselse gemeenten, waar de neiging groot zal zijn vanwege de gemeentelijke diensten, de inwijkeling een franstalige identiteitskaart in de hand te duwen met intrekking van de oude. Meteen komt de Vlaamse inwijkeling terecht in de totale verfransingsmasjine. Jammer genoeg voorziet het koninklijk besluit ook de totale vrijheid, een nieuwe kaart aan te vragen, dus eventueel een franstalige.

Op de stranden van Cornwall vormt de olie van de reuzetanker « Torrey Canion » een vieze, kleverige, dikke laag. Komt de olievlek ook tot aan de Vlaamse kust ?

MEESTER IN EIGEN HUIS

De idee van het federalisme is gedurende de jongste weken meer en meer in de belangstelling gekomen ter gelegenheid van twee waalse kongressen en in het parlement bij de beespreking van de begroting van Openbare Werken in de Senaat.

Inderdaad, op het Kongres van de Waalse sosialistiese partij werd rezoluut het federalisme als de oplossing van de waalse krizis vooropgesteld. En op de bijeenkomst van de beweging van de katolieke waalse federalisten, La Rénovation Wallonne, werd de eis gesteld om een Waals parlement bij algemeen stemrecht te verkiezen.

Oud-minister Merlot, ondervoorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, was formeel in zjin federalistiese verklaring waar hij zei : « Men verwijt ons, waalse sosialisten, dat wij irrealisten zijn. Inderdaad, wij hebben teveel vertrouwen gehad in de anderen. Wij zijn bedrogen geweest door de unitaire staat. Ik weet niet of het federalisme ons straks meer zal geven; ik weet wel dat het ons niet minder zal geven dan wij tans krijgen ».

De waalse landgenoten menen dat zij momenteel sterk tekort gedaan worden op het gebied van openbare werken en op dit van de ekonomiese ekspansie. Zij vergeten dat Vlaanderen jarenlang — 137 jaar lang — op deze gebieden stiefmoederlijk werd behandeld terwijl hun spaarsenten, hun arbeidskracht, hun grondstoffen steeds naar Wallonië werden uitgevoerd.

Nu eindelijk de balans min of meer — en nog altijd in min — voor Vlaanderen omhoog gaat, begint te Brussel en ten Zuiden van de taalgrens de koorts te stijgen.

Het debat in de Senaat bij de begroting van openbare werken leerde ons veel over de onderlinge verhoudingen. Terwijl vroeger steeds de voorrechten van Brussel en Wallonië zeer schuchter door de Vlamingen werden bekritizeerd, bleek nu een Vlaamse strijdvaardigheid ook in de grote partijen van C.V.P. en B.S.P., die kordaat het deel van de koek opeiste.

Tegenover de Waalse sijfers plaatsten de Vlamingen de echte onverbloemde sijfers van de Vlaamse achterstand. Zo bleek dat van het wegenfonds van 1959 tot 1967 meer dan 18 miljard fr. aan Wallonië werd besteed voor wegenbouw en 12 miljard aan Vlaanderen. Terwijl de slechte kasseiwegen in Vlaanderen 526 km. bedroegen en 125 km. in Wallonië, maar de goede asfaltwegen 4.367 km. in Wallonië en 1.868 km. in Vlaanderen.

Nu dat voor de eerste maal, in 1967, een minister een fifty-fifty-verhouding voor Openbare Werken durft voorstellen, zit het er tegen.

Nochtans is dit nog geen rechtvaardige verdeling; de minister moest zelf toegeven dat hij Wallonië schromelijk bevoordeligde.

In de « Libre Belgique » van voor een paar dagen schreef professor Baudouin dat gedurende de jongste jaren ondoordacht miljarden werden verknoeid in Wallonië, 100 miljard aan verlieslatende mijnen, 15 miljard aan een waalse autoweg die ekonomies niet zal renderen, 3,5 miljard aan een hellend vlak te Ronquières dat zijn kosten niet kan ophalen. Terwijl deze slecht belegde miljarden Wallonië wellicht een nieuwe vlucht hadden kunnen geven.

In elk geval zal Vlaanderen, nu het zich eindelijk bewust is geworden van zijn eigen waarde, zich de kaas niet meer van het brood laten roven.

Nog hebben wij op dit ogenblik evenveel werklozen als Brussel en Wallonië samen. Terwijl duizende pendelaars nog iedere dag naar Wallonië, Nederland, Frankrijk en Duitsland trekken omdat zij geen werk vinden in eigen streek.

Meer dan Wallonië heeft Vlaanderen zelfbeschikking nodig om zijn volkskracht te kunnen behouden en werk te geven op eigen bodem.

Wij willen onze bodemrijkdom, onze havens, onze arbeidskracht valorizeren ten bate van de eigen gemeenschap, om welvarend te leven en op een hoog beschavingspeil in de rij van de Europese volkerengemeenschap een eigen rol te spelen.

Wij wensen dit ook aan het waalse volk in zijn eigen huis, maar dan met eigen senten.

De tijd van Vlaams meesterschap in eigen huis is aangebroken.

dr. LEO WOUTERS.

Wij nazijn

vlaams nationaal

VLAAMS SOSIALISTIES KNECHTSCHAP...

We komen nog even terug op de stemming vorige week in de Kamer over het wetsontwerp tot oprichting van een bisdom Hasselt. Bij artikel 2, dat de grenzen van dit bisdom omschrijft en in het wetsontwerp deze grenzen met de provinsie Limburg doet samenvallen (Voerstreek dus inbegrepen) vroeg de Waalse sosialist Merlot de naamstemming. De Vlaamse sosialisten stemden braaf mee met hun Waalse partijgenoten tegen dit artikel, zodat we onder de tegenstemmers de namen aantreffen van Anseele, Spinoy, Lode Craeybeckx, Jos Van Eynde en andere als gelegenheidsflaminganten of zonen-van-hun-vader bekendstaande « Vlaamse » sosialisten. Het was een uiting van totale ondergeschiktheid van de Vlaamse vleugel van de partij aan de Waalse gebiedshonger, hun zoveelste verraad. Ze zijn tot alles bereid om hun partij-eenheid te dienen, terwijl de Waalse sosialisten deze eenheid als een fiksie beschouwen.

...EN DEZERTIE

Bij de stemming over het 1ste amendement van de h. Timmermans bij Openbare Werken dat betrekking had op de Route de Wallonie en waarbij een aanzielijke kredietverhoging werd gevraagd (amendement dat door de meerderheid en door de Volksunie werd verworpen) deed zich hetzelfde verschijnsel voor. Dit amendement werd met 129 tegen 63 stemmen verworpen. Onder de voorstemmers bevonden zich andermaal de Vlaamse sosialisten, maar hun rangen waren reeds gedund. Zo was « vasthouder » Lode Craeybeckx reeds in de wandelgangen verdwenen of het naar huis afgetrapt. De Antwerpse burgemeester verkoos de dezertie om toch niet het verwijt te moeten oplopen, dat hij voor het miljard meer ten bate van de Route de Wallonie zou gestemd hebben.

DOZERING

Voor de autoweg Brussel-Bergen werden door Timmermans eveneens bijkomende kredieten gevraagd. De stemming verliep in de zelfde verhouding. Jos Van Eynde stemde telkens trouw voor : flamingantiese oprispingen wegen niet op tegen partijfunkties en prebenden. Opvallend was echter in al deze stemmingen de houding van de sosialistiese kamervoorzitter Achille Van Acker : in tegenstelling met zijn partijfraksie stemde hij voor de Voer bij het bisdom Hasselt (artikel 2).

Bij artikel 3 stemde de kamervoorzitter tegen. Bij de stemming over het bijkrediet voor de Route de Wallonie stemde hij met zijn fraksie mee (voor), doch tegen inzake de autoweg Brussel-Bergen. In feite is het zo dat de heer Van Acker de Voer bij Limburg wenst doch de Walen wel een miljard meer voor hun autoroute gunt, maar dan weer niet voor Brussel-Bergen. Wie zal ooit het hart van een sosialisties kamervoorzitter peilen wiens partij in de oppozitie zit en die in dit voorzitterschap door een wisselmeerderheid werd geïnstalleerd ?

Bij al deze stemmingen stemden de Waalse leden der meerderheidspartijen in de zin van het wetsontwerp en van de begroting. Hun verzet bleef verbaal al is er de belofte dat Komen-Moeskroen van het bisdom Brugge naar het bisdom Doornik zullen overheveld worden...

AMENDEMENTEN BIJ OUDSTRIJDERS-VERGOEDINGEN

De V.U. diende twee amendementen in op de nieuwe wet over de oudstrijdersvergoedingen.

De eerste betrof de oud-geïnterneerden in Nederland gedurende de oorlog 14-18. Er blijven er nog een 1.000-tal over. Zij werden vergeten in het ontwerp. In de kommissie waar senator Jorissen het amendement verdedigde zei de minister, dat hij later wat zou doen, maar dat het ontwerp er nu liefst ongewijzigd door moest. Senator Jorissen, die zijn amendement handhaafde, kreeg de steun van de twee CVP-kommissie-leden Lagasse en Van den Storme.

Een tweede amendement van de V.U. voor de openbare vergadering slaat op degenen die in 14-18 de geallieerde inlichtingsdiensten hulp verleenden en die daarvoor door die vreemde mogendheden gedekoreerd werden. Het zijn er nog enkele tientallen.

Waar men ongeveer 150.000 gewapende verzetslieden vanaf hun 55 jaar wat wil geven, mag men de afstervende generatie van 14-18 zeker niet vergeten.

In openbare vergadering werden beide amendementen bij zitten en opstaan verworpen. Niets mocht nog gewijzigd worden.

HUMANIST OP DWAALWEG

Senator Henri Rolin staat bekend als een humanist en een bezadigd wijs man. In de taalkwestie tracht hij soms 'n verzoenende houding aan te nemen. Hij spreekt Nederlands al is hij een franstalige. Daarom heeft zijn parlementaire vraag, gericht tot minister Harmel in verband met het tentoonstellen van tekeningen van de bekende karikaturist Alidor op een rondreizende tentoonstelling van het ministerie van Buitenlandse Zaken, verwondering gewekt. De sosialistiese senator vindt het onaanvaardbaar dat een offisiële tentoonstelling werken toont van een gewezen direkteur van Le Pays Réel, die wegens insivisme tot de doodstraf werd veroordeeld (doch niettemin vandaag een van België's meest gewaardeerde karikaturisten is). Minister Harmel antwoordde droogweg, dat hij van het verleden van Alidor wel op de hoogte was, doch dat die tekeningen niet vallen onder de bepalingen van de desbetreffende wet. Bovendien werden de tekeningen gratis ter beschikking gesteld, zodat er voor het Rijk geen uitgaven aan verbonden zijn...

Senator-humanist Rolin in de rol van broodrover : houdt de verdwazing in dit land dan nergens op ?

PENSIOENEN

Bij de stemming over een wetsontwerp tot versoepeling van het onderzoek naar de bestaansmiddelen bij het toekennen van een pensioen der zelfstandigen legde Reimond Mattheyssens een korte verklaring af in de Kamer. Hij beklemtoonde nogmaals dat de Volksunie voorstander is van een algemeen bazispensioen. Zolang dit echter niet is bereikt, dienen de beschikbare gelden besteed aan het opvoeren van het bazispensioen, eerder dan aan het hoog optrekken van het vrijgesteld bedrag der bestaansmiddelen. Onze woordvoerder betoogde terecht dat deze politiek sosiaal aangewezen is, vermits de ekonomies zwaksten daardoor het eerst worden geholpen, en onmiddellijk daarna de kategorie die hierop volgt, doordat de verhoging van het bazispensioen een verhoging van het vrijgesteld bedrag der bestaansmiddelen tot gevolg heeft.

De letterkundige André Demedts ontving verleden week uit handen van baron de Vos van Steenwijk, Nederlands ambassadeur te Brussel, de versierselen van kommandeur in de orde van Oranje-Nassau. Alhoewel lintjesregen doorgaans van ons afdruipt als water van een woerd, achten wij deze offisiële nederlandse erkenning van Demedts' grote verdienste voor onze kultuur een gebeurtenis, die we niet onvermeld mochten laten. Onze gelukwensen dus aan André Demedts !

HET PARTIJKONGRES 1967.

Volgende week, op zaterdag 8 en zondag 9 april 1967 houdt de Volksunie haar statutair partijkongres te Brussel. Het wordt eens te meer een der mijlpalen in de groei en verdere ontwikkeling van de Vlaams-nationale politieke beweging na 1945.

Zoals reeds door objektieve waarnemers (het CRISP-instituut) vroeger werd vastgesteld, zijn de statuten van de Volksunie veel meer demokraties dan bij andere partijen het geval is. Wel eigenaardig voor een « fassistiese bende » !

Deze statuten voorzien ook dat het partijkongres het opperste gezag uitmaakt, niet het prezidium of de partijraad. Het is langs dit kongres dat elk gewoon lid, indien het dat wenst, zijn stem kan laten horen via de afdelings- en arrondissementsbesturen en bovendien in de seksievergaderingen zelf.

Wij hebben het de afgelopen weken meegemaakt, dat in alle afdelingen van Vlaanderen (en dat zijn er reeds heel wat !) en in alle arrondissementele raden de teksten der ontwerpbesluiten werden besproken. Het is een goede gelegenheid geweest tot bezinning van alle partijleden op het hoofdpunt van ons programma : het federalisme in al zijn aspekten.

Ook dit is, evengoed als de kaderschool die zulke indruk heeft gemaakt op kursisten en lesgevers, vorming en groei in de diepte. Op het kongres zelf zal men de stem kunnen horen van de bazis. En het zal de bazis zelf zijn die uiteindelijk beslist over de definitieve teksten die elke mandataris en elk kaderlid zullen verbinden.

Als zodanig kan het belang van een kongres moeilijk worden overschat. Bovendien komt daar nog bij, dat de pers, de radio en de TV van nabij de werkzaamheden zullen volgen en hun kommentaar zullen brengen. Terwijl ten slotte de propagandistiese weerslag zeer groot is, wat ons allen, die toch propagandisten waren en blijven, zeker nauw aan het hart moet liggen.

Voor wat de inrichting van het kongres zelf betreft, geven we hierna een kort schematies overzicht van de werkzaamheden :

Zaterdag 8 april 1967 in het Rogiersentrum, Vooruitgangstraat 34, Brussel (Noordstation) in de zaal Descartes : te 14.30 uur de eerste seksie : politiek federalisme, met een uitgebreide stellingname in verband met het probleem Brussel, voor en na het federalisme. Te 16.30 uur volgt dan de tweede kulturele seksie, met een tweedelig referaat. Een eerste deel over de kulturele autonomie zoals deze werkelijk dient opgevat en uitgewerkt, een tweede over de levensbeschouwelijke problemen. Dit laatste deel vormt een nieuw onderdeel van het VU-programma, waarbij aandacht wordt besteed aan de hardnekkige achterdocht van vrijzinnigen en katolieken in verband met het onderwijs en de andere raakpunten van de levensbeschouwingen in Vlaanderen.

Zondag 9 april 1967 in het Kongressenpaleis (grote zaal), Kunstberg te Brussel : te 10 uur de derde sosiaal-ekonomiese seksie, waarbij het volledig herwerkte tienjarenplan zal voorgesteld worden. 's Namiddags volgt dan te 14.30 uur de grootse slotzitting onder het voorzitterschap van senator prof. dr. Elaut. Daarop zullen de goedgekeurde besluiten worden afgekondigd en zal het woord gevoerd worden door de algemene voorzitter en de algemene partijsekretaris. Ten slotte zullen aan de kursisten die alle lessen van het Lodewijk Dosfel-instituut hebben gevolgd, brevetten worden uitgereikt.

De seksies worden geleid door : H. Schiltz (politieke seksie), E. Raskin (kultuur) en L. Wouters (ekonomie). Als sekretarissen werden aangeduid : Doevenspeck, Cuppens en De Roo.

Het kongressekretariaat zal behoudens de normale werking in verband met het kongres zelf, ook nog abonnementen voor het Kaderblad opnemen ter plaatse. De belangstellenden moeten zich hiermede haasten vermits de oplage beperkt is. Een kongresmap zal aan elke deelnemer worden overhandigd met de ontwerpbesluiten en amendementen. De definitieve besluiten verschijnen achteraf in het weekblad en in het kaderblad.

Voor al wie het leven van de partij wil volgen en de polsslag van een Volksunie in volle rijping en ekspansie wil voelen, kan geen verontschuldiging worden gevonden om niet aanwezig te zijn, ten minste op de slotzitting van zondagnamiddag.

E. SLOSSE,
Voorzitter VU-Studiedienst.

WIE HET ONDERSTE UIT DE KAN...

...wil krijgt het deksel op de neus. Dat heeft burgemeester Pinckers van Teuven dezer dagen ondervonden. De Luiksgezinde burgemeester van deze Voergemeente heeft van 1963 tot 1966 geweigerd, de Vlaamse bewaarklas in zijn gemeente open te stellen, uit protest tegen de overheveling van zijn streek naar Limburg. Na diskussie met de arrondissementskommissaris, de goeverneur en de minister benoemde hij dan toch een froebelonderwijzeres in vast verband. Net op tijd, want de Raad van State heeft zopas de reeks klachten van de h. Pinckers tegen voornoemde overheden bij arrest kort en goed verworpen. Daarmee kreeg Pinckers het deksel op de neus nadat hij de bewaarschool bij het begin van het jaar sloot, de kleuters in de regen liet staan of de sleutel zoek liet geraken. Meteen zal denkelijk aan deze belachelijke praktijken een einde gesteld zijn.

KOLLEGA IN BELACHELIJKHEID

Laat Pinckers voortaan de eer van de belachelijkheid over aan zijn kollega Geurts van Wemmel ? Geurts gaat in zijn jongste raadszittingen als een razende Roeland te keer tegen al wat Vlaams is. Dezer dagen heeft hij zich in de kijker gewerkt met de bezetting van een feestzaal, waarbij hij nog eens met gevangenis dreigde tegenover een groep Vlaamse turners, die hij ten behoeve van zijn frankofone « kulturele kring » zonder enige verwittiging uit de zaal dreef. En dan bazelt men in de Wetstraat over de « herwaardering van het gezag »...

340 MILJOEN VOOR SABENA

De staat zal met een bijzondere staatstussenkomst (buiten de begroting) 340 miljoen bijpassen in het defisiet van de Sabena. Daarvoor wordt gebruik gemaakt van een gelijkaardig bedrag op de begroting van Verkeerswezen. In bevoegde kringen vraagt men zich af of deze wijziging van bestemming van dit krediet geen nieuwe moeilijkheden op de eksploitatierekeningen van de Sabena in 1967 zal veroorzaken. Wij vragen ons af, of direkteur-generaal Deswarte deze rijkssteun later zal gebruiken, wanneer hij zijn halve voorspellingen waar wil maken, waarbij hij beweerde dat de Sabena nog dit jaar de verlieskurve zou stoppen. Met dergelijke staatsgeschenken is dat niet moeilijk !

ADMINISTRATIEVE ZIEKTE

Het is uitgelekt dat de heer Faelen, de schepen van Onderwijs van Ukkel die zich zo hardnekkig verzet tegen de oprichting van twee nederlandstalige rijksscholen op zijn gemeente, geruime tijd inspekteur scheikunde van het nederlands taalgebied is geweest voor het departement van NOK. Wegens gezondheidsredenen werd hij bij de administratie, sektor schriftelijk onderwijs, gedetacheerd. Tans is hij alweer met ziekteverlof, wat hem niet belet, niet ziek te zijn om in de Ukkelse gemeenteraad een initiatief van zijn rechtstreekse chef, de minister van NOK, hardnekkig te bestrijden. Hoe hebben we het nu : overdag als ambtenaar van een ministerie ziek en 's avonds als schepen goed en wel gezond, om zijn eigen minister te bestrijden !

Hoe lang zal minister Grootjans nog dulden door insivieke burgemeesters en « zieke » ambtenaren uit eigen stal geblameerd te worden ? Of geldt het etiket « antivlaams » als voldoende om dergelijke « subtiliteiten » te dekken ? In welk land leven wij ?...

Wie tweede Paasdag naar zee gegaan was om « het springtij der eeuw » te zien, kan wel een mensenvloed bewonderen. Het natuurspektakel liet echter verstek gaan.

BARBADOS

In de vroegere eeuwen konden de gelukkige optimisten voor hun utopiese dromen altijd wel ergens een eiland of een zeer weinig bekend land vinden, waar hun verhaal kon gesitueerd worden. Die tijd is nu wel voorbij. Zowat de gehele wereld is in kaart gebracht. Natuurlijk niet volledig en zelfs de topografie van Europa is nog heel onvolmaakt. Over wat onder onze voeten verborgen ligt, weten we nog veel minder : enkele weken geleden vermeldden de dagbladen als groot nieuws dat in de Sowjetunie tot een diepte van 6.000 m. geboord was. Alsof in 1958 in Texas bij een aardolieboring niet reeds 7.300 m was bereikt. Alsof die 7,3 km zoveel betekenen in vergelijking met de 6.370 km die zouden moeten afgelegd worden tot het middenpunt van onze aarde ! We bezitten prakties geen eksperimenteel zekere kennis over het binnenste van onze eigen planeet — maar de heersende opinie is nu eenmaal dat we zowat alles weten. En daarom kan men voor zijn aandachtige lezer zelfs geen verhaal meer vertellen dat zich afspelen zou in het onbekende binnenste van dit stofje in de kosmos waarop wij wonen.

Noodgedwongen, maar wellicht ook gelukkig zitten we nu vast aan de werkelijkheid. Zelfs voor onze verhalen waarbij de échte zin verborgen ligt achter de schijnbare betekenis van de woorden. Voor wie het als vanzelfsprekend beschouwt dat hij altijd onmiddellijk alles juist begrijpt, wordt dat een tamelijk hopeloze zaak. Maar wie toch alles al weet, heeft niets meer te vertellen.

Enkele maanden geleden werd het eiland Barbados onafhankelijk. Wie over een tamelijk uitgebreide atlas beschikt, kan deze nieuwe onafhankelijke staat met enige moeite ontdekken tussen de talrijke kleine eilanden die in de Karibiese zee tussen Puerto Rico en de Noordkust van Zuid-Amerika liggen. Barbados was tot voor kort een Britse kolonie met een zeer dichte bevolking : 538 inwoners per vierkante kilometer, terwijl Brazilië er maar 8 en België er 298 per vierkante kilometer heeft. De bevolking bestaat er hoofdzakelijk uit negers en de enige uitvoer is suiker en rum.

Het hoeft wel niet meer uitdrukkelijk gezegd te worden dat dit een arm land is, zonder veel eigen toekomst. Het is echter bovendien wérkelijk zeer klein : oppervlakte 431 vierkante kilometer. D.w.z. dat dit land kleiner is dan de polders die in Nederland in de Zuiderzee werden drooggelegd ! Ondanks de bevolkingsdichtheid bedraagt de gehele bevolking niet meer dan 232.000 inwoners, d.w.z. een gelijkend aantal als het getal inwoners in Belgies Luksemburg ! Als oudkolonie krijgt Barbados met zijn minieme oppervlakte, zijn gering aantal inwoners, zonder enige ekonomiese macht en met nog minder toekomst, een zetel en stemrecht in de Verenigde Naties. De Duitse Bondsrepubliek heeft het nog niet zo ver gebracht, juist omdat deze republiek zoveel belangrijker is.

In het grote toneelstuk dat men telkens weer tracht op te voeren onder de ontroerende titel « werelddemokratie », heeft geen enkele van de vijftig deelstaten van de USA zoveel offisiële macht als Barbados. Maar omdat wij, Vlamingen, nu eenmaal geen kleurlingen zijn en wij alleen onszelf gekolonizeerden noemen, wordt in diezelfde toneelwereld elk streven naar zelfbestuur hersenschimmig genoemd. En toch moéten we blijkbaar geloven dat wij snel op weg zijn naar de vreedzame eenheid van de gehele wereld.

Bij de Franse parlementsverkiezingen behaalde de Gaulle 12 van zijn zetels in voorlopig nog altijd bezette « barbados »-gebieden. En de beslissende zetel meerderheid dankte hij aan 300 stemmen in Bastia. En die 300 stemmen werden dan waarschijnlijk nog uit de zee opgevist... Barbados is overal !

NEMROD.

PROGRESSIEF SPELLEN...

Er is een tipies Vlaamsnationaal aspekt verbonden aan het debat dat tans op gang gekomen is na de voorgestelde wijziging van de spelling der Nederlandse taal door de gemengd Nederlands - Belgiese spellingskommissie. Op dit aspekt wordt zelden gewezen. Het is nochtans opvallend dat de franskiljons in ons land een progressief spellende van het Nederlands bijna automaties als een flamingant of ekstremist doodverven en uit reaksie voortgaan bvb. plaatsnamen van Vlaamse gemeenten in oude spelling te schrijven. We stellen dat trouwens ook vast in de schrijfwijze van deze namen in de franstalige pers. Het staat in deze pers en in frankofone geschriften niet bvb. Schaarbeek te schrijven, het moet volgens die heren Schaerbeek zijn (desnoods nog met een c tusen de laatste e en de eindletter k). Ze doen dat om wel te onderlijnen dat Schaarbeek niet langer een Vlaamse doch een franstalige gemeente is. Het zelfde geldt trouwens de uitspraak van Bruxelles: de sterk beklemtoonde uitspraak van de x geldt voor frankofonen als een « bewijs » dat Brussel een franstalige stad is, omdat de uitspraak « Brusselle » er te veel zou aan herinneren, dat Brussel eens een nederlandstalige stad was...

... IS ZELFBEVESTIGING

Nu de spelling van het Nederlands vermoedelijk toch weer één zal gemaakt worden en ze fonologies werd opgevat zien we niet in, waarom wij Vlamingen dit standpunt niet zouden steunen. Het is een kwestie van wennen er er zullen wel altijd moeilijkheden zijn. Maar globaal beschouwd beperkt het voorstel van nieuwe spelling deze moeilijkheden tot een minimum. Vermits wij flaminganten (en zelfs de Vlamingen zonder meer) vooruitstrevend zijn niet alleen op nationaal doch ook op sosiaal-ekonomies gebied, kunnen we ons trouwens niet de luksе veroorloven, konservatief inzake kultuur en dus inzake spelling te zijn. We moeten logies blijven en ook wat de (trouwens vereenvoudigde en dus gemakkelijker geworden) spelling van onze taal betreft vooruitstrevend zijn. We hebben hier een mooie kans om het nuttige aan het aangename te paren en onze eigen zaak in België (ook met het oog op de heel-Nederlandse verbondenheid) konsekwent te dienen.

OPINIEPEILING

De frankofonen nemen in steeds hoger tempo hun toevlucht tot opiniepeilingen, om te kunnen bewijzen dat de taalproblemen krachtens de « betrekkelijk geringe publieke belangstelling » eigenlijk maar « valse problemen » zijn. Zopas publiseerde de beruchte Acapsul de rezultaten van een sosiologies onderzoek over « de Belgiese openbare mening en de Leuvense universiteit ». Daaruit zou moeten blijken dat slechts 27,9 % Vlamingen gewonnen zijn voor splitsing der universiteit en voor de overhoveling der franstalige afdeling naar Wallonië; 27,3 % zou voor het behoud van het statu quo zijn en — dat is ten slotte verdacht — 44,8 % zou geen opinie gehad hebben.

Het zou interessant zijn te weten, in welke bevolkingslagen deze enquete gedaan werd en het zou ons niet verwonderen dat men meer is gaan neuzen bij de gewone man dan bij de intelligentsia, waar de verhoudingen stellig heel anders zijn dan uit dit Acapsul-onderzoek moet blijken. Men kan dergelijke peilingen op verschillende manieren doen en de reputatie van de Acapsul is er niet naar om in dit verband veel vertrouwen te hebben. Het is niet de eerste keer dat dit organisme door aksentsverschuivingen een beeld oproept, dat aan haar wensen en niet aan de werkelijkheid beantwoordt.

HET HOF

EN DE KULTUURPOLITIEK

Dezer dagen werd van verschillende zijden de aandacht gevestigd op het verschijnsel dat het Hof ten zeerste in gebreke blijft ten aanzien van de kulturele manifestaties in het algemeen en de beeldende kunsten in het bijzonder. Men verwijt — in voorzichtige maar niet mis te verstane — bewoordingen aan het koningspaar en de prinsen, méér belangstelling aan de dag te leggen voor de « benen » dan voor de « hersenen ». Een blad heeft zelfs een statistiek gemaakt van de audiënties aan het Hof te Laken, waarop allerlei personaliteiten en personages vermeld staan doch waarbij geen enkele, maar dan ook geen enkele kunstenaar figureert. De koning ontvangt wieler- en voetbalkampioenen, gaat al eens een geuze proeven bij de boogschutters, gaat zelf of stuurt prins Albert naar een toneelvoorstelling door een parijs teater, waarop een stuk van een bekroond belgies auteur wordt vertoond doch vertikt het, ook maar één vooraanstaand kunstschilder, beeldhouwer of auteur te ontvangen of naar aanleiding van een voorstelling te Brussel zelf te begroeten. Sinds lange tijd werd geen enkele kunstenaar meer spesiaal onderscheiden.

Koningin Juliana van Nederland ontving op Soestdijk de schilders die de Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst hadden ontvangen. De vorstin trok met de bekroonden het park in voor de traditionele groepsfoto. In België zien we de vorst alleen met alle mogelijke personen op het bordes van Laken staan, want in het park wordt niet met « onderdanen » of gasten gewandeld en gekiekt. En zeker niet met kunstenaars...

Tot zover dit klaaglied over het Hof dat kultureel meer en meer verstek maakt en des te meer meeholt in de belgiese oppervlakkigheid en om de haverklap met buitenlands verlof gaat, waarbij Spanje en Italië als heimat der respektievelijke « gemalinnen » de voorkeur genieten. Ter vergelijking haalt men het engels vorstenhuis aan, dat het evenwicht tussen spieren en hersenen wel zou weten te handhaven. Toch herinneren we ons, dat niet zo lang geleden in de Britse pers steen en been over de zeer geringe kulturele belangstelling van het Hof werd geklaagd, dat veel meer interesse betoont voor paardenrennen, kriket en luchtvaart. Sinds Margaret met Snowdon is gehuwd, schijnt daarin verbetering getreden, alhoewel de belangstelling van het paar meer in de richting van de « boutiques » en het artistiek kafee gaat.

Men stelt dat belangstelling vanwege het koningshuis voor de kunsten ten eerste voor de betrokken kunstenaar een soort offisiële bevestiging van zijn waarde en kunnen zou zijn en ten tweede de politici zou verplichten, de kulturele budgetten met respektabeler kredieten te bedenken in plaats van zoals nu met de kruimels van de overigens niet meer zo rijke staatstafelen (zie daarvoor de koepelwetsprosessie). De stelling is dus : er is geen kultuurpolitiek, onder meer omdat het vorstenhuis het voorbeeld niet geeft en door zijn belangstelling de partijpolitiekers niet prikkelt tot een werkelijk kultureel vooruitstrevend en pozitief beleid.

Men verwijst naar het voorbeeld van vroegere vorsten en onder meer naar wijlen koningin Elizabet, die een rol heeft gespeeld vooral in de muzikale sektor. Men kan het haar inderdaad ten goede rekenen, misschien als tegengewicht voor het feit dat deze vorstin steeds een vreemde in Vlaanderen is gebleven. Hier zijn we meteen waar we willen zijn : het Vlaams kultureel leven geniet nog minder belangstelling dan het « belgies » kultuurleven (waarbij dient opgemerkt, dat het natuurlijk nonsens is, van een « belgiese » kultuur te spreken). Indien er vandaag geen schilders meer geadeld worden, dan is dat zelfs maar best. Want dan moeten we het ook niet meer beleven dat Waalse kunstschilders die kunsthistories niet de minste betekenis hebben, op gelijke voet worden behandeld met Vlaamse kunstschilders en beeldhouwers van Europees formaat; dat ze mede geadeld of onderscheiden worden omwille van het even dwaas als berucht belgies taalevenwicht. Welke betekenis had bij voorbeeld een baron Paulus tegenover een baron Opsomer? En figuren als Permeke, Van den Berghe e.a. (om van Servaes maar te zwijgen) hebben eerder miskenning dan erkenning van een ook in kultureel opzicht aartskonservatief denkend Hof geoogst. Tegenover het vlaams ekspressionisme heeft het Hof gehandeld zoals Brussel : begripsloos en vijandig. Wie de geschiedenis van het vlaams ekspressionisme nagaat, begrijpt dadelijk wat we bedoelen.

Het is vandaag de dag nauwelijks veranderd. Vernemen we niet dat een waalse instelling, trouwe klant van een brusselse galerij, weigert een tentoonstelling te bezoeken van een vlaams kunstschilder in deze instelling, omdat er... tweetalige katalogi ter inzage liggen en omdat de uitnodigingen ook tweetalig waren? Dit insident is tekenend voor een mentaliteit. Ons blad heeft een paar weken geleden bij een foto trouwens de vaststelling gemaakt dat koning en koningin, prins en prinses bijna voortdurend en uitsluitend franstalige toneelvoorstellingen bijwonen, waarbij we de vraag stelden of deze houding geen indirekte ondersteuning was van de verfransingspolitiek in de hoofdstad. Het insident van de Verhaerenherdenking met een ostentatief apart en voortijds bezoek van Fabiola aan het graf van de dichter en het even ostentatief wegblijven van het vorstenpaar op de offisiële maar in het Nederlands verlopende herdenking spreekt boekdelen en laat er geen twijfel over bestaan dat het belgies vorstenhuis de vlaamse kultuur negeert en misprijst. Indien dit vorstenhuis dan al zelfs op « belgies » vlak aan zijn kulturele taak te kort schiet, dan kunnen wij Vlamingen daarom weinig treuren; in het tegengestelde geval zou de koninklijke belangstelling en de dito prikkeling van de zogenaamde kulturele politiek toch maar in één richting gaan, namelijk de franstalige. Is de kritiek in belgiese optiek wat de zaak zelf aangaat gewettigd, ze is onvolledig omdat ze het belangrijk aspekt van de dualiteit van de kultuur in België en vooral ook van het sterk afgetekend overwicht van de vlaamse kultuur op de waalse (van de brusselse spreken we niet, om de eenvoudige reden dat ze niet bestaat of alleen bestaat in Parijse afkooksels) ten enen male ontkent. Daarom nemen we ze uiteindelijk ook niet ernstig op. Het valt overigens te betwijfelen of het vorstenhuis nog in staat is een belangstelling en een voorbeeld op te brengen, die niet alleen algemeen kultureel doch in het spesifiek belgies geval een uitermate groot inzicht en aanvoelingsvermogen vergen. Het verleden duidt in geen enkel opzicht aan dat de leden van ons vorstenhuis over deze vermogens beschikken, noch zij noch de leden van de beruchte omgeving...

De belgiese grondwet laat niet veel speelruimte voor het persoonlijk initiatief van de vorst (« le roi règne, mais ne gouverne pas »); de moderne demokratie gaat daarenboven het hele probleem van de monarchie (met o.m. de toch lastig als demokraties te verdedigen erfopvolging) steeds kritieser bekijken. De funksie van het hedendaags koningschap is meer en meer herleid geworden tot een loutere simboliek. Door haar levensstijl, haar belangstellingssfeer en haar algemeen menselijke houding kan de vorstelijke familie een belichaming zijn van een reeks eigenschappen en deugden, waarop ook in een moderne samenleving de nadruk mag gelegd worden. Indien echter de houding, de stijl en de sfeer van het Hof niet samenvallen met deze simboliese taak, dan is dat geen détailkwestie : dan wordt de vraag naar het nut van de monarchie in de twintigste eeuw als vanzelf opgeworpen.

Het ziet er naar uit dat Laken van deze elementaire vaststelling nog steeds niet doordrongen is...

SWERFMANS.

onze mannen in het parlement

- **Kamerlid Leys ontleedde de stemming in de kommissie nopens het wetsontwerp tot oprichting van een bisdom Hasselt en stelde hierbij de afwezigheid van 2 westvlaamse leden aan de kaak, waardoor de afwijzing verklaarbaar is. Behalve prinsipiële beschouwingen legde de h. Leys er de nadruk op dat zielzorg ook kultureel werk is en dat de kwestie tot de eerste aangelegenheden zou moeten behoren die voor kulturele autonomie in aanmerking komen.**
- **In het zelfde debat zei kamerlid Schiltz verbijsterd te zijn over de wending die de bespreking aannam en zei tot de misbruikers van de Voerstreek dat ze met hun Waals spelletje moeten ophouden.**
- **Kamerlid Coppieters stelde tijdens de bespreking van de begroting van openbare werken het Antwerps sentralisme aan de kaak dat niet heeft kunnen beletten dat de ekspansie de jongste 10 jaar in de volledige anarchie is gebeurd. Hij handelde ook over waterbouwkundige problemen en rijksweg nr. 14 (onderdeel van de E 3), ook nog dodenof spookweg genoemd. Ook het tempo van de aanleg van de express-way Antwerpen - Knokke vindt geen genade in zijn ogen.**

ONZE PARLEMENTSLEDEN STAAN HUN MAN!

WEDDE-AANPASSINGEN IN KUNSTONDERWIJS

Momenteel wordt een stelsel uitgewerkt om per 1 april 1966 met terugwerkende kracht de wedden van het personeel van het kunstonderwijs aan te passen zoals dat in de overige takken van het onderwijs reeds is gebeurd. Het zal waarschijnlijk in een zelfde mate gebeuren. Voor het muziekonderwijs gelden echter spesifieke bezoldigingsnormen daar het onvoltijdse ambten betreft. Spesiale maatregelen om de voordelen van de sosiale programmatie ook tot dit onderwijs uit te breiden zijn evenwel in studie. Dit antwoordde de minister van Europese Zaken en Nederlandse kultuur op een vraag van senatoren Jorissen en Elaut. Intussen werd ook reeds aangedrongen, om gans het onderwijs, ook het kunstonderwijs, onder één ministerie (dat van NOK) te groeperen. De huidige splitsing heeft weinig zin en zoals we zien ook onaangename sosiale gevolgen.

KANAAL WILLEBROEK - BRUSSEL

Uit het antwoord van minister De Saeger op een vraag van senator Jorissen blijkt dat het kanaal Willebroek-Brussel beheerd wordt door een maatschappij met de bombastiese benaming « van het Zeekanaal », bestaande uit openbare beturen (staat, provinsie Brabant en diverse gemeenten). Er kunnen geen partikulieren in betrokken worden, terwijl de staat de oorlogschade volledig voor zijn rekening neemt. De vennootschap eindigt op 31 desember 1986 waarna het Zeekanaal volledig eigendom van de staat wordt, die reeds over 65 % der aandelen beschikt.

De haven met al haar installasies zal evenwel eigendom worden van de stad Brussel, die aldus haar sentralisme en machtshonger ook hier zal kunnen bestendigen. Ten ware in 1986 het statuut van Brussel heel anders zou zijn dan nu...

KINDERKRIBBEN, PEUTERTUINEN, KLEINTJESOORDEN

Ons land telt 69 kinderkribben in de grote sentra en 49 in de agglomeraties, 32 kleintjesoorden in de sentra en 8 in de agglomeraties en 111 peutertuinen in de sentra en 86 in de agglomeraties. Het gaat hier om instellingen aangenomen door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. Dit werk kan echter voor Brussel-Hoofdstad geen offisiële statistieken betreffende het taalregime van de door hem gepatroneerde instellingen geven. Er is immers vermoedelijk geen enkel nederlandstalige instelling bij...

Of senator Jorissen, die bovenstaand antwoord op zijn vraag kreeg van de minister van Volksgezondheid met dit ontwijkend antwoord vrede zal nemen is een andere vraag. De heer Hulpiau zou inderdaad kunnen verzocht worden, het NWK opdracht te geven, de indeling per taalregime van desbetreffende instellingen op te maken, vermits hij het niet uit eigen initiatief doet.

DEPARTEMENT ZONDER ADMINISTRATIE

België is het land der onbegrensde mogelijkheden. Terwijl men een voortdurende aangroei van de administratie vaststelt vernemen we uit een antwoord van de minister-staatssekretaris, adjunkt bij de eerste minister voor de streekekonomie, op een vraag van senator Jorissen nopens een zo nauwkeurig mogelijk afgelijnde toepassing van de taalwetgeving in de aktiviteiten van dit departement, dat 1. de kommissie van taaltoezicht geen advies heeft uitgebracht over de taalwettoepassing in dit onder-ministerie; 2. dat het betrokken departement niet over enige administratie beschikt. Als we het goed begrijpen is dit een ministerietje of een aanhangsel van het departement van de eerste minister. Een uithangbord dus zonder inboedel of een uiting wellicht van nu reeds ter ziele gegane nieuwe stijl... Dat daarmee de taalwetgeving in dit spesifiek domein op krukken loopt hoeft wel niet nader onderstreept.

RECHTEN VAN KOO-LEDEN

Onverminderd het kollegiaal karakter van de machten in een kommissie van openbare onderstand is het elk lid van de KOO toegelaten kennis te nemen van de aktiviteiten van het vast buro van de KOO of van het bijzonder ziekenhuiskomitee in de schoot der kommissie. Van de prosessen-verbaal van deze subkomitees mogen ze dus inzage nemen. Aldus de minister van volksgezondheid in zijn antwoord op vraag van senator Jorissen.

ONNAVOLGBAAR VOORBEELD

In Engeland kan men tegen lagere prijs interlokale en internationale telefoongesprekken voeren 's avonds laat of zondags. Senator Jorissen vroeg de staatssekretaris van PTT of dit in ons land niet mogelijk zou zijn. Uit het antwoord blijkt dat deze metode geen betere spreiding van het verkeer mogelijk maakt en dat er een betrekkelijk groot verlies aan inkomsten door de lagere prijs ontstaat omdat er geen kompensatie door een hogere frekwentie is. De Regie TT kan derhalve de invoering van dit sisteem niet overwegen ook omdat er belangrijke wijzigingen van de schakelapparatuur en derhalve niet-rendabele investeringen uit voortvloeien.

TOEZICHT IN GEVANGENISSEN

Er blijkt geen bezwaar te bestaan tegen het uitoefenen van toezicht door slechts één bewaker van twee afdelingen in gesloten strafinrichtingen, voor zover hij in staat is deze taak op normale wijze uit te oefenen. Aldus de minister van Justitie op een vraag van volksvertegenwoordiger Piet Leys.

KUMUL

Volksvertegenwoordiger Mik Babylon vroeg de minister van de Nederlandse Kultuur of in de wekelijkse uitzending «Driemaal 20 en meer » van de BRT, 1e programma, de heer Stan Declercq, als advizeur in pensioenaangelegenheden optredend, de zelfde persoon was als senator Stan Declercq, of hij daarvoor betaald wordt en zo ja of ook andere parlementsleden van dergelijke buitenkansjes kunnen genieten en bovendien op een ekstra-politieke vrije tribune ten persoonlijken titel ? En of het niet de voorkeur zou genieten voor deze taak een andere aan te duiden een niet-politicus doch een bevoegd ambtenaar, vooral daar in verband met de verhoging van de parlementaire vergoeding pers en publiek het kumuleren van vergoede funksies weinig genegen zijn. Het antwaard luidde bevestigend en de senator-TV-vedette wordt inderdaad voor zijn TV-nummertje vergoed, omdat het om een spesializatie gaat (vastgesteld op grond van een aantal objektieve kriteria) terwijl senator Declercq bovendien nog sinds 1947 federaal sekretaris van de bonden der gepensioneerden in het Mechelse is en sinds 1949 in de beroepskommissie voor ouderdomspensioenen zetelt, dingen waarnaar de heer Babylon niet gevraagd had. Misschien beleefde de heer Van Elslande zelf een heimelijk genoegen in het onthullen van de kumulerende aktiviteiten van de senator-sekretaris - komitard - kleinschermvedette ? Zouden al die inkomsten ook belastingsvrij zijn ?...

TAALGEBRUIK OP TREIN

Te Weerde verliet een Waalse masjinist zijn trein. Er werd vastgesteld dat Waalse masjinisten treinen bedienden in Vlaanderen o.a. op de lijn Brussel-Oostende. Volksvertegenwoordiger Leys wou van de minister van Verkeerswezen weten, in welke taal de dienstverrichtingen en -betrekkingen moeten gebeuren in Vlaanderen, tussen Waalse masjinisten en het nederlandstalig toezichtspersoneel, hoofdtreinwachters, en werklieden (seingevers, rangeerders e.a.). Uit het antwoord van de minister blijkt dat treinen in Vlaanderen door Walen en in Wallonië door Vlamingen worden bestuurd. Zulks vloeit volgens de minister voort uit de aard van het verkeer zelf, dat niet alleen intergewestelijk maar in sommige gevallen zelfs internationaal is. De (zeer beperkte) dienstverrichtingen en -betrekkingen tussen personeelsleden van de twee taalregimes kunnen zo nodig gebeuren door bemiddeling van de treinsjefs, die voor de uitvoering van hun eigen dienstopdracht reeds een zekere kennis van de tweede landstaal moeten bezitten. Spijtig genoeg zegt de minister niet, hoeveel van die tweetalige treinsjefs er Vlaming en hoeveel er Waal zijn (al hoeft hij dat niet te doen, want hij is er niet naar gevraagd geworden). Uit zo een statistiek zou met zekerheid blijken dat de meeste tweetalige treinsjefs Vlamingen zijn. Zoals het in Clochemerle-België gewoonte is.

WANVERHOUDINGEN IN DE FISKUS

De minister van finanties antwoordde niet binnen de reglementaire tijd op een vraag van kamerlid Lootens over de wanverhouding, die tot uiting komt in verband met de twee direksies van belastingsdiensten die in Brabant fungeren en welke maatregelen de minister desgevallend meent te treffen om daaraan te verhelpen. Hij wou ook de verhoudingen weten welke de toestand is voor de kontrole van vennootshappen (voor beide direkties te Brussel) en welk het aantal dossiers is voor elke kontrole vennootschappen, alsmede het aantal personeelsleden met opgave van graad. De moeilijkheden betreffen het taalregime, verplaatsingen, aard der aangiften, plaatselijke omstandigheden enz.

DOKUMENT

Madame, Monsieur,

Nous avons l'honneur de vous annoncer l'ouverture d'un nouveau bureau immobilier à l'adresse ci-dessous.

Nous intervenons dans l'achat et la vente de biens immobiliers ainsi que dans la location de villas et appartements.

Nous vous serions gré de pouvoir vous contacter dès votre premier passage à Oostduinkerke. Sans doute pourrions nous vous être utiles dans l'avenir.

A votre entière disposition nous vous prions, Madame, Monsieur, d'agréer nos salutations distinguées.

O. DELAHAYE

Agence Immobilière POSEIDON, 3 Place Astrid, Oostduinkerke • Tél. 058 • 535 42

Mevrouw, Mijnheer,

Hierbij heb ik de eer U ter kennis te brengen dat op onder vermeld adres een nieuw agentschap werd geopend.

Wij bemiddelen niet alleen aan- en verkoop van onroerende goederen, doch aanvaarden bovendien villa's en appartementen ter verhuring.

Het zou ons genoegen doen kontakt met U op te nemen bij uw eerste bezoek aan Oostduinkerke. Misschien kunnen wij U in de toekomst van dienst zijn.

Inmiddels tot UW dienst bieden wij U, Mevrouw, Mijnheer, onze achtingsvolle groeten.

O. DELAHAYE

Immobiliënagentschap POSEIDON, Astridplaats 3, Oostduinkerke • Tel. 058 - 535 42

de WIJ de wereld
vlaams nationaal

EENHEID...

Na twee jaar hongersnood kan men opnieuw rijst kopen op de markt te Kalkutta. Dit is het gevolg van de strenge kontrole-maatregelen door de nieuwe regering van West-Bengalen. In zijn jongste ensikliek (Populorum Progressio) stelt Paulus VI trouwens dat ook de onwikkelingsvolkeren aktief moeten strijden tegen armoede en honger.

De tiende verjaring van het verdrag van Rome, dat het institutioneel begin van de Europese integratie inluidde werd enkele dagen later gevolgd door de publikatie van de pauselijke ensikliek « De vooruitgang der volkeren ». Op de achtergrond stond de tegenstelling « meer vrede door meer oorlog » (versie Johnson) en de jongste Oe Tant-voorstellen inzake Vietnam.

De pauselijke ensikliek blijkt een zeer belangrijk dokument te zijn, zowel wat de uitbreiding van de sosiale opvatting van « Rerum Novarum » tot het wereldwijde vlak aangaat als wat de in de katolieke wereld tot gewetensvraag gegroeide kwestie van de kinderbeperking betreft. Paulus VI stelt genuanseerd doch beslist het ongebreidelde eigendomsrecht aan de kaak en roept de wereld tot hulp aan de ontwikkelingslanden op, die op hun beurt niet louter passief op hulpverlening wachten. De paus ziet daarin de enige mogelijkheid tot een duurzame wereldvrede. Op het vlak van de geboorteregeling stelt de paus de ouders voor hun eigen verantwoordelijkheid zonder dat hij zich over de « pil » uitspreekt...

Eveneens te Rome werd op 25 maart de 10e verjaring van het Verdrag van Rome herdacht. Ekonomies is het romp-Europa er stellig op vooruitgegaan doch men heeft de proef op de som gekregen dat een ekonomiese integratie op de duur stagneert indien deze evolutie niet wordt voorafgegaan of minstens begeleid door een politieke integratie. Juist over de politieke integratie is het Europa der Zes verdeeld, gewrongen tussen het Europa der Vaderlanden van de Gaulle en de ekonomiese prioriteit der integrationisten. Wat het sosiale aspekt van deze eenwording aangaat zijn alle sindikalisten het eens, om het rezultaat maar mager te noemen. Een te kapitalisties beheerste Europese integratie valt nog steeds te duchten.

Weinig hoort men over de volkse aspekten van deze Europese eenmaking. In feite staat men hier nergens, hoewel sommigen betogen dat de ekonomiese premissen (ongewild) rekening zouden houden met de etniese belangen, waarbij het toeval echter ook voor averechtse effekten zou kunnen zorgen. Indien men het Europa van morgen ook volgens volkse maatstaven wil opbouwen dan is een etnies geïnspireerde Europese beweging onmisbaar en moet men in diverse landen de minderheidsproblemen oplossen rekening houdend met de volkse eigenheid. We denken hierbij aan de kwestie Zuid-Tirol en uiteraard ook aan het vraagstuk der Waals-Vlaamse tegenstellingen en de noodzakelijkheid, dat de heel-Nederlandse gemeenschap als een gesloten blok tot Europa moet toetreden, zonder welke integratie beide tans gescheiden Nederlandse delen in een Europese smeltkroes dreigen ten onder te gaan of niet voldoende mee te tellen.

deze week in de wereld

- *De 100.000 ton-tanker « Torrey Canyon » lijdt schipbreuk voor de Britse kust. Een reusachtige olievlek doodt tienduizenden zeevogels en besmeurt gedeelten van de Britse kust. De Royal Air Force slaagt er ondanks herhaalde bombardementen niet volledig in, de oliepoel te doen opbranden.*
- *Verwarde militaire staatsgreep in Sierra Leone.*
- *De Gaulle laat te Cherbourg de eerste Franse atoomduikboot « Le Redoutable » van stapel lopen. Een tweede atoomduikboot zal in 1972 klaar zijn.*
- *Vise-prezident Humphrey op Europese rondreis om U.S.A.-politiek toe te lichten.*
- *Oe Tant doet nieuwe onderhandelingsvoorstellen inzake Vietnam.*
- *C.I.A. wordt door Johnson subsidieverbod opgelegd.*
- *Nieuwe herrie in Kennedy-moord : boek van Manchester beweert dat Oswald krankzinnig was en dat Johnson niet op de hoogte was van de strategiese voorschriften bij zijn ambtsaanvaarding.*

POORT VAN VERDRIET

De uitslag van het referendum in Frans Somaliland is pozitief uitgevallen ten gunste van het statu quo : de meerderheid wenst bij Frankrijk te blijven. De politiek van de Franse goeverneur Louis Saget heeft de angst voor een Somali-overheersing bij de Afarstammen handig uitgebuit en hen nogmaals « ja » doen stemmen. Te Djibouti zelf sloot hij doelbewust een gedeelte van de bevolking als « vreemdelingen » uit van het stemrecht (en daarin had hij niet helemaal ongelijk) en samen met de Afar-stemmen heeft het Franse standpunt dan de overhand behaald. Daarmee is echter de kous niet af en meer bepaald te Djibouti, waar de anti-franse stemming veel sterker is dan op het platteland, zullen de Fransen het nog zeer lastig hebben. Een «lange hete zomer» staat hen daar te wachten.

Wat zou de Gaulle, die er vorig jaar in augustus op een anti-franse betogingsreeks werd vergast toen hij daar op doortocht was, er toe bewegen zich in Frans Somaliland vast te klampen ? De Gaulle die dan toch veel rijker koloniën heeft prijsgegeven dan het troosteloze en dorre Frans Somaliland. Is het omdat hij de franstrouwe Afarstammen tegen een overheersing van de Somalis respektievelijk van het aangrenzende Somalia wil beschermen ? Of omdat hij een strijd tussen Etiopië en Somalia om het bezit van het land en vooral van de haven Djibouti vreest ? Het is immers zeker dat indien Frans Somaliland nu zou onafhankelijk worden het land zou verscheurd worden tussen de stammenveten, die tans slechts dank zij de Franse bezetting in toom worden gehouden. Het verdwijnen van de Fransen zou dus in deze uithoek van Afrika een burgeroorlog en eventueel een strijd tussen twee buurlanden uitlokken op een ogenblik dat aan de overzijde een strijd aan de gang is tussen Nasser-gezinde groepen en zij die aanleunen bij Saoedi-Arabië : we bedoelen Aden, waar de Britten aanstalten maken het land te verlaten. Het valt van westeuropees standpunt te betreuren dat Frankrijk en Engeland hun politieke invloed of wat daarvan overblijft niet gezamenlijk onder ogen nemen en desgevallend een gemeenschappelijker standpunt zouden innemen. Want de strategiese pozitie van Frans Somaliland en Aden heeft een belangrijk bindteken : beide liggen aan weerszijden van de zee-engte Bab el Mandeb, die de verbinding tussen de Rode Zee en de Indiese Oceaan beheerst. Waarschijnlijk houdt de Gaulle met dit element meer rekening dan Wilson, die in eigen land geplaagd zit met begrotings- en ekonomiese moeilijkheden, die hem tot drastiese bezuinigingen en besprekingen nopen, wat niet alleen te merken was aan de toeristiese paasbeweging 1967 doch ook aan de wil tot het opgeven van militaire steunpunten in het Nabije en Verre Oosten. Deze terugtrekkende beweging der Britten is dus bijna uitsluitend bepaald door finansiële beweegredenen, tot ongerustheid van de Amerikanen, die straks de alleenhoeders van de Westerse belangen in dit kontinent dreigen te worden. Niet steeds tot eigen voldoening ?

De ontwikkeling in Aden heeft blijkbaar de politieke houding van de Gaulle tegenover Frans Somaliland beinvloed. Indien Gamal Abdel Nasser er in slaagt vaste voet in Aden te krijgen, dan heeft hij daarmee twee mogelijkheden een stukje nader tot zich gebracht : zijn panarabies streven en in het kader daarvan een steunpunt tegen zijn rivaal Feisal van Saoedi-Arabië, die zich uiteraard ten zeerste weert tegen het opdringen van de Nasser-krachten aan de voet van zijn land. Het is hierbij opvallend dat Feisal die steeds meer heeft aangeleund bij het Westen van daar uit betrekkelijk weinig steun krijgt, altans niet van Londen, terwijl de indruk is ontstaan dat men de VAR, die anti-westers is ingesteld (en nog doktert aan de wrok om de Frans-Britse overval op Suez) min of meer de vrije hand laat. Nasser heeft overigens in eigen land ekonomiese moeilijkheden te duchten tijdens de overgangsperiode, die wordt bepaald door de bouw van stuwdammen. Deze stuwdammen moeten het hem nl. mogelijk maken de Egyptiese ekonomie veel rendabeler te maken dan tans.

De dag dat Nasser er zou in slagen de hand te leggen op Aden is hij reeds half meester van de zeeëngte met dan tegenover zich een nog Frans gebleven Djibouti. Dat blijkt een der redenen te zijn waarom de Gaulle Frans Somaliland nog steeds niet wil prijsgeven. Moest Djibouti de voornaamste haven van een onafhankelijk geworden Somaliland zijn, of de twistappel van twee Afrikaanse staten, dan zou Nasser vermoedelijk gemakkelijker spel hebben om zijn wet te stellen in de zeeëngte.

We gaan stilaan maar zeker naar 'n klimaks in de strijd om de beheersing van deze zeeëngte, beheersing die de volledige kontrole op de scheepvaart zou toelaten. Aan weerszij van Bab el Mandeb beseft echter de bevolking nog niet dat deze naam straks haar bijna lijfelijke betekenis kan hèrkrijgen : Poort van Verdriet.

MENDES-FRANCE EN MITTERAND

Een nog nauwelijks belicht faset van de ontegensprekelijke anti-gaullistiese kiesoverwinning in Frankrijk is de verhouding tussen de « leider » van de Franse (eengemaakte) linkerzijde Mitterand en de uiterst intelligente leider van de « Parti Socialiste Uni » Pierre Mendès-France, die na 9 jaar afwezigheid opnieuw zijn plaats in de Assemblée zal innemen. De vraag stelt zich of deze « agressieve eremijt » zinnens is Mitterands leidende pozisie aan te tasten en zo ja of hij daartoe ook kans heeft.

Weliswaar is Mendès-France de allerenigste die door de Gaulle van al diens tegenstanders voor vol wordt aanzien, doch zijn absolute afkeer van elke elektorale toegeeflijkheid zal het hem niet gemakkelijk maken Mitterands leidende funksie gevoelig aan te tasten. Mitterand is sinds Blum de eerste linkse leider in Frankrijk die er in slaagde, de gehele Franse linkerzijde samen te doen marseren, eerst in de prezidentsverkiezingen, zo pas nog in de parlementsverkiezingen. Bij een eventuele strijd om de leiding speelt de — versterkte — Franse kommunistiese partij de belangrijke rol van scheidsrechter. Het kan een boeiend spektakel worden, de evolutie binnen de Franse linkerzijde te volgen met mogelijks twee sterke persoonlijkheden als antagonisten en een gededoeaneerde en versterkte kommunistiese partij als derde macht. Waarbij men de Gaulle niet mag vergeten, die van een eventuele rivaliteit zonder enige twijfel zal pogen te profiteren. Sinds 12 maart 1966 is de Franse politiek weer een partijtje koordendans.

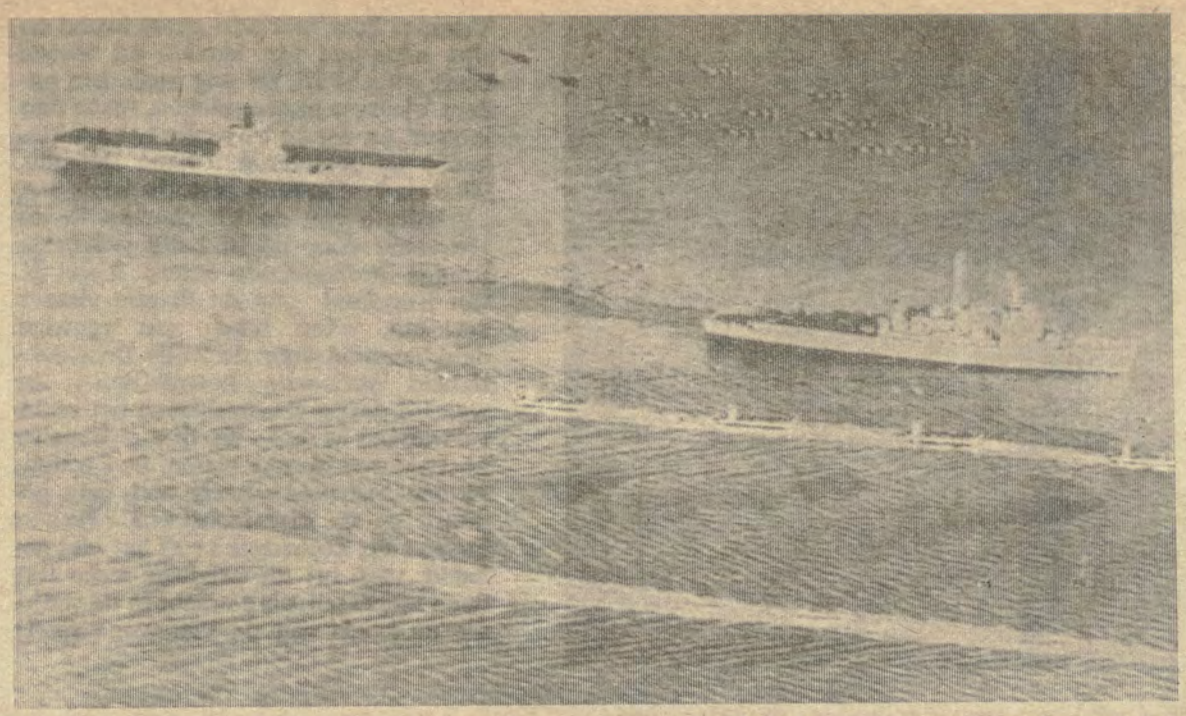

Alhoewel de Britten eigenlijk niet zo veel empire meer hebben, laten ze hun vloot af en toe nog wel eens « east of Eden » paraderen. De illuzie « er nog bij te horen », doet immers ook wat...

VERBODEN (OFFISIEEL) TE LACHEN

Het regime de Gaulle onderscheidt zich van « echte diktaturen » o.m. door het feit, dat het stakingen en spot op het staatshoofd toelaat. Vooral het reukorgaan van le Grand Charles is een dankbaar onderwerp voor alle karikaturisten. Zolang dat « privaat » gebeurt, d.i. in partikuliere opdracht (persorganen) maakt de Gaulle zich niet dik. Gebeurt het echter offisieel dan is het hek van de dam. Dat ondervond R.S. Cochen, sjef van de Nederlandse afdeling van het gemeenschappelijk EEG-pers- en informatieburo te Brussel. In het offisiële maandblad « Europese Gemeenschap » publiseerde hij een seleksie van de beste de Gaulle-karikaturen, met de neus van Karel de Grote als vedette.

Prompt eiste Couve de Murville in opdracht van zijn grote baas de intrekking van 44.000 eksemplaren van het blad, wat ook gebeurde. Bovendien eiste hij de afzetting van Cohen, wat de EEG-ministerraad weigerde. Wel zal Cohen voortaan onder toezicht van een sjef moeten werken. Met de neus van Charles de Gaulle mag E.E.G.-offisieel voortaan niet meer gelachen worden.

BUROKRATIE IN PLAATS VAN VERVOLGING

De Kerk heeft in Oost-Europa momenteel met een andere vorm van tegenstand der gevestigde politieke machten af te rekenen. In plaats van zoals vroeger gekonfronteerd te worden met brutale vervolging (die de vervolgers in het buitenland een slechte pers bezorgde), moeten de katolieke bisschoppen in de Russiese satellietstaten tans afrekenen met een politiek van speldeprikken en met een papieren oorlog. Het gebeurt niet zelden dat de sekretaris van een bisschop een tijd achter de tralies terecht komt en dan met een... aanbeveling van de autoriteit weer opdaagt, waarbij de bisschop dringend wordt verzocht zijn sekretaris weer in zijn oude funksie te herstellen! Daarmee wordt bewust achterdocht en wantrouwen in de kerkelijke topstruktuur nagestreefd. Ook het langdurig onbezet laten van door overlijden of gevangenzetting der titularissen vrijgekomen bisschopszetels behoort tot de nieuwe taktiek.

De Sovjetlanden hebben geleerd dat openlijke vervolging minder opbrengt aan buitenlands krediet dan de stille, in kleine schuifjes gedeelde plagerijen en vooral de bestendiging van het voorlopige. Dat ze aan dit gluiperig sisteem de voorkeur geven is ook een gevolg van de Oost-West-toenadering, die door een kerkvervolging naar vroeger patroon in het gedrang zou komen. Niet te verwonderen dat het Vatikaan (sinds het konsilie en de dooi in de koude oorlog op zoek naar een kompromis) sinds geruime tijd met zeer lastige want vooral sluwe gesprekspartners heeft af te rekenen.

MENDES-FRANCE

Het is niet toevallig dat eerste-minister Van den Boeynants destijds een peperdure kampanje te Brussel gevoerd heeft met als enig doel (naast het winnen van stemmen natuurlijk), het kiesvolk vertrouwd te maken met de initialen VDB. Onze staatsman in vestzakformaat had vastgesteld dat een paar buitenlandse grootheden hun roem omgezet zagen in het veralgemeend gebruik van een drieletterverkorting om hen aan te duiden ; JFK voor de vermoorde prezident der Verenigde Staten, PMF voor de Franse sosialistiese politicus Pierre Mendes-France. Alhoewel de initialen VDB er dank zij de publisiteit ingegaan zijn, zal wel niemand in de verleiding komen om de Brusselse corned beef-fabrikant meteen te promoveren tot het formaat van wijlen JFK of van de zopas zegevierend uit de Franse verkiezingen gekomen PMF.

Het is met die PMF anders wel een eigenaardig geval. Dat hij aangeduid wordt met beginletters, wijst er op dat hij in Frankrijk behoort tot het handjevol mensen die voor iedereen een levend en omlijnd begrip zijn. En nochtans is hij — altans op het eerste zicht — er in de voorbije verkiezingskampanje slechts zeer onrechtstreeks en in schijnbaar niet beslissende mate bij van pas gekomen. De Gaulle, Pompidou, Couve, Lecanuet, Mitterand, Waldeck waren de grote namen van de verkiezingsstrijd en van de uitslag. Daar ergens tussenin liep PMF, weliswaar als overwinnaar en gekozene, maar dan toch slechts als de voorzitter van een links partijtje dat een te verwaarlozen persentage van de stemmen in de wacht sleepte : de Parti Socialiste Unifié.

Nochtans is het duidelijk dat uiteindelijk PMF de grote tegenspeler van het Elysée is geweest. Hij is destijds de grote bewerker geweest van de Linkse Federatie die, onder leiding van Mitterand, een uitstekende beurt maakte bij de stembusuitslag. Het is tekenend voor de « cavalier seul », dat PMF niet als leider van de Linkse Federatie maar als voorzitter van zijn eigen kleine groep in het strijdperk trad. Dat het Elysée terdege belang hechtte aan de kandidatuur van de intelligente Joodse politicus, bleek o.m. uit het feit dat Pompidou zélf zich de moeite gaf om in Mendes-France's kiesomschrijving Grenoble het woord te gaan voeren.

Eigenlijk is PMF altijd al een « cavalier seul » geweest. Voor de jongste wereldoorlog was hij als 30-jarige Frankrijks jongste staatssekretaris. De Vichy-regering stopte hem in een (komfortabele) gevangenis die hij zonder al te veel moeite kon ontvluchten. Hij kwam in Londen terecht en liever dan daar ergens in een politieke dienst te kruipen nam hij dienst in het Frans bombardementseskader « Lorraine ». Hij behoorde tot de Gaulle's gevolg bij diens terugkeer in Frankrijk en werd minister van Ekonomiese Zaken. Het kwam tussen de generaal en hemzelf tot een breuk, toen de Gaulle zijn radikaal saneringsplan niet wilde aanvaarden : PMF gaf er de voorkeur aan, af te treden. Hij heeft sindsdien het genoegen gesmaakt dat de huidige prezident post factum terzake ongelijk heeft bekend.

PMF bleef op de achtergrond, totdat de grote krizis van 1954 de roep naar een sterke man deed aanheffen. Op dat ogenblik bevond de Gaulle zich mokkend en — in een vreemde paralleel met PMF — eveneens in eenzaamheid teruggetrokken ver van het sentrum van de macht. PMF kwam terug en speelde in weinige weken klaar wat de hele IVe Republiek in jaren van wanorde en bekvechterij niet aangekund had : hij likwideerde de oorlog in Indochina, hij ruimde de Europese verdedigingsgemeenschap op en luidde de definitieve likwidatie van het imperium in. Vier jaar later zou de Gaulle aan de macht komen dank zij de staatsgreep van de kringen die in PMF hun bitterste vijand — « le bradeur d'empire » — zagen; het behoort tot de grillen van de politiek dat juist de grandeur-predikant geroepen was om de politiek van PMF letterlijk in diens lijn voort te trekken : beëindigen van de koloniale oorlogen, apart Frans Europabeleid, likwidatie van het empire.

Gedurende gans de Ve republiek tot aan de vooravond van de jongste verkiezingen bleef PMF weer op de achtergrond. Zijn terugkeer in de aktieve politiek krijgt meteen een grote betekenis voor de toekomst : in 1972, bij de eerstkomende verkiezingen, zal de Gaulle of te oud zijn om te kandideren ofwel reeds overleden. De troonsopvolging is reeds virtueel open verklaard. PMF heeft twee kansen om de troon te bestijgen : als links prezident of als prezident die, alhoewel links, de offisiële investituur van een om een opvolger verlegen gaullisme heeft gekregen.

Want hoe gek het tans ook moge schijnen, er is veel meer dat PMF en het gaullisme bindt dan men op het eerste zicht zou vermoeden.

A.N. Tovano.

Er zijn — gelukkig — nog andere scheepjes dan oorlogsboten. Vóór Pasen waren de Amsterdamse reders van toeristenbootjes druk in de weer, om hun vloot in lentestijl te brengen.

VLAAMSE VISSERIJ VAN ROMANTIE

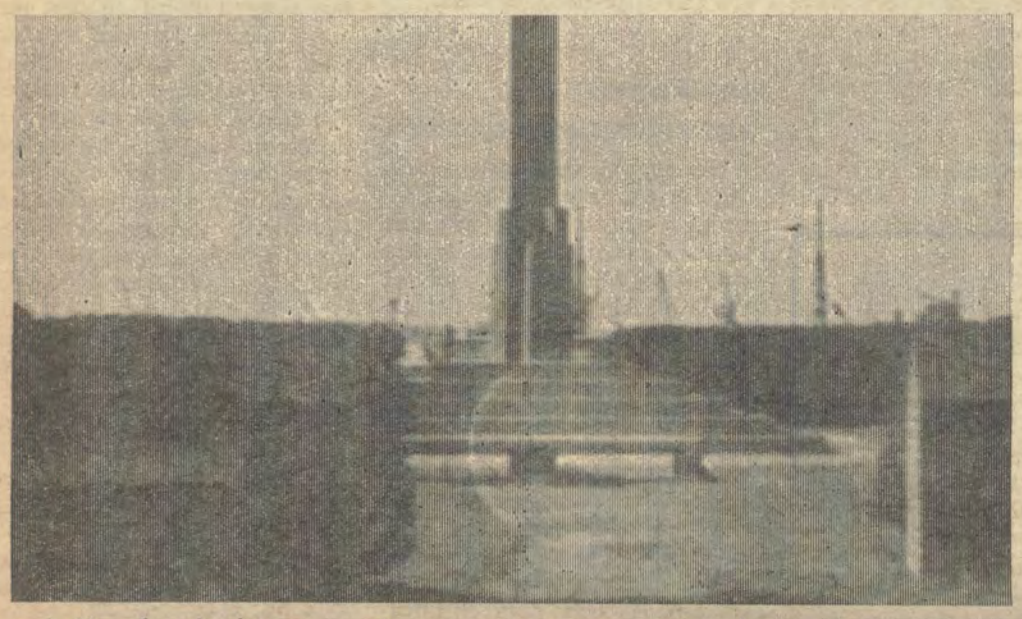

«...de Noordzee bruist en stormt...» zongen we op school en later ook nog. En dan zagen we in onze verbeelding de stoere zeebonken aan het stuur of op dek in oliekledij en met de zuidwester op, manmoedig in de weer om het schip veilig doorheen de woeste, huizenhoge golven naar de tuishaven te loodsen. Ging het om grote schepen dan hadden we wel ontzag voor hun omvang. Maar ging het om kleine visserboten, die als strohalmen tientallen meters ver werden geslingerd, dan groeide nog ons ontzag. Later hebben we die Vlaamse vissers aan wal gezien, jonge die met de « deelvis » naar huis gingen of oude die met omgekeerd pijpje in de opeengeknepen lippen netten zaten te herstellen of in zee tuurden en daar dingen zagen die wij, landrotten, niet zagen. En nog later zagen we het zeevolk in de kleine kafeetjes langs de kaai te Oostende, Zeebrugge, Nieuwpoort of Heist aan de kaart of de dans, in kafeetjes die namen droegen (en nog dragen) zoals « In de witte Zee » of « 't Matroosje ». En wie zou de Oostendse volkszangeres-waardin de « Bubbeline » al vergeten hebben, met haar stem als een klok, een mond die het bier kon smekken dat je van goesting verging, en een hart als een koekebrood? En we hebben nog later Bretoense vissers te Oostende gezien, die er hun eigen taal spraken en door de Vlaamse vissers, die een mondje of zelfs veel Engels of Welsh kennen werden verstaan in die taal. Dat bracht ons dan weer een nieuwe schoolse kennis in herinnering, die merkwaardige lessen van een Zwin-zwervende broeder Xaveriaan, die zo boeiend kon vertellen over de Friese afkomst of verwantschap van ons Vlaams vissersvolk : Friesland dat ons volk dijken leerde bouwen. We kennen ook vissers die behalve de ruwe dans in het kafee ook merkwaardig krachtig kunnen zingen over « Nooit geen oorlog meer » en « Als de visser huiswaarts keer ». Of die knap het mes hanteren om in verloren uren houten beeldjes te snijden. Is dat nu alles wat over de Vlaamse visser en zijn bedrijf kan verteld worden, na een of meer bezoeken aan onze gesofistikeerde toeristiese, vreemd aandoende kust, waar het van nachtbars, kampings, « bloot vrouwvolk », helgekleurde tenten, terrassen, mondaine mensen uit het binnenland, dagjestoeristen en wat weet ik meer wemelt 's zomers, doch waar het ook naar vis riekt en waar de zee 's winters grijsgroen van boosheid is en de kuststeden in woestijnen tussen woestijnduinen en afbrokkelende bunkers veranderen en waar het kustvolk dan zich zelf weer is, met vissers die altijd zich zelf zijn ?

De romantiek leeft ook vandaag voort, maar het instrument is veranderd. Wie niet te « deftig » aangelegd is kan nauw kontakt nemen met onze vissers, al zijn die met vreemdelingen niet zo erg spraakzaam. Er moet iets in hen leven van die « Friese » afkomst en er leeft iets in hen van de grote plas waarop ze regelmatig zwalpen. Ze zijn ook in een betere doen gekomen dan vroeger, dank zij de sosiale wetgeving en de hogere lonen sinds er minder belangstelling is in het beroep, al zijn ze nooit de troetelkinderen van de Belgiese staat geweest zoals dat lange tijd met die andere arbeiders het geval was waar een andere « romantiek » aan kleeft, de mijnwerkers. Zeevolk en mijnwerkers waren en zijn nog in veler ogen een aparte groep, die een beroep uitoefenen waaraan volgens de burgermannetjes (waartoe we allen meer en meer gaan behoren in een gestroomlijnde samenleving) 'n avontuurlijke kleur vastzit, avontuur dat meestal identiek is met veel hoger levensgevaar dan een gewoon « beroep ». Is het trouwens wel louter beroep bij vissers en mijnwerkers ? Is het soms ook niet een stuk roeping, een begrip dat echter vandaag allengs gedevalueerd is in de welvaartstaat, die overigens geen Zwartbergs en geen zeerampen kan of wil uitschakelen ? Romantiek en folklore, ja zeker, en ik hoef u de vissershavens en de kaaien en de vissersstraten, kafees en huizen niet te beschrijven, al blijft er van die lage vissershuisjes aan de kust ook al niet veel over, tenzij men ze volgens de « hoevenmode » van tegenwoordig in een bar of een dansing heeft veranderd. Historie ontbreekt evenmin, al is de geschiedenis van de visser een aaneenschakeling van onzekerheden, hard labeur en balladig vertier, zoals onze grote Permeke hem net als de Vlaamse boer met zijn zwart brood en zijn schuppen van handen en voeten heeft uitgebeeld. Of nog zoals een andere Vlaamse ekspressionist, maar dan inniger en ingekeerder, ze uittekende en schilderde : René Depauw. Historie ? Levende historie zoals het « Privilegie van de Visscherie » in de 17e eeuw door de in ballingschap te Brugge hofhoudende latere Karel II van Engeland aan de Brugse vissers verleend, « ten teken van eeuwige dankbaarheid voor de Zijne Doorluchtigheid verleende hospitaliteit » en waarbij dertig visserssloepen het recht verwierven in de — visrijke — Engelse kustwateren te gaan vissen. De « eeuwige dankbaarheid » heeft niet lang geduurd en de kruistocht van « Fikken Paepe » uit Zeebrugge heeft het niet gehaald, toen hij dit privilege weer zou doen toepassen, als element in de strijd die de krizis van de Vlaamse visserij jarenlang heeft bedreigd. Hij strandde o.a. op het onbegrip van Paul Henri Spaak, die van Vlaamse dingen, ook Vlaamse vissers, nooit iets gesnapt heeft.

WIJ vlaams nationaal in vlaa

ONZE VLOOT

De mens in de visser is een onderwerp voor een psichologiese studie of een folkloristies getinte reportage. Men doet dergelijke reportages vaak aan... wal. Maar de visser werkt op zee en op de grote plas varen zijn schepen. Dat zijn er volgens de jongste bekende statistieken voor de Vlaamse visserij 402, waarvan 167 te Oostende, 151 te Zeebrugge, 3 te Blankenberge (de vissershaven aldaar is volledig verdwenen), 56 te Nieuwpoort en wonderlijk genoeg ook nog te Boechout (5), Kieldrecht (6) en Zandvliet (2), dus vissersboten uit het Scheldegebied. Er zijn 12 Vlaamse vissersboten die onder vreemde vlag varen, doch de letter O als kenletter voeren. Onze vissersvloot telt dus 402 eenheden doch slechts 401 reders, wat verklaarbaar is uit het feit dat sommige reders samen slechts 1 boot bezitten, andere meerdere boten. Deze vloot is onderverdeeld in 6 kategoriën waarvan de garnaalvanger (47 eenheden) een tonnemaat van 30 eenheden heeft met een motor van 80 PK. Dan volgen de kusttreilers (51 in aantal) van 50 B-ton met motoren tussen de 80 en 120 PK. De derde kategorie behelst de kleine middenslagtreilers van 75 BT en uitgerust met een motor van 120 tot 240 PK. Er zijn er 150. De grote middenslagtreilers zijn met 85, meten 100 BT en hebben motoren van 240 tot 350 PK. Nu komen we in de grotere klasse terecht, bij de kleine diepzeetreilers van 200 BT met 350 à 500 PK, die in ons land 29 eenheden tellen. De zesde klasse is deze der grote diepzeetreilers, de zogenaamde IJslandvaarders (een brok Vlaamse werkers- en sosiale tragiek is nauw met dit woord verbonden, waarover o.a. Fred Germonprez een paar pakkende romans schreef), van meer dan 200 ton met motoren van meer dan 500 PK. Er zijn er nog 21 doch hun aantal neemt niet meer toe, omdat de IJslandvaart ingevolge de evolutie in de visserij geleidelijk afneemt.

Naar schatting bedraagt de gezamenlijke tonnemaat van deze vloot van 402 schepen een goede 30.000 ton. Zonder de reder-schippers bedroeg de bemanning van deze Vlaamse vloot einde 1965 1463 man varend personeel (sijfers over 1966 zijn nog niet beschikbaar).

De rekrutering van deze bemanning geschiedt via het loodswezen, bij de waterschout (de enige oudnederlandse benaming die in het modern taalgebruik in Vlaanderen is overgebleven ter aanduiding van overheidspersonen, die ook politiebevoegdheid bezitten). In dit verband werkt het loodswezen samen met de offisiële arbeidsbemiddeling. De scholing van onze vissers gebeurde vroeger op zee. Sinds tientallen jaren gebeurt dat in 4 visserscholen, waarvan er twee te Heist (de Vrije Visserschool — ook de oudste — en de Rijksvisserijschool) en twee te Oostende (Stedelijke Visserijschool John Bauwens en Visserijschool Pastoor Pype) zijn gevestigd. De belangstelling voor het beroep is gedaald en sinds geruime tijd worstelt de visserij met rekruteringsmoeilijkheden. De vraag is veel groter dan het aanbod, wat niet alleen de bezetting der schepen hindert doch ook de eisen van het personeel in de hand werkt alsmede een vermindering van de tucht (de rechtbank te Brugge behandelt geregeld inbreuken op tucht en reglementen in de visserij terwijl te Oostende de Zeeraad zetelt, die inbreuken op de reglementen inzake zeevaart en visserij, begaan door schippers, behandelt). Deze personeelsschaarste heeft anderzijds de modernizering — een bescheiden mekanizering — van de visserijteknieken en visserijuitrusting in de hand gewerkt, waarover straks een woordje meer. Zo is de motorist vaak terzelfdertijd ook schipper, dit is gezagvoerder.

De bemanning per schip varieert uiteraard volgens de klasse. Een IJslander heeft 15 tot 18 man aan boord, de grote klasse 6 man, de kleine 4 of 5, en de garnaalvangers kunnen het met 2 stellen, soms nog 3. Qua nieuwbouw werden te Oostende vorig jaar 7 nieuwe eenheden in de vaart gebracht en te Zeebrugge 5, wat dan traditioneel tot een — liturgiese — doopplechtigheid aanleiding geeft en waarbij natuurlijk vaak nogal diep in het glas wordt gekeken, bij zoverre dat onlangs een reder de gebeurtenis op voorhand vierde, een verkeersongeluk veroorzaakte en op het beruchte bankje terecht kwam...

Het algemeen gemiddelde in de bruttotonage bedraagt 70 doch het meest voortkomende gemiddelde in de tonage van de Vlaamse vissersvloot ligt 20 ton hoger (90), omdat de kleine middenslagtreilers het hoogst in aantal zijn.

De algemene evolutie in de Vlaamse vissersvloot toont een toename van kleine en grote middenslagtreilers ten nadele van de hele kleine en grote eenheden. Dit is een gevolg van de toenemende vraag naar verse vis, (die korte reizen veronderstelt en dus geen grote eenheden vergt), de stijgende vraag naar fijne vis en de daaruit voortvloeiende moderne vismetodes, die op kleine eenheden gemakkelijker door ombouw mogelijk zijn en bij nieuwbouw ook een geringer investering vergen. Daaruit volgt ook dat de IJslandvaart gelejdelijk vermindert en dat de vaart op Spanje's kustwateren reeds volledig werd stop gezet.

HET VISSERSLOON

De vis wordt duur betaald, en dat is ook vandaag nog geen ijdel woord. Af en toe kapseist een schip of slaat een man over boord, die niet meer wordt teruggevonden en ergens op een vreemde kust dood aanspoelt. Het gebeurt nog steeds niet zelden dat een verkleumd, mizerabel aandoend groepje Vlaamse vissers in Ymuiden, een Engelse of een Bretoense haven aan wal wordt gebracht, gered uit een veelal even plotse als onverklaarbare schipbreuk (die o.a. ook met de moderne vistekniek verband houdt). Het is dus maar normaal dat de verdiensten in de visserij relatief hoog liggen. In tegenstelling met het overgrote deel van de arbeidende bevolking wordt de Vlaamse visser niet vast betaald. Het vergoedingsstelsel voor prestaties geschiedt

vlaanderen

op bazis van prosent. Dit prosent wordt uitbetaald op de totale opbrengst van één visvangstreis. Gaat bv. een schip in zee voor 5 dagen en bedraagt de bruto-opbrengst 100.000 fr, dan ontvangt daarop de stuurman, die gewoonlijk de schipper is, 9 %, de motorist 8 %, de matrozen 5 à 7 % al naargelang de klasse van het schip, de lichtmatroos (minder dan 18 jaar) 5 % en de

TIEK...

scheepsjongen (zo er al een is) 3 à 4 %. 9.000, 8.000, plus minus 5.500 en 3.500 fr voor vijf dagen werk is niet zo slecht betaald al mag men hier niet gaan vermenigvuldigen met 4 of 5 om tot een berekening van een maandloon te komen, want 5-daagse visreizen volgen mekaar niet steeds onmiddellijk op. Toch kan men van gemiddelde maandinkomens van 15.000 fr spreken, hoger of lager dan dit gemiddelde al naargelang de funksie.

Onze vissers genieten vanzelfsprekend ook van de sosiale wetgeving, die wel op een forfaitair bedrag is berekend, nl. 360 fr per dag voor de meerderjarigen en 180 fr per dag voor de minder dan 18-jarigen. Al wat de visser boven dit plafond verdient (en dat is prakties steeds het geval) is zuivere verdienste. Het spreekt ook vanzelf dat de verzekering op een aparte bazis is berekend, hoewel de totale verdienste als bazis dient. Dat maakt dat de bijdrage variabel is en dus gezien het loonvolume doorgaans ook hoger dan in andere beroepen. Deze bijdragen worden gestort aan de Gemeenschappelijke Kas voor Zeevisserij die te Oostende is gevestigd en ook belast is met de uitbetalingen. De vissers, wier vangsten in Engeland worden verkocht, zijn ook voor deze bedragen onderworpen aan het sosiaal stelsel.

Is dus de sosiale zijde van het beroep sterk verbeterd, niettemin is de roep van de zee niet meer zo sterk bij de jongeren. Ook de groei van de vloot bemoeilijkt de aanwerving. De zee en de visserij spreken onze jongeren niet meer zo aan, ze beginnen meer en meer de voorkeur te geven aan vast werk aan wal, waar de riziko's van het beroep veel minder hoog zijn dan op zee. Het is trouwens een algemeen verschijnsel dat het « avontuur » in de praktijk de jeugd van vandaag minder aanspreekt dan vroeger, alle verbale krachtpatserij ten spijt. Daaruit zijn dan de rekruteringsmoeilijkheden ontstaan die men tracht te ondervangen in de visserij door het toekennen van bijkomende sosiale voordelen, premies en toelagen, alsmede door de modernizering van de visteknieken, waardoor men met minder personeel een even hoog en zelfs hoger rendement poogt te verwezenlijken.

NIEUWE METODEN

Over deze moderne vismetodes willen we het daarom hier even hebben. Vroeger werden de netten gewoon uitgeworpen en ving men er maar op los zonder acht te slaag op vissoorten. De visvangst was berekend op massavangst. Sinds de visserijsentra zich echter spesializeren (Zeebrugge bv. spesializeert zich meer en meer in kwaliteitsvis, terwijl Oostende het meer van de massavangsten moet hebben) heeft men uitgezien naar nieuwe visvangstteknieken. Zo is er de bokvismetode gekomen : op dek — meestal het achterplecht — of zelfs op de kajuit, wordt een bok geplaatst, een soort schraagtoestel dus, waaraan de visnetten worden bevestigd en aan weerszij van het schip worden uitgeworpen. Deze tekniek wordt vooral toegepast voor de grondzeevisserij. De vissersboten die het spesiaal op de vangst van tongen gemunt hebben, gebruiken deze diepzeemetode omdat de tongen doorgaans op de — in de Noordzee aan onze kust: zandige — zeebodem zwemmen. Het reglement schrijft echter voor, dat men geen ondermaatse tongen ter verkoop aan wal mag brengen; men dient ze terug in zee te werpen, om de voortplanting van de tongen niet in het gedrang te brengen. Het is dus niet alleen een kwestie van bevordering van de kwaliteit der tongen op de markt doch ook een kwestie, de visgronden niet door roofpraktijken te vernietigen. De bokvismetode wordt meer en meer toegepast doch er zijn reeds eenheden in de Vlaamse visservloot die daaraan de klassieke visvangst koppelen en wel door de bokvismetode aan stuur- en bakboord toe te passen en terzelfdertijd met een open achtersteven eveneens netten langs de achterzijde uit te werpen. Dat zijn dan meteen twee of drie vliegen in één klap, of liever : twee of drie vissen in één boot. Een ondernemende Zeebrugse « beginneling » is het eerst met deze gekombineerde metode voor de dag gekomen. Aanvankelijk lachten zijn kollega-reders hem uit, doch het lachen verging hen spoedig toen ze de produksie van deze metode nagingen. Deze ondernemende Vlaamse visserijreder leidt vandaag de dag een der snelst ontwikkelende firma's aan de kust.

Wegens deze nieuwe metode bepaalt de tonage van een boot niet meer de paardekracht, het tegendeel is uiteraard het geval geworden, omdat men met meer netten en ook dieper gaande netten op een gelijk gebleven boot een grotere trekkracht moet ontwikkelen. Dat veronderstelt dus niet meer een grote tonage doch wel een steviger konstruksie. Zo is het niet zeldzaam meer visserboten te zien van 75 ton die vroeger met een motor van 240 PK waren uitgerust doch vandaag een motor van 280 PK bezitten.

De rizikos met een dergelijke metode zijn echter ook groter. Tot op de bodem van de ondiepe zee zinkende netten lopen groter kans op zware voorwerpen te stoten. Steeds meer maakt de pers gewag van vondsten op de zeebodem. Onlangs bracht een vissersboot zelfs een zwaarbronzen 17e-eeuwse kanonloop aan wal. Ook grote ankers worden soms opgevist, met zware nettenschade tot gevolg. Bovendien kan dergelijke metode de plotse ondergang van een boot veroorzaken, zo snel dat de bemanning niet eens de tijd heeft om van boord te gaan.

Om dit teknies hoofdstukje te besluiten nog een korte uitleg over een ander veel voorkomend woord in het proza over de visvangst nl. de korre. Dit is een toestel waarmee het net wordt opgehaald en waarmee het net diepgang verkrijgt, vermits nu vooral aan de oostkust niet langer meer gevist wordt met breed uiteengespreide netten doch wel met diepzinkende.

...NAAR BIKKELHARD BEDRIJF

In een volgend analyse zullen we een ander faset van de Vlaamse zeevisserij onderzoeken, nl. de visverkoop, een heel marktapparaat op zich zelf en naast het visverbruik ook aanleiding gevend tot het ontstaan van de visverwerkende nijverheid Daaraan zijn vergelijkingen van uitvoer en van invoer verbonden, die tot verrassende rezultaten leiden. Ook de tans woedende koude en warme oorlog tussen Oostende en Zeebrugge zullen we hierin belichten, element in de groeikrizis en de herstrukturering van onze visserij.

R. CORTY

Op de vismijn te Zeebrugge wappert steeds de Leeuwevlag.

haar eigen WIJsje
vlaams nationaal

HET MODERNE SPINNEWIEL

Ach, hoe de tijden veranderen ! Terwijl onze mannelijke medeburgers nog altijd behept zijn met het door niets gestaafde vooroordeel dat zij de « heren der schepping » zouden zijn, blijkt van langs om duidelijker dat het zwaartepunt op allerlei gebied zich langzaam maar zeker in de richting van de dames heeft verplaatst. Wij leven niet alleen langer, de emansipatie bezorgt ons niet alleen geleidelijk-aan dezelfde rechten als de man, maar in steeds versneld tempo worden wij — vrouwen — het sentrum van een reusachtig industrieel rijk dat slechts bestaat in funksie van ons, dat er slechts is om ons te dienen. Nou ja, je kan dat ook anders bekijken : is de industrie er om de konsument te dienen of dient de konsument de industrie ? In onze kapitalistiese wereld is dat niet zo duidelijk...

Duidelijk daarentegen is het feit, dat de produkten uit wat we de vrouwelijke sektor zouden kunnen noemen steeds aan belang winnen en dat bijvoorbeeld de mode slechts nog ten dele het domein is van de gespesializeerde ateliers met de handige midinettes. Achter het wereldje van boutiques, modemagazines en lenteshows zit de grootindustrie te vechten en te trappelen voor een plaatsje in de vrouwelijke belangstelling.

Waar is de tijd dat alles wat de vrouw droeg of naaide afkomstig was ofwel van de schaapsrug, ofwel van de vlaschaard ofwel van de katoenplant ? Waar is de tijd dat in de afgelegen Cevennes in het zuiden van Frankrijk duizenden mensen hun brood verdienden met het voederen van moerbeibladeren aan Chinese zijderupsen en met het oogsten van de tere cocon die kilometers ragfijne zijdedraad bevatte ? Waar is de tijd dat de modehuizen zich gingen bevoorraden aan de oevers van Schotse rivieren, wier wateren zich niet alleen leenden tot het brouwen van whisky maar ook en vooral tot het wassen van de onvolprezen tweedwol die gegroeid was op de flanken van de ruige Blackheads der Highlands ? Waar is de tijd dat ieder beddelaken figuurlijk gesproken nog geurde naar het rootwater van West-Vlaanderens Jordane van mijn hert en aderslag mijns levens ? Hoe we de vraag ook stellen : die tijd is onherroepelijk voorbij !

Spreken we vandaag in ons koffiekransje of met de buurvrouw over stoffen, dan gebruiken wij vreemde, moderne namen die hun herkomst onmiddellijk verraden : het laboratorium van de chemiese nijverheid, het potjeslatijn van de wetenschap, de retorten van de fabrikanten wier grondstof enkele jaren geleden nog het smalende « Ersatz » op aller (kissproof bijgewerkte) lippen zou gebracht hebben.

Terylene (om je bene, zou Toon Hermans zeggen), dacron, vestan, trevira en hoe ze ook heten : de zoveelste lichting van chemiese stoffen sinds na de oorlog de huiddunne nylon een triomftocht begon in het kielzog van de Amerikaanse legers.

Vroeger streelde het de vrouwelijke ijdelheid wanneer twee mannen omwille van de éne gegadigde op de vuist gingen of, erger nog, tot moord kwamen. Maak eens even in de wereldliteratuur abstraksie van alles wat er geschreven is over heroiese en minder heroiese ruzies en vechtpartijen die gevoerd werden omwille van ons, opvolgsters van Helena van Troje : tot wat een nietig boekenrekje zou de wereldliteratuur ineenschrompelen ? En juist onze nuchtere, moderne, prozaiese tijd pakt uit met het gevecht op zoveel groter schaal dat omwille van ons, vrouwen, gevoerd wordt : het gevecht tussen de reuzen van de moderne chemie, de strijd tussen ICI, Du Pont, Kodak, ENI, AKU en hoe ze ook heten, die hun winst puren en hun dividenten uitbetalen dankzij het feit dat wij wel zo welwillend zijn, onze naaktheid te hullen in de kunstvezels die zij gesponnen hebben uit petroleum en kolen.

Ik weet niet of het U onverschillig laat, maar mij geeft het wel een binnenpretje als ik verneem dat een zware meneer uit de chemiese wereld de managerziekte kweekt omdat de vrouwelijke grilligheid sinds twee maanden zich afgekeerd heeft van zijn voordien on-over-tref-ba-re vezel.

SVETLANA

De dochter van Stalin zal waarschijnlijk via India, Rome en Zwitserland naar de Verenigde Staten trekken om daar te blijven. Met een vrouw wordt meteen de « levende » herinnering aan de Russiese despoot verder geschreven. Dit insident valt bijna samen met de uitspraak van de rechtbank te Hamburg over de aanspraken van een andere Russiese vrouw die beweert een dochter van de laatste Russiese tsaar te zijn en aanspraak maakte op de niet te onderschatten en te Londen bewaarde erfenis der Romanovs. Twee vrouwenlevens die zich qua nationaliteit in Moedertje Rusland situeren en die beide in het teken hebben gestaan (alvast bij Svetlana Stalin) van mannen, die eens door miljoenen Russen met de ietwat simpatizerende, vertrouwelijke naamtitel « vadertje » bedacht werden, waarin echter ook een niet geringe dozis afkeer, schrik en vervloeking besloten ligt. De Romanovs zijn reeds volop geschiedenis, om de nagedachtenis van Stalin wordt in Rusland nog gedebatteerd. Bresnjev heeft in 1965 een poging moeten opgeven om Stalin gedeeltelijk in ere te herstellen, als gevolg van de golf van protest daartegen.

Ook vandaag nog worden in Rusland hier en daar scherp verlopende debatten over dit tema gehouden waarbij de voorstanders van een eerherstel aan het kortste eind trekken omdat de tegenstanders deze opkalefatering als een terugkeer naar de onder Stalin heersende zeden beschouwen. De tijden zijn veranderd, ook in Rusland, waar de favorietdochter van de dode heerser met een geldige pas het land kan verlaten en van deze reis gebruikt maakt, om er van onder te muizen. We zullen vermoedelijk niet lang moeten wachten op de memoires van dochter Stalin over vader Stalin, in het zelfde land waar een andere vrouw zozeer op de voorgrond trad naar aanleiding van de publikatie van een boek over de omstandigheden van de dood van haar echtgenoot en de menselijke kanten van de machtsoverdracht aan zijn opvolger. Svetlana Stalin zal in de uitgeverswereld treden zoals Jacqueline Kennedy dat op een overigens voor haar niet onverdeeld gunstige wijze heeft gedaan. Van de ene vrouw heet het dat ze een bewogen liefdesleven achter de rug heeft, de andere gaat door voor een toonbeeld van bijna puriteinse trouw ook al heeft ze als Amerikaanse rechten op een publiek optreden en vriendenomgang, die haar Europese zusters nog mogen benijden. Zal Svetlana nu de rij der Soraja's, Jacqueline's, Brigitte's, Ira's en andere « monumenten » uit de kleine kroniek van de grote geschiedenis vervoegen ?

Een medusa-hoofd of een kapsel van een Soedanese volksstam ? Alleen maar een juffie die er op haar paasbest wou bijstaan.

RATELSLANG

Met huilende sirenes en knipperlicht raasde de brandweerwagen in Los Angeles naar het huis in een voorstad. Een vrouw had zopas getelefoneerd : « Als ik mijn handtas wou openen, kwam er een vreemd ratelend geluid uit. Ik heb ze door het venster geworpen : er zit beslist een ratelslang in ». De brandweerlui gingen met de nodige omzichtigheid te werk en vonden weldra de oorzaak van het ratelen : een niet uitgeschakelde elektriese tandborstel.

STERVEN

Een jong filmsterretje wendde zich tot de beroemde Orson Welles met het verzoek om enkele richtlijnen in verband met een rolletje dat ze moest spelen. « Op welke wijze zou ik best kunnen sterven », vroeg ze. Zei Orson Welles na een vluchtige blik op het wicht : « ik stel voor dat je je dood laat geboren worden ».

INRUILEN

Een kegelklub in Dayton (Ohio, V.S.) riep zijn leden op voor een algemene vergadering. In de dagorde heette het : « Op bijeenkomst kunnen de oude lidmaatschapskaarten en dames ingeleverd of omgeruild worden ».

BALSEIZOEN

In Rio de Janeiro stal een dievegge een pelsmantel uit dezelfde kleerkast, waaruit ze enkele maanden tevoren al een zomerkleedje had gehaald. Ze liet een beleefd kaartje achter waarop ze haar verontschuldigingen aanbood in volgende termen : « Ik kan er ook niets aan doen : het balseizoen begint ».

DE BETOVERGROOTTIJD

« We leven in het tijdperk van vrouw Holle », zei Toon Hermans. Waarmee hij alleen maar bedoelde, dat hollen en gejaagd zijn in onze moderne wereld er nu eenmaal bijhoren. Ook in de keuken. Gerechten die vlug klaar zijn, prikjes die weinig werk vragen genieten steeds meer de voorkeur van de moderne keukenprinses. Maar ook betovergrootmoeder had al resepten *« om een haestich Gericht te maeken » :*

« Hact gesoeden Runtvleys oft Hamelen Vleys wel cleyn, ende neemt totten eenen Gerichte twee rouwe geschelde Appelen sonder Keernen, stootse en mengtse onder dat Vleys : ende dan neemt ses Eyeren wel geclopt met drye of vier Lepelen Wijns ende Lepel Azyns : roert dit al tsaemen in een Panne sonder die Eyeren hert te maeken, dan dienste op, ender stroyter op Gingher ende Caneelpoeder met een weynich Suyckers. Ende ist dat Vleys te sout is, so versiedet met dunne Stucken in een Panne met Water eer ghijt hact ».

Moet je absoluut eens proberen als je weinig tijd hebt. Lijkt ons niet slecht. En jou ?

KAMERTONEEL

TONEEL TE BRUSSEL

Jean Genet is een van de markantste figuren van de Franse avantgandisten. Hij was een onverbeterlijk residivist die voor zijn talrijke inbraken en diefstallen tot levenslange hechtenis werd veroordeeld, maar door toedoen van Sartre en Cocteau, gezien zijn uitzonderlijk schrijverstalent, begenadigd werd. Hij schreef o.m. meerdere werken over dieven, moordenaars en ander gespuis, waarin hij de problematiek van deze figuren behandelt.

« De Meiden » heeft hij geschreven uit antipatie voor het komediespelen. Alhoewel het een modern werk is, heeft het inhoud en steunt het op een tema dat waard is gevolgd te worden, nl. het tonen van het spelvermogen in de mens, het aanwijzen van de vermommingskapasiteit en de transformatie van de mens : dus toneel in het toneel, komedie in de komedie. Dit wordt wel door het publiek gewaardeerd, maar het kan ons heel ver brengen : de mens toont er zich in zijn ware gedaante, maar kan er ook door ten ondergaan, zoals de schrijver in « De Meiden » duidelijk en onverbiddelijk aantoont. Deze is een der meest uitgesproken shock-dramatiekers; de meest gevariëerde shock-akties volgen elkaar op : hij put nl. zijn tema's aan de bron en levert zijn ideeën en zijn personages brutaal over aan een verblufte toeschouwer, met gewelddaden, provokasies en uitdagingen bij de vleet. Er valt heel wat te beleven met deze shock-metoden, die boeiend en fassinerend zijn, perfied-intelligent, maar zeer gevaarlijk en de afgrond nabij.

Van « De Meiden » zegt hij : « moge het een voorbeeld blijven van geïnspireerde onzin». Het brengt twee lesbiese zusters op het toneel, Claire en Solange, die niet alleen met elkaar pervers zijn, maar ook op hun meesteres verliefd. Zo speelt Claire, met de hulp van haar zuster, graag de rol van de geliefde meesteres als deze afwezig is; beiden veranderen soms van rol en gaan tot het uiterste in hun transformatie op. Wanneer de huisvrouw een minnaar neemt, verraadt Claire hem als vervalser en als dit gaat uitlekken, besluiten de zusters hun meesteres te vergiftigen. Deze weigert het drankje en Claire, als plaatsvervangende meesteres, in haar erotiese verdwaasdheid, neemt zelf het gif in : een tot het toppunt opgedreven geval van seksueel verval.

Lou De Vel zorgde voor een goede vertaling en regie. Hij heeft een persoonlijke kijk op het stuk die zich vooral openbaart enerzijds in een wufte atmosfeer (b.v. door de ontkleding van de drie vrouwelijke personages, hetgeen ook matiger — of strenger — had kunnen gebeuren, zoals het elders werd vertoond) en anderzijds door een onverbiddelijkheid in het onmeedogend spel, hetgeen zeker in de algemene lijn van de auteur ligt.

Het dient herhaald, en we doen het met genoegen, dat de drie aktrisen van het Kamertoneel Lieve Berens, Mimi Crombecq en Nicole Delvaux een talent ten toon spreiden dat rijk en geschakeerd, rijp en overtuigend kan genoemd worden, met grote ogenblikken van ware toneelspeelkunst.

Voor wie tegen een duwtje kan : een uitzonderlijke avond.

BEURSSCHOUWBURG

Murray Schisgal is een jong Amerikaans toneelschrijver met een persoonlijke vizie op het teater : « de toeschouwer moet naar het teater gaan, niet om een boodschap te ontvangen, maar om indrukken op te doen, om iets te ervaren ».

Zijn werk is modern, maar niet absurd en vooral de personages zijn geen minderwaardige sufferds, zoals we ze zo dikwijls moeten aanschouwen, maar mensen van vlees en bloed belast met menselijke problemen, afwijkingen en kompleksen, waardoor men inderdaad een ervaring rijker wordt.

« De Tipisten » is een meesterwerkje : een gewoon idee, maar zwaar geladen aan zuivere dramatiek, ideeën, konflikten, menselijke botsingen, menselijke ellende, menselijk leed. Het is een drama van de eenzaamheid van de mens in de moderne samenleving, de mens die nooit zijn vooropgezet doel zal bereiken, die zich gefrustreerd en benadeeld voelt, die eenzaam zijn moeilijke weg gaat en, met nu en dan een hopeloze opstandige opwelling, oud wordt door maar immer voort te draaien in de eentonige tredmolen van het leven.

De personages, een man en een vrouw, zijn tipisten die hun leven achter een schrijfmachine doorbrengen, maar het kunnen evengoed bedienden zijn achter hun buro, of werklieden achter een draaibank of een zaagbok, of sjofeurs of vertegenwoordigers achter hun stuur, of gij en ik en iedereen, geklemd als we allen zitten in het menselijk lot en de strijd om het dagelijks brood...

Eenvoudig voorgesteld met kleine, ogenschijnlijk onbeduidende tafereeltjes, meesterlijk uitgestippeld met diepe mensenkennis en raak omgeven met pittige, juiste, opmerkelijke details en een snedige dialoog, die de personages tot in hun diepste roerselen blootlegt.

Over de vertolking niets dan lof : Jeroom Reehuis, die we voor het eerst aan 't werk zien, is fantasties. Zelden zagen we een speler die zich zo in zijn rol inleeft en er een daverende vaart in houdt; hij is eenvoudig machtig in de doorlopende metamorfozen. Hij is een rasakteur met talent en temperament in overvloed, die we graag zullen terugzien. Zijn partnerin is Marga Neirinck : ook een prima jonge kracht die Sylvia met een zeer genuanseerd spel een diep-menselijk aksent weet te geven.

In « De Tijger », de tweede eenakter van de avond, tekent Schisgal een onbegrepen mannetje uit dat, om zich op de maatschappij te vreken, een dametje kidnapt om zijn lusten bot te vieren desnoods met geweld : Raskolnikov in de dop, die zijn woeste rol niet uitwerken kan zoals zijn illustere voorganger (die er moest voor boeten) en die, niettegenstaande zijn would-be gewelddadig optreden door het vrouwtje om de tuin geleid wordt, maar haar toch krijgt (dus zonder boeten).

Knap uitgewerkt, met een vlotte aktie en een daverende herschepping van de kleine-Raskolnikovfiguur met opscheppende filozofiese en brutale manieren tot een verliefd mannetjesdier, dat als een doorprikte ballon voor het (trouwens meevoelende) vrouwtjesdier door de knieën gaat.

In deze tweede, insgelijks zware rol, brengt Jeroom Reehuis de bevestiging van zijn uitzonderlijke gaven als eerste-rangsakteur door een zeer treffende « Tijger » uit te beelden.

In Emmy Leemans vindt hij een te genspeelster die hem een juiste repliek geeft en die zich weet te handhaven tegen het geweld van de hoofd figuur, hetgeen op zichzelf reeds een prestatie is.

De regie van beide stukken is in handen van Rik Hancké; ze uit zich in enkele tipiese details. We denken echter niet dat de regisseur veel werk zal gehad hebben met de spelers, die met hart en ziel en overborrelend talent hun personages hebben verdedigd.

J.V.

GEDICHTEN

« Diepgevroren » van Ludwig Alene verscheen in privee-uitgave bij de auteur te St. Lievens-Houtem. Alene publiseerde verzen in verscheidene tijdschriften; dit is zijn eerste bundel. Een merkwaardig debuut : modern en toch niet zo onverstaanbaar-ondoordringbaar door het opeenhopen en naast elkaar plaatsen van allersubjektiefste beeldenreeksen. Deze verzen zijn als het ware een verbinding tussen ekspressionisme en imagisme. Tematies niet nieuw of origineel, worden de verzen het door benadering van het tema én door de vorm. De dichter zingt van kind en huis en aarde, van natuur en mens, liet en vrouw. Beeldherinneringen uit verschillende werelden dragen de verzen en verlenen ze originaliteit in uitzicht en woord. Beeld en woord raken de wereld aan van de knaap en de soldaat, raken geschiedenis en godsdienst, landschap der aarde en landschap der ziel. De mogelijkheid tot binnendringen in de wereld van het gedicht is er, dank zij die sleutels. Meestal heeft de dichter zelfs de deur opengelaten, al is het vaak maar op een smalle kier.

Verheugend is het, dat de jonge generatie begint te begrijpen dat liriek die verstaanbaar is, daarom nog geen slechte poëzie is, en dat duisterheid geen kwaliteit is, alleen een aspekt van een bepaalde liriek.

Bij de uitgeverij Die Poorte verscheen de bundel « Doodlicht » van Jan Decraene. Dit is Decraene's tweede bundel en vergeleken bij zijn eerste is het een stap vooruit, wat het poëtiese betreft : meer bewogenheid, beeldrijkdom, woordklank. Het verwoorden van originele ideeën in een al dan niet rijmende versvorm is nog geen poëzie : daarvoor is die vonk nodig, dat onbepaalde dat het woord, het gedicht, de kracht tot infiltratie in het menselijk gemoed verleent en dat ons door het gedicht een poëtiese kennis der dingen verschaft, buiten de rede om — al kan de begripsinhoud der woorden niet weggesijferd worden. « Doodlicht » sluit aan bij de intellektualistiese liriek van de eerste bundel. Maar zoals reeds gezegd, wordt er nu meer aangeduid dan verklaard en blijft er tussen beeld en beeld het niet-uitgesprokene, dat ook deel uitmaakt van elke poëzie. Om het geraamte van de gedachtelijke en gevoelsinhoud zijn de beelden als het levende vlees, zijn ritme en melodie als de kloppende hartslag. Er is meer warmte en kleur dan in de nogal serebrale eerste bundel en dit zeker niet ten koste van de inhoud. Soms staat het beeld aan de rand van het ekses, van de elektiese geslotenheid, wat de gedachtelijke kommunikatie (die voor dergelijke poëzie ook nodig is) bemoeilijkt. Een gemakkelijke dichter is J. De Craene niet, wél een dichter die iets te zeggen heeft en die in zijn zoeken naar het evenwicht tussen zuivere kommunikatie en beeldsubjektiviteit en -originaliteit, erin geslaagd is in zijn beste verzen dit te verwezenlijken. En dat is al héél wat.

MICHALEWSKY

N. von Michalewsky is met deze zeeroman niet aan zijn proefstuk. Met « Het Wrak in de diepte » — in vertaling bij de Wereldbiblioteek verschenen — schreef deze auteur een andere zeer avontuurlijke zeeroman. In « De verdwijning van de Santa Lucia » wordt verhaald hoe tijdens een storm op de Middellandse Zee de trampvaarder « Esperanza » — waarin de vertellereigenaar Peter Berg al zijn spaarsenten gestoken heeft — het zinkende wrak van een kargo, de Santa Lucia, aantreft. Het schip is op een rif gelopen, de bemanning is verdwenen, alleen de gewonde kapitein is nog aan boord. Het gaat hier om een poging tot frauduleuze inning van schadevergoeding door de reder, die een waardeloze lading zeer hoog liet verzekeren. De kapitein wilde niet meedoen, de tweede stuurman en de bemanning waren echter mee in het komplot. Als de kapitein elke medewerking weigerde, lieten zij een lading ontploffen in het ruim, zetten de boten uit en verdwenen. De kapitein en de eerste stuurman bleven aan boord en slaagden er nog in het schip op een rif te zetten. Eerste stuurman Ponti verongelukt daarbij, de kapitein wordt gekwetst. Hij verhaalt de historie aan Berg, die hem meeneemt naar Napels. Voor de scheepvaartraad getuigt alles tegen Gardi, de kapitein die vroeger reeds omwille van een averij een tijdlang geschorst was. Na de uitspraak begeeft hij zich met Berg en diens « Esperanza » naar het rif om de lading van de Santa Lucia te onderzoeken : Berg stelt er vast dat kapitein Gardi's beweringen inderdaad juist zijn. Zij worden achtervolgd door een boot onder bevel van Malardo, tweede stuurman van de Santa Lucia, met de klaarblijkelijke bedoeling de twee lastige getuigen uit de weg te ruimen... Hoe ze ontsnappen en hoe Berg een nieuwe boot bekomt, wordt dan het slot van dit spannend verhaal, dat met een grote kennis van de zeevaart en opmerkelijke vlotheid geschreven is.

N. von Michalewsky : « De verdwijning van de Santa Lucia », WB-Paperback 135 blz. - 140 fr. Wereldbiblioteek, Ten Eekhovelei 243, Deurne.

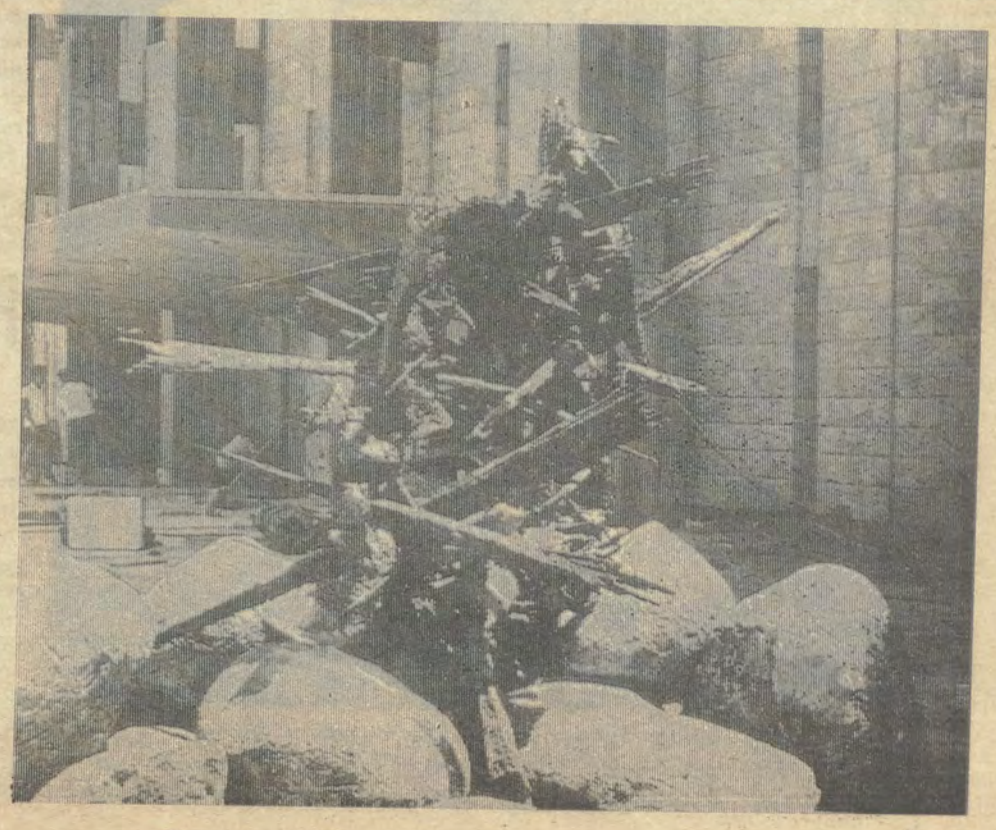

verhalen van babel

Neen : niet over de Bijbelse stad gaat het, maar over de auteur Isaak Babel, geboren in Odessa aan de Zwarte Zee in 1894 en gestorven op 17 maart 1941, op een niet nader bepaalde plaats en wijze, waarschijnlijk in een van de vele Sovjet-konsentratiekampen.

In zijn jeugd bezocht Babel het gimnazium van zijn geboortestad en trok daarna naar Kiew en Petersburg. Hij leefde er in moeilijke omstandigheden, zonder verblijfsvergunning, op de vlucht voor de politie, en schreef er zijn eerste literaire produkten. Hij liep er alle mogelijke redakties mee af, zonder sukses, tot hij in 1916 met Maxim Gorki in kontakt kwam. Die liet Babels eerste verhalen plaatsen in het tijdschrift « Lepotisj ». Tijdens de oorlog kwam Isaak Babel aan het Roemeense front als soldaat, diende tijdens de revolutie bij de Tsjeka, maakte de veldtocht mee tegen de Witten en de oorlog tegen Polen in 1920, begon terug te schrijven, nam deel aan internationale literaire kongressen, kreeg het vanwege de partijkritiek te verduren en werd in 1939 tijdens een van Stalins zuiveringskampanjes uit het kunstenaarsdorp Peredolkino bij Moskou — waar ook Pasternak later zou verblijven — weggehaald. Lange tijd vernam men niets meer over hem, tot bekend werd dat hij in maart 1941 overleden was. Meer werd er over zijn dood niet gezegd. Na Stalins dood, tijdens de « dooi-periode », werd Babel gerehabiliteerd en een verzameling van zijn verhalen werd uitgegeven.

Een Sovjet-uitgave van een gedeelte van zijn werk werd bezorgd door Ilja Ehrenburg, maar zoals van deze gewezen Stalin-vleier en dienaar aller regimes te verwachten was : gekuist en gesensureerd naar de eisen van het ogenblik.

Een aantal verhalen verscheen in een DTV-uitgave. Zij geven, in de beperktheid van hun keuze, reeds een goed inzicht en een panoramies beeld van zijn werk, gegroepeerd als de verhalen zijn rond een viertal kernen.

Wie Babels verhalen in een Nederlandse vertaling wenst te lezen, volleddiger en nauwkeuriger dan gelijk welke buitenlandse uitgave, schaffe zich de verzamelde « verhalen » aan, uit het Russies vertaald door Charles Timmer. Zij bevatten de originele — niet-gezuiverde — teksten, ongesensureerd, naast enkele verspreide verhalen die in geen enkele verzameling opgenomen werden.

Babels werk kan gegroepeerd worden rond enkele tematiese kernen : de figuren die hij uit zijn jeugd kende in de Molowanka-wijk van Odessa, de kozakken uit het kavallerie-leger van Boedjenny, de mensen die hij ontmoette tijdens zijn soldatentijd. De verhalen zijn alle zeer sterk autobiografies : hij ziet zijn tipen met die mengeling van vertedering, angst en cinisme waarmee een ook naar volksaard (Babel was Jood, geen Rus) verschillend intellektueel de primitieve aard en wereld dezer mensen tegemoet treedt. Zijn tipen vertonen alle een neiging naar het ekssessieve in geweld en liefde, lijden en haat, berusting en verweer. Er is iets chaotisch in deze verhalen en toch iets gebalds.

Zij hebben het dubbele uitzicht van en intense beknoptheid, gedrongenheid en realistiese notitie enerzijds en een uitzonderlijk poëties beeldvermogen, een weelde aan verrassende hiperbolen anderzijds. De wereld waarin zij bewegen is de chaotische wereld van een revolutie in een oeverloos land: een wereld heen en weer gedreven tussen de fanatieke terreur en het primitieve geweld aan de ene kant en een vergeestelijkte, door traditie en geloof getekende gemeenschap anderzijds.

Isaak Babel schreef, benevens de roman « Boedjenny's Kavallerieleger » en deze verhalen ook drama's, « Zonsondergang » en « Maria », die tematies met zijn verhalen verwant zijn. Als prozaïst is hij echter ongeëvenaard in het moderne Russische proza : een der meest realistische kroniekschrijvers van de revolutie in al haar geweld en onmenselijkheid. Borstelde Pasternak een groots epies paneel, dan stelt Babel uit honderd kleine details, uit honderd kleine schitterende fasetten een groots indrukwekkend mozaiek samen.

Isaak Babel : « Die traurige Strasse ». Verhalen, DTV-pocket. Internationale Pers, Cogels-Osylei, Berchem-Antwerpen. 141 blz. 40 fr.

Isaak Babel : « Verhalen ». 390 blz. 9,60 Fl. Maussault's Uitgeverij, Sarphatipark 23, Amsterdam.

Als je ergens een oud (en niet al te fel gedeukt) spatbord van een veeweetje liggen hebt, weet beeldhouwer Strebelle er wel raad mee. Toegegeven dat de jongen toch iets afweet van metaal poetsen : zijn « beeldhouwwerk » blinkt toch!

J.A. VAN ASTEN

Een oude bekende op onze leestafel is Jo-Anne Van Asten. Haar tweede bundel « De Olijfboom » die bij « Die Poorte » verschijnt, bevat een dertigtal gedachten. Zij dragen vaak een sterk-anekdotiese stempel en zijn naar buiten, naar het objektieve gericht. Hier geen inkeer in het allersubjektiefste van gevoel en gedachte, maar een zich keren naar de wereld van mensen en dingen. Hier geen eklektisme van het beeld, maar openheid en direkt-assimileerbaarheid. Deze verzen zijn daarenboven qua vorm traditioneel, de versregels wel eens in lengte verschillend en het rijm nogal vrij en los gehanteerd, maar toch met een bepaalde regelmaat. Het valt niet te ontkennen dat bepaalde strofen versregels bevatten die er zijn om het rijm of de afronding der strofe, evenals er versregels zijn die omwille van rijm en afronding stoplappen bevatten. Zo is het mogelijk dat in een overigens goed gedicht een hinderlijke strofe, in een goede strofe een haperend vers voorkomt. Dit doet niets af aan de totale poëtiese waarde van deze bundel : er blijft nog genoeg zuivers en belangrijks over van het dertigtal gedichten dat in deze bundel werd bijeengebracht. Een rigoereuzer zelfkritiek en een elimineren van de poëtiese « slakken » kan hieraan verhelpen : de poëtiese ontroering is er ook in de minder-geslaagde gedichten, in de minder-geslaagde verzen.

Jo-Anne Van Asten heeft in « De Olijfboom » haar poëtiese mogelijkheden aangetoond : zij zijn zeker niet gering. Met een sterkere greep op de vorm en een vermijden van het afgesleten woordgebruik, kan zij met het talent waarvan zij getuigenis aflegde in het tot nog toe gepubliseerde, nog voor verrassingen zorgen in de wereld onzer poëzie-beoefenaars!

Jd.

PAUL GALLICO

Paul Gallico is de auteur van een hele reeks romans en verhalen — voor grote en kleine kinderen, voor grote en kleine mensen. Van zijn beste verhalen en romans verscheen een Omnibus-uitgave bij de Wereldbiblioteek. In « De Rozenstok van de Magiër » brengt de Amerikaanse auteur een knap geschreven en vlot-leesbare roman rond een eigenaardig gegeven, in een eigenaardige wereld : die van de goochelaars, illuzionisten en magiërs.

Adam, het hoofdpersonage uit dit boek is een jong en knap goochelaar. Om tot de gilde der goochelaars toegelaten te worden, moet hij een proef afleggen in de stad Mageia, de stad der goochelaars, waar de grote Robert, voorzitter der gilde, burgemeester is. Het dochtertje van de burgemeester, Jane, dat door haar ouders — die haar broer Peter voortrekken — allesbehalve verwend wordt, helpt Adam. De Grote Robert is echter in zijn voorzitter- en burgemeesterschap bedreigd door Malvolio, die probeert zélf die ambten in handen te krijgen. In die situatie komt Adam zijn proef afleggen. Adams goochelkunst slaat de oudere gildeleden met verbazing en menig oudere vreest door hem in de schaduw gesteld te worden. Intussen is de machtsstrijd op zijn hoogtepunt gekomen : een samenzwering wordt op touw gezet. Hoe die dan verijdeld wordt behoort tot het onverwachte en spannende van dit fantazierijk en avontuurlijk verhaal. Wanneer Adam het stadje op geheimzinnige wijze verlaat, bloeit de rozenstok van de magiër voor haar — en ontbloeit ook in haar jonge hart de eerste tederheid der liefde voor de jongen Ninian.

Een sprookje voor grote mensen zou men dit verhaal kunnen noemen, fantazierijk en avontuurlijk, dat menigeen zal bekoren door het onderhoudende en spannende van het verhaalde en door de vlotheid en zuiverheid waarmee het verteld is.

Paul Gallico — « De Rozenstok van de Magiër » — 165 blz. — 150 fr. Wereldbiblioteek, Ten Eekhovelei 243, Deurne — WB-Paperback.

FONOPLATEN

On nu eens niet steeds « klassiek » te doen, na Pasen nemen we wat ontspanning, weliswaar van uiteenlopende aard.

FONS JANSEN :
DE LACHENDE KERK

(Columbia HSX 121)

Fons Jansen, schrijver van een zestal boeken over huwelijk en gezin, gespreksleider van een katoliek militair vormingssentrum, voordrachtgever over seksualiteit, is goed op weg Toon Hermans en Wim Sonneveld bij te benen in de nederlandse kabaretwereld.

En wel met een zeer apart en eigen geluid : de satire in en op de katolieke kerk. A la Frater Venantius van Sonneveld, jewel...

Zijn reeds beroemd geworden show werd door Columbia op plaat gebracht en schijnt een finansieel sukses te worden.

Steeds fijn, nooit te ver gaand, soms bitter, altijd warm menselijk, vinden we hier de echte humor terug : Humor ist, wenn man trotzdem lacht (Goethe).

Pareltjes zijn zeker zijn gesprek met de Trappistenbroeder Aazarus en zijn onvergetelijke zondagspreek (met galmgeluid).

Bij de liedjes waardeerden we vooral « Bent U ertegen » en « De Pastoor » vol milde ironie. Warm aanbevolen! (Prijs 258 fr.).

FRANCK SPEELT VOOR GELIEFDEN

(His Marter's Voice RCLP. 12)

Van een totaal ander genre is de plaat die het groot orkest van Franck Pourcel (uit ons land) voorstelt met een melodieënkrans van intieme muziek.

Pourcel geeft blijk van een verfijnd gevoel voor orkestratie, aangepast aan de aard van het gebrachte stuk. Enkel moet hij soms wel oppassen voor een al te sentimenteel worden, in het genre van Mantovani. Over het algemeen echter weet hij maat te houden en brengt hij zeer aangename zoete klanken in de huiskamer van al dan niet gehuwde geliefden...

Bij de twaalf melodieën verkiezen wij een misterieuze « Blues in the Night » en « I'm getting sentimental over you ». De kwaliteit van deze goedkope plaat (149 fr.) is zeer behoorlijk.

STEF.

- TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV -

geen schoenen

Deze eenakter van Lawrence Du Pont, vertaald door Jo De Meester en in beeld gebracht door Jef Bruyninckx, speelt zich af in de wachtkamer van een kraaminrichting. Er loopt daar een zenuwachtige en sigaretten rokende man heen en weer. Een stoere, enigszins brutale kerel. In een hoek zit nog een man, kalm, onbewogen. Hij tracht de andere tot meer kalmte aan te sporen. Ja, maar het is zijn eerste zoon. Want het zal een zoon zijn, met wie hij later zijn zaak van vrachtvoerder zal verder zetten. De firmakaartjes Cassidy and Son zijn al gedrukt. En als het nu eens een meisje was? Dat kan niet; dat mag niet! En toch is het een meisje. De man is er zo het hart van in dat hij zich wil gaan bedrinken. Tot hij te weten komt wat die andere man is overkomen...

(Zondag 2 april - 20 uur 05 - Brussel Ned.).

de filozoof van 't sashuis

In de televiziebewerking door Corneel Jan Staes en de realizatie door Maurits Balfoort herleeft vanavond de filozoof van het Brugse sashuis, zoals hij vereeuwigd werd door Maurits Sabbe.

In « Brugge die scone » leefde en schreef Maurits Sabbe. Om en nabij het enig mooie Minnewater, het Begijnhof zwierf ook de sasmeester rond, die zijn vrijgezellenleven trachtte te vrijwaren tegen het indringen van trouwlustige «vrouwemensen». « Hij vat niet gemakkelijk vuur » zegt zijn vriend Casteels tot huwelijkskandidate vrouwe Dierickx. En toch is er iemand die de filozoof rond haar vingertje windt zonder dat hij er enig vermoeden van heeft : Mietje, de 18-jarige dochter van Casteels.

In de hoofdrollen ziet u Roger Coorens als de sasmeester, Rita Lommée als Mietje, Luc Philips in de rol van Casteels, Gella Allaert als vrouwe Dierickx en Raymond Verhaeghe die de rol van de simpele Charlot speelt.

(Dinsdag 4 april - 20 uur 25 - Brussel Ned.).

al mijn dieren

Van zondag 2 april af krijgen de Vlaamse kijkers om de twee weken de gelegenheid een familiefeuilleton te volgen dat jarenlang één van de meest populaire programma's is geweest op de Duitse televizie. « Alle meine Tiere », een verhaal op tekst van Heinz Oskar Wuttig vertelt belevenissen uit het dagelijks leven van dr. Hofer (Gustav Knuth), een dierenarts en zijn gezin.

Iste aflevering : « De grijze hond » brengt ons in de wachtzaal waar mensen uit alle standen en van iedere leeftijd met hun zieke of gekwetste huisdieren zitten om ze aan de kunde en kennis van dr. Hofer toe te vertrouwen. Dr. Hofer komt in botsing met de dierenbescherming omdat zijn zoon Ulli een half verwilderde hond heeft gevonden in het woud en hem mee naar huis heeft gebracht.

(Zondag 2 april - 20 uur 40 - Brussel Ned.).

what happened up there?

Dokumentaire van de Japanse televizie over de grootste vliegramp in de geschiedenis van de luchtvaart. Op 4 februari 1966 stortte in de baai van Tokio een Boeing 727 neer. Vijf uur later werden de wrakstukken van het toestel weergevonden. 133 inzittenden waren dood. Nochtans kon dat ongeval niet gebeuren. Alles was piekfijn in orde. Het toestel, de weersomstandigheden en het personeel aan boord boden de meest gunstige voorwaarden voor een rustige reis. En toch. Wat was er gebeurd? Een diepgaand onderzoek heeft niets opgeleverd. Eén zaak staat vast : de masjine had de mens weer eens overwonnen.

In deze Japanse bijdrage voor de Italiaprijs 1966 hebben de auteurs getracht een beeld op te hangen van de strijd van de mens tegen de machine die hijzelf heeft gebouwd, maar die zich niet altijd laat bedwingen. En toch is dat altijd de opzet geweest van een uitvinder.

(Vrijdag 7 april - 20 uur 50 -Brussel Ned.).

« Alle meine Tiere » met Gustav Knuth, Brussel Ned., zondag 2 april, 20 u 40.

filmtribune : schemerlicht

Eerste voorstelling in België van de Tsjechiese film : « Intimni Osvetleni » (Schemerlicht) van Ivan Passer met Vesra Kresadlova. Originele versie met tweetalige onderschriften.

Het is de eerste langspeelfilm van Ivan Passer, die in 1932 geboren werd en o.m. assistent was van Milos Forman bij de verfilming van « Zwarte Piet » (Czerny Peter), uitgezonden in Filmtribune in februari 1965, evenals « Over iets anders gesproken » van Vera Kresadlova en « De beklaagde » van Kadar en Klos. Deze eersteling van I. Passer zette zijn groot talent in 't licht en maakte van hem de revelatie van het jaar in de Tsjechiese filmwereld.

de briefkaart

« Die Postkarte » naar een verhaal van Heinrich Böll werd naar een draaiboek door Heinz Pauck en in de regie door Rolf Hädrich verfilmd met Edith Schutze-Westrum (Frau Schneider), Peter Fricke (Bruno, haar zoon) en Isabel Stumpf (Susi Giese).

Heinrich Böll schetste de stille tragedie die het ingrijpen van de Staat in het leven van de kleine man veroorzaakt bij het uitbreken van de oorlog.

(Vrijdag 7 april - 20 uur 2! Brussel Ned.).

strijd om een kroon

« Signs of War » brengt ons tonelen uit Hendrik V, eerste, tweede en derde bedrijf.

De beslissende nederlaag van de opstandelingen uit het noorden valt samen met het einde van de acht bewogen jaren van het bewind van Hendrik IV. Met de troonbestijging van Hendrik V begint een nieuwe periode. Falstaff en zijn oproerige gezellen werden van het hof verbannen. De jonge vorst roept het parlement bijeen en wil zijn twistende onderdanen rond de troon verzamelen. Zich bazerend op het erfrecht eist Hendrik V de Franse kroon, maar zijn eis wordt met een misprijzend gebaar — een geschenk van tennisballen — door de Franse Dauphin afgewezen. Een Engels leger wordt samengetrokken te Southampton om in te schepen tegen Frankrijk...

(Vrijdag 7 april - 21 uur 35 - zaterdag 8 april - 16 uur - Brussel Ned.).

Onze seleksie

ZATERDAG 1 APRIL

20 u 25 Brussel Ned.
Spelevaren (Een spelprogramma met quiz en variété).
21 u 40 Brussel Ned.
Echo
22 u 15 Nederland I
Farce majeure (Satiries programma).

ZONDAG 2 APRIL

20 u 40 Brussel Ned.
Al mijn Dieren (Alle meine Tiere - De belevenissen van het gezin van dierenarts Dr. Hofer door Heinz Oscar Wuttig - Iste aflevering : De grijze hond).
21 u 20 Brussel Ned.
Zien naar Jozefien (VI).

MAANDAG 3 APRIL

20 u 50 Brussel Ned.
Een vreemde reis (De surrealistiese wereld - Een film van Paul Haesaerts).
21 u 55 Nederland I
Lureleikabaret (Kabaretprogramma).

DINSDAG 4 APRIL

20 u 20 Nederland I
Witboek (Dokumentair programma).
21 u 50 Brussel Ned.
De Koninklijke Biblioteek (Haar geschiedenis, haar betekenis als sentrale wetenschappelijke biblioteek en als instelling van openbaar nut).

WOENSDAG 5 APRIL

20 u 30 Brussel Fr.
Neuf millions (Internationaal aktualiteiten-magazine).
21 u 10 Brussel Ned.
Filmtribune (Eerste voorstelling in ons land van de Tsjechiese film « Schemerlicht »).

DONDERDAG 6 APRIL

20 u 50 Brussel Ned.
Ten huize van de heer Louis Major (volksvertegenwoordiger en vakbondsleider).

VRIJDAG 7 APRIL

20 u 50 Brussel Ned.
Wat gebeurde er daarboven? (What happened up there? - Een dokumentaire van de Japanse Televizie over de grootste vliegramp in de geschiedenis van de luchtvaart met de Boeing 727 van een Japanse luchtvaartmaatschappij, die op 4 februari 1966 boven de baai van Tokio plots verdween).
21 u 35 Brussel Ned.
Strijd om de kroon (Zevende aflevering : De gestalte van Mars - Signs of War - met tonelen uit Hendrik de Vijfde, eerste, tweede en derde bedrijf).

Op de vlaamse T.V.

ZATERDAG 1 APRIL

16.00 : Volksuniversiteit — 17.05 : Oliver Twist. Zesde episode — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Luceat, katholiekgodsdienstige uitzending — 19.30 : Vissen — 19.55 : Hier spreekt men Nederlands — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Spelevaren — 21.40 : Echo — 22.10 : De man van U.N.C.L.E. 31e afl. : In de tuinen van Allah — 23.00 : Basketball. Reportage van de finale voor de Europese Beker te Madrid — 23.35 : TV-nieuws.

ZONDAG 2 APRIL

14.45 : Dansen. Grote Prijs van Europa 1967 — ± 15.00 : Ronde van Vlaanderen. Doortocht op de Muur van Geraardsbergen — ± 15.20 : Velvet. 21e afl. : Grootvader — 15.45 : Dansen te München (voortzetting) — ± 16.10 : Ronde van Vlaanderen. Reportage van de laatste kilometers en de aankomst te Gent — ± 16.50 : Let's sing out — 17.15 : Oliver Twist. Zevende episode — 17.45 : Een partijtje moord. Herhaling van de vijfde episode — 18.35 : Klein, klein kleutertje — 18.55 : De gevaarlijke hoogte — 20.00 : TV-nieuws — 20.15 : Sportweekend — 20.40 : Al mijn dieren. Eerste afl. : De grijze hond — 21.20 : Zien haar Jozefien (VI) — 22.05 : Geen schoenen. Eenakter van Lawrence Du Pont — 22.25 : TV-nieuws.

MAANDAG 3 APRIL

16.30 : Ruimteschip Orion. 4e afl. : Deserteurs — 17.30 : Oliver Twist. Achtste episode — 18.25 : Teletaalles : Frans — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Een bewogen sneeuwvakantie. 2e episode: Het geheim van het kasteel — 19.15 : Tienerklanken — 19.45 : Openbaar kunstbezit. « Het zotte geweld » door Rik Wouters (1882-1916) — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Een partijtje moord. Zesde episode — 20.50 : Een vreemde reis. Een film van Paul Haesaerts — 21.35 : De onverschillige, monoloog door Jean Cocteau — 22.00 : De katholieke gedachte en actie — 22.30 : TV-nieuws.

DINSDAG 4 APRIL

16.30 : Ruimteschip Orion. 5e afl. : De strijd om de zon — 17.30 : Oliver Twist. Negende episode — 18.25 : Schooltelevisie — 18.55 : Zandmannetje — 19.00: Flipper. 48e afl. : Flippers boodschap — 19.25 : Jeugd zonder grenzen — 19.40 : Kwart-Eetje — 19.55 : Hier spreekt men Nederlands — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : De filosoof van 't Sashuis, door Maurits Sabbe — 21.50 : De Koninklijke Bibliotheek — 22.30 : TV-nieuws.

WOENSDAG 5 APRIL

16.30 : Oliver Twist. Tiende episode — 17.00 : Televisum — 18.25 : Schooltelevisie — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Tijd voor u — 19.30 : Kijk omhoog — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Anatomie van België : De havens (I) — 21.10 : Filmtribune : Schemerlicht, van Ivan Passer met Vera Kresadlova — 22.20 : TV-nieuws.

DONDERDAG 6 APRIL

16.30 : Ruimteschip Orion. 6e afl. : De ruimteval — 17.30 : Oliver Twist. Elfde episode — 18.25 : Teletaalles : Frans — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Oom Storm. 5e afl. : Herinneringen en ontdekkingen — 19.30 : Tienerklanken — 19.55 : Hier spreekt men Nederlands — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : De Dick van Dyke-show. 36e afl. : Zwager aan de deur — 20.50 : Ten huize van de hr. Louis Major — 21.40 : Première — 22.10 : Vergeet niet te lezen — 22.40 : TV-nieuws

VRIJDAG 7 APRIL

± 15.30 : Ronde van België. Rechtstreekse reportage van de laatste kilometers en de aankomst te Brussel — 17.00 : Oliver Twist. Twaalfde episode — 18.25 : Schooltelevisie — 18.55 : Zandmannetje — 19.00 : Tom en zijn hondje. 6e afl. : Saba en de boekenrat — 19.10 : De wereld is klein — 19.40 : Zoeklicht — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : De briefkaart, TV-film naar een verhaal van Heinrich Böll — 20.50 : Wat gebeurde er daarboven ? Een documentaire van de Japanse Televisie — 21.35 : Strijd om een kroon (VII). Zevende afl. : De gestalte van Mars — 22.40 : TV-nieuws.

Wij sport

vlaams nationaal

De Turnbonden hebben begrepen

De verschillende belgiese Turnbonden hebben besloten, net zoals verleden jaar nu ook weer gemeenschappelijk de belgiese kampioenschappen in te richten. Dus zullen de autoriteiten uit de turnsport de beste turner en turnster verkiezen in een gemeenschappelijk turnkampioenschap. Hierdoor is dan definitief (zo hopen we) een einde gesteld aan de vele « turnkampioenschappen » die België jarenlang kende. Het is maar best; de vroegere verdeeldheid deed niet alleen potsierlijk, maar ook jammerlijk aan.

Een worstelklub met spirit

De Borgerhoutse worstelklub Hercules zorgt voor ware propaganda van de worstelsport. Niet alleen beschikt deze simpatieke klub over een uitgebreide schaar beloftevolle worstelaars, maar tevens wordt er daar aan een voorbeeldige jeugdopleiding gedaan. Elementen als Jacques van Lancker, Pierre Seller, Ronny Urkens zijn jongens die mits de nodige oefening het kunnen brengen tot top-elementen in de worstelsport.

Pers moet niet zien

Ondanks de flink verzorgde persdienst heeft men tijdens de 4e Internationale Jumping van Antwerpen te weinig gedacht aan de persmensen. Op de wielertribune gezeten hebben de persmensen niets kunnen zien van de eerste vier opgestelde hindernissen. Tevens zijn er enkele komitee-leden op de schitterende idee gekomen, om de persmensen te verbieden de deelnemerstribunes te betreden. Wie een vraaggesprek wenste met een ruiter, moest maar een andere oplossing zoeken. Allenszins een vlek op het « bijna volmaakte » werk der inrichters.

Een korfbalklub met 200 leden !

Voor het eerst sinds de stichting van de Kon. Belgiese Korfbal Bond is een klub er in geslaagd om meer dan 200 leden in te schrijven in één seizoen. Dit evenement kwam op het aktief te staan van de bekende Antwerpse klub Borgerhout K.C.

Wie zei er ook weer, dat er geen belangstelling bestaat voor zuivere amateurssporten ?

Verleden zondag te Marche-en-Famenne en de dag daarop kwamen de liefhebbers van motocross en van slijk behoorlijk aan hun trekken. We kunnen eerlijk niet zeggen, hoe de twee side-caristen heten. U wel, misschien ?

NEDERLAND EXIT ?...

Voor wie de amateurssporten niet van dichtbij volgt is baseball misschien een onbekende. Wanneer het baseballseizoen begint, zullen we uitvoeriger op deze sport terugkomen. We brengen nu dit artikel echter naar aanleiding van een gebeurtenis in dit sportmidden, die heel wat stof heeft doen opwaaien. Tijdens de voorbije F.E.B.-vergadering (Fédération Européenne de Baseball) die te Parijs doorging, is het tot een krachtmeeting gekomen. De twee landen die de meeste leden tellen, Italië en Nederland, kwamen op de idee om gezamenlijk hun eisen te stellen en zowel het voorzitterschap als het sekretariaat van deze organizatie op te eisen.

Ze hadden echter buiten de waard gerekend ! Het is evenwel eigenaardig dat beide eisende landen dezelfde zijn waar baseball op ook onbedekt beroepsniveau gespeeld wordt. Door het opeisen van de leidende funkties zouden ze vrij spel kunnen krijgen om hun plannen inzake invoeren van het beroepsspel openlijk door te zetten. Nederland evenwel, dat steeds zo hoog van de toren blaast, behoort niet eens tot de stichtende landen van de FEB en wil zich nu als leidinggevende federatie aanstellen. De koalitie Italië-Nederland werd evenwel door de Italiaanse voorzitter van de FEB, prins Steno de Borghese, te niet gedaan. De overige landen schaarden zich aan de zijde van het FEB-bestuur en zo konden de plannen niet doorgaan, daar Duitsland, Engeland, Frankrijk, Spanje, Zweden en België zeer vlug hun besluiten trokken.

Zo werd prins de Borghese als voorzitter herkozen; onze landgenoot Roger Panaye (voormalige sekretaris van de vereniging en tans voorzitter van de Belgiese Baseball Federatie) doet opnieuw zijn intrede in het FEB-bestuur. Teneinde uiting te geven aan hun ongenoegen hebben Italië en onze Noorderburen mondeling hun ontslag aangeboden als FEB-leden, met het logies gevolg dat het FEB-bestuur nu reeds zijn schikkingen trof en beide landen ogenblikkelijk schorste als lid en de NBC (National Baseball Congress), de hoogste baseball-autoriteit, van deze beslissing op de hoogte stelde. Gevolg : beide landen kunnen niet meer deelnemen aan de Europa-beker noch aan de Europese kampioenschappen. Ter inlichting kunnen we meedelen dat de komende Europese kampioenschappen baseball te Antwerpen ingericht worden in de maand augustus.

Of de mondelinge opzegging tot een schriftelijke bevestiging gaat komen, is een open vraag ! Wel denken we, dat beide landen nog eens flink zullen nadenken eer ze tot zulk een gewichtige beslissing zullen overgaan.

Eindelijk eens een organisme dat openlijk de strijd aanbindt tegen het vergiftigende « beroepsspel » en al zijn uitwassen.

We hopen evenwel niet dat het tot een definitieve breuk zal komen en denken wel dat we de vijfvoudige Europese kampioen Nederland te Antwerpen zullen ontmoeten...

V.U.

Ook vakantie voor onze huismoeders!
Dank zij de DIVO-formule

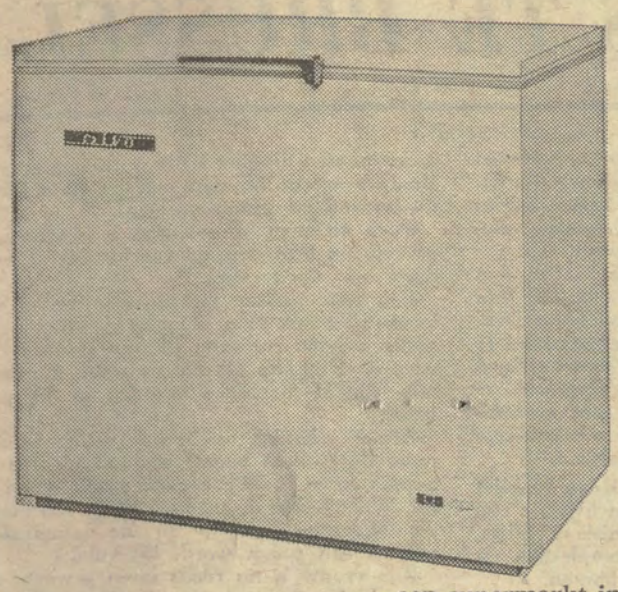

1. FRIAC-DIEPVRIEZER
Hoogste klasse
Vijf jaar totale waarborg
Nieuwe sociale prijs.

★

2. DIVO-SERVICE
Om de veertien dagen levering tegen GROOT-VERBRUIKSPRIJZEN van alle diepvries- en andere voedingswaren.
Reeds meer dan 25.000 klanten die trouw blijven omdat ze trevreden zijn.

TIJDBESPARING
— een supermarkt in uw keuken!
— alle groenten zijn gekuist!
— vlees en vis = voorgesneden en panklaar!
— bereide schotels!

Profiteer van onze voorjaarsreklame: een maand gratis eten!

Voor elke nieuwe koper, VEERTIG verschillende KWALITEITSprodukten van ± 1 kg. voor de prijs van 200 fr.

BON

Zend deze bon naar : DIVO-p.v.b.a. J. VERVAECKE
Noordkustlaan 10, Groot-Bijgaarden (Brussel)
Telefoon : (02)27.43.47 (5 l.)

Naam : .....

Straat : .....

Gemeente : .....

Graag ontving ik zonder verbintenis een kosteloze dokumentatie.

Grote keus :
GLAZEN en MONTUREN,
Gratis voor verzekerden.
Herstellingen in eigen werkhuis.

Walter ROLAND
— Gediplomeerd Optieker —
Kerkstraat, 58 — Antwerpen
(Let a.u.b. op het huisnummer !)
Telefoon : 35.86.62
10 % korting op vertoon dezer.

LB 102

ATK
v.z.w.

Vereniging voor Arbeidsveiligheid door Techniek en Kontrole. - Erkend bij M.B. v. 22/2/62.

Het
VLAAMS KEURINGSORGANISME
voor de officiële kontroles van :
— uw stoomketel ;
— uw kranen, liften e.d. ;
— uw zwierder ;
— uw elektrische installatie.

RIJMENAMSESTEENWEG 109,
BONHEIDEN — Bij Mechelen.
Telefoon : (015) 526.77.

—

Agenten over GANS VLAANDEREN.

LB 101

PERZISCHE TAPIJTEN

FA L. LUYTEN

Troostraat 12

(Gemeenteplein)

Edegem. Tel. 03/53.05.71

LB 104

DORTMUNDER THIER BRAU HOVEN

Al de grote gekende Duitse en Belgische orkesten zullen er zorgen voor de stemming. In al onze lokalen is er altijd : originele Breugeliaanse stemming deftige leute en plezier - goede bediening beste dranken goed en niet duur
N.B Al onze zalen zijn gans de winter ter beschikking voor Bals Banketten Vergaderingen. enz..

— LEUVEN : 1.000 plaatsen
— AALST : 1.000 plaatsen
— HULSTE - KORTRIJK : 1.000 pl
— ANTWERPEN - 700 plaatsen

DORTMUNDER THIER BRAU

IMPORT A B T S
Tiensesteenweg 128, Korbeek-Lo
Tel. : (016) 463.11.

Voortverkopers worden gevraagd voor :
— Dortmunder Thier.
— Tonisteiner Sprudel.
— Rijnwijnen St JACOBS-KELLEREI Gau-Algesheim.

DORTMUNDER THIER BRAU

koopt — bouwt en huurt cafés in gans het land. — Medewerkers worden gevraagd

LB 103

WIM MAES

vraagt U zijn militanten in moeilijke ogenblikken (boete en gevang) niet in de steek te laten Stort onverwijld uw steun op eén der twee onderstaande rekeningen bij de Kredietbank van uw gemeente :

— rek. nr. 1100/37.305 van het V.M.O. - Antwerpen of
— rek. nr. 1100/36.971 van het Vlaams Solidariteitsfonds.

ALLEEN DEZE TWEE rekeningen staan onder mijn persoonlijk toezicht.

VERSE ZEEVIS

Visverdelers en diepvrieshouders, vraagt inlichtingen en prijslijst.

FIRMA DEPREZ
Vismijn 104
OOSTENDE
Tel. : 059 - 717 15

LB 109

VOOR ALLE ONROERENDE VERHANDELINGEN IN BINNEN- EN BUITENLAND :

RUDI VAN DER PAAL

Jan Van Rijswijcklaan 62,
ANTWERPEN.
Telefoon : 03/38.91.24.

LB 107

HERMES SCHOOL 54 Zuidlaan

211 M. Lemonnierlaan
Tel. 11.00.33.
Brussel.

★

VOLLEDIGE SEKRETARIAAT-KURSUS IN 2 JAAR

★

Sténo- en daktylografie in vier talen.
Boekhouden.
Sociale wetgeving.
Moderne talen.
Handels-correspondentie.

★

Dag- en avondlessen.
De school waar Vlamingen zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

LB 106

MATTHIEU'S BEDDENBEDRIJF
TURNHOUTSEBAAN 102, BORGERHOUT - TEL. 35.17.83
BIJHUIZEN : Diepestraat 84-86, Antw. Tel. 31.01.18
Begijnenstraat 39-41, Antw. Tel. 33.47.24 - Gallifortlei 60, Deurne, Tel. 36.25.22

LB 124

SCHUIMRUBBERMATRASSEN
met
Gebreveteerde
bedekkingslagen
RESSORTMATRASSEN
(Brevet : 529738)
met
Gebreveteerde karkassen

fabrieken
"STAR"
(Brevet : 512767)
TE ZELE (O.-VL.)
GEWATTEERDE BEDSPREIEN
WOLLEN DEKENS
Tel. (052) 44641 en 44642.

Indien U geen verkoper in uw omtrek kent, stuur ons een kaartje en we de dichtst bijgelegen verzenden U het adres van koper Star Zele.

LB 105

8 en 9 april a.s.

VOLKSUNIE - PARTIJKONGRES TE BRUSSEL

PERS spiegel

De perskommentaren over de nieuwe pauselijke ensikliek zijn nog niet los, als we dit neertijpen. Volgende week behouden we daar onze ruimte voor. In de politiek is het na de goede week de stille week geworden. De Volksunie kan zich spiegelen aan wat over haar geschreven werd. Een retraite is nooit slecht.

DE NIEUWE GIDS

Een kommentaar reeds over de ensikliek, zij het dan meer in vorm van beschouwende sinteze. Enkele algemene krachtlijnen.

« Naar de oorzaken van deze teleurgang van de mensheid moet men niet ver zoeken. Zij ligt in het feit dat het grootste aantal mensen lijden en dit door het egoïsme van de anderen.

De verleiding naar geweld te grijpen is voor degenen die lijden zo groot, dat het haast onoverkomelijk is dat wij aan dit geweld zouden ontsnappen.

De volkeren, maar ook ieder mens voor zich, moeten in hun handelingen een einde maken aan hun egoïsme.

Een oplossing ligt niet in de bewapeningswedloop die door de paus wordt bestempeld als een onduldbaar schandaal.

Instede van hun bewapening op te voeren dienen de verantwoordelijke staatslieden een hulpfonds op te richten voor de ontwikkelingslanden, dat gestijfd zou worden door voorafnemingen op de verkwistingen : de uitgaven voor uiterlijk vertoon en de bewapening. Ook hier doet de paus konkrete voorstellen terwijl hij tevens herinnert aan de reeds zo vaak onderstreepte noodzaak te ijveren voor een werkelijk wereldgezag. »

DE GAZET VAN ANTWERPEN

Wie de anti-geweld geest van de Paus zeker niet in praktijk heeft gebracht als « kristelijke » pers in de Gazet. Hebben ze daar onder de hoofding « Ik was een huurling in Kongo » een puber van 30 jaar of ouder zijn sadistiese neigingen laten beschrijven in de taal van een zesde studiejaar opstel. Foei Gazet van Antwerpen.

« Wanneer het signaal weerklinkt, gaat men als een meute dolle honden tegen de stad ten aanval. Alles wat voor ogen komt en niet blank is wordt meedogenloos neergeschoten.

Wanneer ik een kamer van een villa binnenstorm vind ik er een geweer waarvan de loop nog warm is. De man die het gebruikte kan niet veraf zijn. Ik ruk de matras van het bed en vind er twee simba's. De rekening is vlug vereffend. Ik heb nog maar pas een nieuwe lader ingestoken wanneer ik een verdacht gerucht hoor in de kleerkast. Ze wordt met kogels doorzeefd en door de openslaande deur valt een simba dood voor mijn voeten.

Deze tonelen speelden zich vier maanden lang af. De gevangen rebellen hebben we dan maar overgeleverd aan de andere Kongolezen die hen op wreedaardige wijze ombrachten. »

DE WEEKBODE

In zijn preektocht door België is de nationale Theo op bezoek geweest in de Rodenbachstad. Hij deed wat Vlaamsgezind tot hij voor de zoveelste maal losstormde op de Vlaams-nationalisten. Daar kan alleen een Babyloniese verwarring van komen. Theo zingt nog van het Van Cauwelaertliedje over de Vlamingen die baas worden in heel België (waarschijnlijk via de grendelgrondwet.)

« We moeten de tendens hebben om de weldaden van de beschaving meer en meer te zien uitbreiden naar een steeds grotere massa mensen. Dit ligt ook in de natuurlijke tendens van de Vlaamse beweging. Het nationalisties aspekt daarvan, dat is het kankergezwel op de Vlaamse beweging. Het gezonde aspekt (en dat lag ook aan de bazis van de Vlaamse beweging) is het wegnemen van de kunstmatige barrières tussen elite die alle voordelen voor zich wilde houden en een volk dat in de mizerie zat.

De verhoudingen tussen de gemeenschappen kunnen wij aan, zonder vrees en zonder minderwaardigheidskompleks. Er bestaat geen Vlaams probleem meer in dit land : we zijn helemaal aan de winnende hand. Er is nog één grote moeilijkheid en dat is Brussel. Al het andere is bijzaak.

Er bestaat evenwel een verschrikkelijk Waals probleem. Niet alleen de ondergrond is er uitgeput maar ook dat volk is demografies uitgeput. Er is de braindrain geweest van Brussel op Wallonië die maakt dat alle elite er stelselmatig uitgepompt werd, zodanig dat ze plaatselijk niet meer over de nodige elite beschikken om de kaders te vormen. Daar tegenover staat de ekonomiese ontwikkeling van het Vlaamse land !

Als ge de geschiedenis van België nauwkeurig bestudeert dan komt ge tot de vaststelling dat België sedert 1830 geleid wordt door franssprekende Vlamingen. Nu de Vlamingen « herbrouwd » zijn, nu zij de verfransing geweerd hebben is het zeker het ogenblik niet om deze leiding op te geven, en zich terug te trekken op een kleiner deel van het gebied dat België is. »

DE STANDAARD

Maar die enge nationalisten krijgen anders zware lof van Manu Ruys in de Standaard. Onder de titel Vlaamse staatszin zet Ruys Wim Jorissen in de bloemen.

« Dit groeiend staatkundig bewustzijn van het Vlaamse land werd deze week verwoord door Wim Jorissen. De senator van de Volksunie oefende in het debat over de koepelwet kritiek op het toekennen van volmachten « die de demokratie kunnen uithollen ». Vanop de senaatstribune zei hij : « Niet in Vlaanderen zal de demokratie worden uitgehold. Vlaanderen heeft gelukkig zijn krizis van de demokratie achter de rug. Daar heeft men ingezien dat de demokratie de beste staatsvorm is. Daar wil men de demokratie uitbouwen. De nieuwe krizis in de demokratie ligt bij de franstaligen. Het gaullisties verschijnsel werkt op het Brusselse gemoed ».

Deze taal van iemand die door de franstaligen beschouwd wordt als een direkte erfgenaam van het anti-demokratiese en fascistiese VNV, verdient overweging. De Vlaming staat niet meer in het defensief tegen de staat. Hij beseft dat het kommando over de machine binnen zijn bereik ligt. Nog reageren de feodalen van het ancien régime : in het bedrijfsleven, de diplomatie, de universiteit, de partijen. En zolang die strijd blijft duren, zullen krampen het land doorschokken. Maar het is geen doodsstrijd. Veeleer de weeën van een geboorte : het ontstaan van een volwassen gemeenschap die zich uit haar negentiendeeuwse kokon bevrijdt. »

DE RODE VAAN

D. heeft opnieuw een aanval van Volksunizitis. Deze keer bijt hij niet naar ons maar naar Manu Ruys die het waagt regelmatig de Volksunie honden te strelen.

« Verder grasduinend in « De Standaard » van verleden zaterdag. Haar politieke redakteur Manu Ruys laat zich graag voor een Vlaams gentleman verslijten. Hij houdt van « stijl » in het Parlement, en hij laat geen kans voorbijgaan om de « stijlvollen » even vleiend is de verf te zetten.

De Volksunie-fraktie staat hoog bij hem aangeschreven. Frans Vanderelst spreekt aan de lopende band « merkwaardige redevoeringen » uit, Coppieters is « de stem van het geweten », Schiltz is een kamerlid zoals er helaas al te weinigen in d Wetstraat rondlopen. Het levert hem vanwege de VU herhaaldelijk stank voor dank op. Niet eens ten onrechte : tussen Ruys, die melancholieke bespiegelingen aan de teloorgang van het Parlement wijdt, en Ruys die in de koelissen en het politieke halfduister aan kurieuze touwtjes trekt en rare lui achterna loopt, ligt inderdaad een kloof waarin het Vlaamse gentleman-ship roemloos ten onder gaat...

Maar als een kommunist in de Kamer aan het woord komt, verliest Ruys er op slag zijn opvoeding bij. Dan wordt bijvoorbeeld Drumaux een « lange slungel », die grijnzend te molenwieken zit om even later stomverbaasd — weet gedachtenlezer Ruys héél precies — te luisteren naar andermans veel verstandiger opmerkingen waarbij de « moskovitiese eksklamaties » in het niet verzinken.

Dat is dan de stijl van Manu Ruys, begrijpt ge ? « Stijl » die bij de man in kwestie een uiterst dun aangebrachte vernislaag blijkt, wanneer de oude obsessies, kompleksen en vooringenomenheden aan bod komen. »

Vlamingen van Brabant en tot 50 km. rond Brussel : een jonge Vlaming staat te uwer beschikking voor het schilderen van uw kroonlijsten en eventueel andere schilderwerken. Snelle bedienin g.
Schrijven bureel blad
dat zal doorsturen; letters T.123

LIJN 12

Vorige maand gaven we een staaltje uit de kroniek van dit blad « Varieteiten van flaminganten ». Wie vindt zich hier in terug ?

« De bestuursleden merken alras dat ze op zijn aanwezigheid kunnen betrouwen, en dat er in hem « iets » zit. Hij kan een woordeken zeggen en beschikt verder over een nogal vinnige pen. En of hij in 't bestuur geen handje zou kunnen toesteken, want zie je, in uw wijk hebben we nog niemand...

En ongelukkigerwijze behoort hij tot dat soort mensen die niet « nee » kunnen zeggen. Daarom wordt hij dan ook bij handgeklap tot bestuurslid gebombardeerd.

Doch nu moet hij ook nog de bestuursvergaderingen bijwonen, en voorbereidend werk doen voor dat feestje...

Een paar andere verenigingen weten zijn kwaliteiten ook naar waarde te schatten, en nodigen hem eveneens in hun bestuur. En weer durft of kan hij niet weigeren. En daarmee zijn al meerdere avonden in de week bezet.

Als er vrienden op bezoek willen komen, moet dat weken vooraf gepland worden en komen ze — zoals een assisenzaak — op de rol. Want boven de telefoon hangt een mooie wandkalender, waarop in de datumvakjes telkens een naam wordt ingevuld.

Zijn vrouw is nu reeds jaren gewoon, dat hij tuis komt, wanneer zij allang met kou voeten in bed ligt. En als ze hem niet hoort binnenkomen, dan riekt ze het, want zijn kleren zijn dan doortrokken van de tabakswalm en soms wordt ze gewaar dat hij gedronken heeft.

Voor het slapen gaan heeft ze een briefje op tafel gelegd, met een paar vragen of instrukties. Want 's morgens heeft ze geen tijd om iets serieus te bespreken, en 's avonds moet hij dadelijk weg na het eten.

En ze telt de weken af, tegen de tijd komt van het jaarlijks verlof, om op reis te kunnen gaan. Liefst heel ver weg.. .

Ergens waar niet vergaderd wordt...

WALTER LUYTEN.

ZAAL MAJESTIC — CARNOTSTRAAT — ANTWERPEN
VRIJDAG 28 APRIL 1967 — 20 U.
V.U. KLEINKUNSTAVOND
ingericht door de Volksunie Antwerpen
MET DE MEDEWERKING VAN :
MIEL COOLS
de Vlaamse troebadoer
WANNES VAN DE VELDE
de Antwerpse straatzanger
JOS GHYSEN
kolder-prozaïst
GEBR. VAN DEN BOSCH
muzikaal duo
PRIJZEN DER PLAATSEN — 30.- (boven) — 50.- (beneden) — 100.- (8 eerste rijen).
Kaarten te bestellen : V.U.-afd. Antwerpen-stad — Oude Koornmarkt 28 — Tel. : 32.81.01
Postrek : BERGERS — : 61.75.11 — Antwerpen 1.

Eigenaars van een Diepvriezer
Wij leveren U alle DIEPVRIESPRODUKTEN en andere levensmiddelen aan huis (vlees, groenten, ijskreem, bereide gerechten, enz.). Keuze tussen 400 verschillende produkten aan GROOTHANDELSPRIJZEN.
Vraag onze prijslijst, zonder enige verbintenis.
DIVO - Etn J. VERVAECKE p.v.b.a.
Noordkustlaan 10, GROOT-BIJGAARDEN/Brussel
Tel. 02/27.43.47 (5 lijnen).

KWALITEITSBENZINE EN -GASOLIE TANKT U OOK NU NOG BIJ
BECO
TEGEN VERMINDERDE PRIJS !
Steeds en altijd
BECO . Kwaliteit!
Heb: U er reeds aan gedacht uw bestelling voor gas en stookolie van nu af over te maken op ons adres :
p.v.b.a. B E C O, Krijgsbaan 236, Zwijndrecht.
Tel. : 03/52.81.73 — 32.0210
DOE HET NU !

'T IDEALE TUINTOESTEL VOOR GANS UW KROOST TOT 15 JAAR!
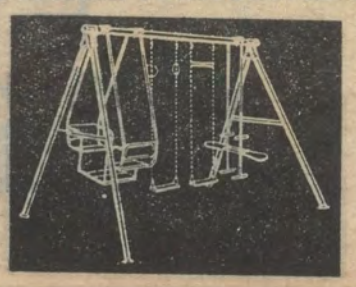
Zware, gansstalen konstruktie
(3×2 m. Hoog 2 m.)
SLECHTS 2.995 FR.
Firma Cortvriendt
Diepestraat 29, Antwerpen - tel. : (03)32.44.30
ALLE SPEELGOED
Vraagt geïllustreerd prospektus

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

ANTWERPEN

Antwerpen

DIENSTBETOON

Op het sekretariaat der afd., Oude Koornmarkt 28, Antw.

Alle dagen van 12 uur 30 tot 16 uur 30.

Donderdag tot 19 uur. Ook op afspraak buiten de uren.

Er is een aparte ingang voor het sekretariaat langs de Pelgrimstr. 2.

KLEINKUNSTAVOND

Vrijdag 28 april 1967 heeft in de zaal Majestic een V.U.-Kleinkunstavond plaats, georganizeerd door de Volksunie, afdeling Antwerpen-Stad met medewerking van Miel Cools de Vlaamse troebadoer, Wannes Van de Velde de Antwerpse straatzanger, Jos Ghysen, kolderprozaist, Al en Rob Van den Bosch folk- en popsingers.

Kaarten 100, 50 en 30 fr. bij onze propagandisten en op het sekretariaat, Oude Koornmarkt 28, tel. 328101.

SOSIALE AVOND

Dinsdag 18 april in lokaal «Thierbrau », Groenplaats, bizondere avond gewijd aan verschillende sosiale problemen.

Sprekers :

De h. Slosse : algem. beeld V.U. tot sosiale problemen.

De h. mr. H. Schiltz : algem. beeld V.U. tot sindikale organizasies.

De h. Bergers : plaatselijk beeld V.U. tot stadspersoneel.

Na deze spreekbeurten grijpt een open debat plaats waar ook belangstellenden van andersgezinde politieke overtuiging kunnen aan deelnemen.

Mr. Wagemans treedt dan op als debatleider en moderator.

JEFI-KINDERFILMKLUB

Op zaterdag 8 april e.k. besluit « Jefi » zijn eerste seizoen met een prachtige Franse kleurenfilm « De vlieger van het einde der wereld » van R. Pigaut.

Verder op het programma een poppenfilm en prijzenuitreiking van de prijskamp over verkeerstekens. Animator Oom Tom verwacht het jong volkje stipt te 15 uur in zaal Elckerlijc, Frankrijklei 85, Antwerpen.

Toegangskaarten : 20 fr. (klubleden), 25 fr. (leden K.F.L., Davidsfonds en B.G.J.G.) en 30 fr.; voor volwassenen resp. 25, 30 en 40 fr. Plaatsbespreking : elke dag van 14 tot 18 uur in het huis Christiaensen, Huidevetterstr. 12, of telefonies op nr 37.12.51 van het sekretariaat, Edg. Casteleinstr. 3.

KOLPORTAGES

Gewone wekelijkse kolportage nu zaterdag 1 april. Vertrek 15 uur lokaal Tyrol, Nationalestraat 22.

Let op! Na afloop ± 17 uur schenkt het lid R. Ilvis uit Antwerpen, groothandel elektriese apparaten, een prachtig nieuw T.V.-toestel 1967 als reklame voor de kolportage-ploeg van die dag. T.V. zal ter plaatse - Tyrol - door loting worden toegewezen.

KONGRES 8-9 APRIL TE BRUSSEL

Vertrekplaats voor leden uit Antwerpen : Plantin Moretuslei (tegen Spoorbrug) met of zonder wagen : zaterdag 8 april om 13 uur 30, zondag 9 april om 9 uur.

VARIA

Sleutelhangers zijn « in ».

Prachtig goudglanzende hangers met Vl. Leeuw - verkrijgbaar tegen 25 fr. V.U. sekretariaat Ant. stad, Oude Koornmarkt 28, tel. 32.81.01. Voor verzending 5 fr. port. Stortingen op postrek. Bergers 61.75.11 Antwerpen I.

Burcht

APRILVISBAL

Op zaterdag 1 april (meest geschikte datum om gek te doen) komen alle vrienden uit de ronde naar ons Aprilvisbal.

Eregasten : Amedée Verbruggen, mevrouw Stevens, laureate van de schok-aktie, dr. Goemans, mr Wagemans en Ward Rolus.

Zaal De Ster - Kaai 19 - Burcht - Orkest : De Romeo's.

Begin 20 uur 30. Demokratiese inkomprijs : 25 fr.

Amedée Verbruggen, ere-vaandrig van de jongste IJzerbedevaart, zal de afdelingsvlag overhandigen.

Broechem

Met de jongste abonnentenslag werden door een paar werkers 17 nieuwe abonnementen geplaatst. Wij krijgen regelmatig iedere week een vijftal propagandanummers. Wie bezorgt ons adressen van simpatizanten?

VLAAMS NATIONAAL ZANGFEEST

Zoals reeds enkele jaren richt het gew. IJzerbedevaartkomitee de reis in naar Antwerpen met een spesiale lijnautobus. Laat u nu reeds inschrijven, dan zorgt het komitee voor de nodige zitplaatsen (50 fr.), volksplaatsen (30 fr.)

Reis ± 20 fr. per persoon (kinderen gratis).

IJZERBEDEVAART

Propagandamateriaal reeds ter beschikking : grote en kleine aanplakbrieven, lusifers en plakzegels.

Vraag aanplakbrieven aan bij W. Duys, Abeelebaan 9, Broechem.

Screenlabels : zelfklevend, 14 stuks per blad (5 fr.).

Edegem

STUDIENACHT

Op vrijdag 17 maart jl. kwamen 25 leden van onze afdeling bijeen om het zware kongres - studie - materiaal tot diep in de nacht door te nemen.

Onder stimulans van volksvertegenwoordiger Reimond Mattheyssens was het mogelijk, de vergadering tot aan het einde toe heel en al aandachtig en aktief te houden.

Lier

LENTEBAL

De Volksunie verwacht alle danslustigen en alle simpatizanten niet-dansers op haar lentebal op zaterdag 15 april. Voor het eerst in de grote zaal van lokaal « Belgrado » (heeft niets met titoistiese afwijkingen te maken) die te vinden is vlak aan de spoorwegovergang op de Lispersteenweg.

Zoals te Nijlen en te Berlaar zorgt het zeer degelijke orkest (tuis in alle genres en van alle markten) Marx Seva (heeft niets te maken met marxistiese afwijkingen) voor muziek- en dansgenot tot de vroege uurtjes.

Eerste dans om 20 uur 30. Inkom : 30 fr.

Merksem

BORMSHERDENKING

Jaarlijkse dr August Borms herdenking op zondag 9 april 1967.

10 uur : Heilige Mis in St. Bartolomeuskerk. Na de mis : korte plechtigheid met zang, bloemenhulde en gelegenheidstoespraak door Amedee Verbruggen, in het gemeentelijk park (achterzijde), ingang Speelpleinstraat.

Wilrijk

JAARLIJKS AFDELINGSBAL

Ons jaarlijks afdelingsbal wordt dit jaar een lentebal! Het gaat door in de zaal « Harmonie », Heistraat 71 (tegenover het Vlaams huis « Lange Wapper ») op zaterdag 15 april 1967. Aanvang te 21 uur. Prijs der kaarten : 25 fr. Orkest : het Segers Kwartet van Stan Philips met orgel! Kaarten zijn te verkrijgen in de « Lange Wapper » en bij al de bestuursleden en propagandisten. Telefonies kunnen er ook besteld worden bij onze sekretaris André De Beul, tel. 271544.

BRABANT

Brussel

NACHTBAL

Het 5de V.U.-nachtbal van het arrondissement Brussel heeft plaats op zaterdag 15 april om 21 uur in de zaal « Select » aan het station van Schepdaal.

Orkest : Johnny White. Stadskledij.

Toegangsprijs : 50 fr. Alle leden en simpatizanten, jong en oud, uit het arrondissement hartelijk uitgenodigd : dit bal moet tot een daverend sukses uitgroeien.

KOLPORTAGES

Op 2 april trekken we naar Nederokkerzeel en Kampenhout; bijeenkomst om 8 uur 45 achter de KVS of om 9 uur 30 aan de kerk van Kampenhout.

Op 16 april komt St. Stevens-Woluwe aan de beurt.

We rekenen op alle trouwe medewerkers.

Schepdaal

GOUDEN BRUILOFT

Onze kameraad Renaat D'Hauwer vierde onlangs zijn gouden huwelijksfeest.

De V.U.-afdeling Schepdaal wenst het gelukkige feestpaar hartelijk profisiat en nog vele gelukkige jaren samen!

ZOEKERTJES

Te koop prachtig luxueus huis met 2 verdiepingen, duurste ligging van Zaventem. Prijs 1.350.000 fr. Tel. 20.06.17.

Wij zoeken plaatselijke agenten voor verkoop aan partikulieren van diepvriezers en diepvriesprodukten en koelkasten. Gesteund door publisiteitkampanje in uw eigen gemeente. Opleiding door onze verkoopsorganizatie. Wij plaatsen U gratis een diepvriezer + stalen in bruikleen. Vaste kliënten - portefeuille - hoog kommissieloon.

Schr. Divo - Etn. J. Vervaeke Pvba, Noordkustlaan 10, Groot-Bijgaarden (Brussel). Tel. 02-27.43.47 (5 lijnen).

WIJ
vlaams nationaal

Hoofdredakteur
T. van Overstraeten.

Alle briefwisseling voor redaktie naar
Rotatyp, Sylv. Dupuislaan 110 Brus. 7. - Tel. 23.11.98

Beheer :
Maurice Lemonnierl. 82 Brussel I. - Tel. : 11.82.16

Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.

Jaarabonnement . 280 F.
Halfjaarlijks . 160 F.
Driemaandelijks . 90 F
Abonnement buitenland . 450 F.
Steunabonnement . 750 F (minimum)
Losse nummers . 8 F

Alle stortingen voor het blad op postrekening 17 113.0 « WIJ » Vlaams nationaal weekblad.

Verantw uitg Mr. F. Van der Elst. Beizegemstraat 20 Brussel 12

VAN DE V.U.-LEIDING

6.000 NIEUWE LEDEN

Na de abonnementenslag op het einde van vorig jaar heeft de partijraad beslist, een nieuwe faze in te luiden in de uitbouw van de partij.

Het betreft een ledenslag.

Sinds de vorige verkiezingen heeft onze partij geregeld de stichting van nieuwe afdelingen (een 60-tal) mogen beleven. Vorig jaar werden 7.000 nieuwe leden ingeschreven. Tans willen we vóór 1 september 6.000 nieuwe leden bijwinnen. De opgave wordt gelijkmatig verspreid over ieder arrondissement. Per verkiesbaar volksvertegenwoordiger moet elk arrondissement 50 nieuwe leden binnen brengen. Dit betekent voor het arrondissement Ieper 100, voor Oudenaarde-Ronse 150, voor Dendermonde en St Niklaas 200, voor Veurne - Oostende - Diksmuide, Roeselare - Tielt en Brugge 250, voor Hasselt - St Truiden, Mechelen, Kortrijk en Aalst 300, voor Turnhout en Tongeren-Maaseik 350, voor Leuven 400, voor Gent 650, voor Brussel 800 en voor Antwerpen 1.000 nieuwe leden.

De ledenslag zal duren van 1 april tot 1 september. Na elke maand zullen de gedeeltelijke uitslagen in ons weekblad verschijnen.

Wij hopen dat onze afdelingen met evenveel ijver als voor de abonnementenslag de ledenslag zullen voeren. Slechts door een stelselmatige werking kunnen we de Volksunie organizatories uitbouwen tot een volwaardige partij.

De daad is tans aan de arrondissementen en aan de afdelingen.

Namens de Partijraad,

De algemene voorzitter, F. van der Elst.

De algemene sekretaris, W. Jorissen.

STATUTAIR PARTIJKONGRES

Zaterdag 8 april

In tegenstelling met wat op de uitnodiging voor het Kongres vermeld staat, gaan de seksievergaderingen op zaterdag niet door in de Einsteinzaal van het Rogierssentrum, maar wel in de Descarteszaal van het Rogierssentrum, Vooruitgangstraat 32 A (let op dit nummer ! Er zullen zaterdag 9 april echter ook richtingwijzers aangebracht worden).

14 u 30 — Vergadering politieke seksie.
Voorzitter : mr. Schiltz ; referaathouder : dr. Anciaux ; sekretaris : mr. Doevespeck.

16 u 00 — Pauze.

16 u 30 — Vergadering kulturele seksie.
Voorzitter : dr. Raskin ; referaathouder : lic. W. Luyten ; sekretaris : J. Cuppens.

Zondag 9 april

In de Albert I-zaal van het Kongressenpaleis, Koudenberg, Brussel.

10 u 00 — Vergadering ekonomiese seksie.
Voorzitter : dr. Wouters ; referaathouder : drs. E. Bouwens ; sekretaris : ir. Deroo.

14 u 30 — Plenaire slotvergadering.
Afkondiging der besluiten.
Uitreiking der kaderbrevetten.
Toespraken door partijvoorzitter mr. Van der Elst en alg. sekretaris drs. W. Jorissen.

Wie tussen zaterdag en zondag te Brussel wil overnachten, kan zijn naam reeds tans opgeven aan het algemeen partijsekretariaat. Brusselse V.U.-leden die logies kunnen verstrekken aan kongressisten, worden eveneens verzocht zich met het sekretariaat in verbinding te stellen, tel. 02.118216.

Het kongressekretariaat zal voor en na de seksievergaderingen van zaterdag de overnachtingskwesties met de betrokkenen naar best vermogen regelen.

Op de slotzitting zijn alle leden van de Volksunie hartelijk welkom !

TWEEDE V.U.-MEIVIERING

De 1 mei-viering zal dit jaar doorgaan te Turnhout. Een organizatiekomitee is volop bezig met de uitwerking van dit initiatief, waarover we in de loop der volgende weken alle details zullen brengen.

HUIS TE HUUR

Groenstraat (Oude Molen) - te HUMBEEK. - Oud 8 j.
Met boomgaard. 1500 fr. per maand. - Dadelijk vrij.
16 Km van Brussel ; 5 Km van Vilvoorde. - Busverbinding met Brussel en Vilvoorde.
Te bezichtigen in maart, alle zaterdagen, tussen 9 en 12 u. en 's zondags tussen 14 en 17 uur.
Zich wenden tot : De Schouwer Alfons. - Tel. : 02/184490, binnenpost 531, van maandag tot vrijdag, tussen 9 en 12 u. en van 14 tot 16 u. - 's Zaterdags en 's zondags voormiddags zich wenden tot : De Schouwer Alfons, Hof Ter Lokerenstraat 2, Erembodegem - Terjoden.

Aanbevolen Huizen

REISBUREAU
Vlaams Reisbureau n.v.
Maatsch. zetel : Antwerpen 2
Tel. : 03/49.30.46 - 49.15.94.

HERBERGEN

Bezoek « De veerman »
te St-Amands a.d. Schelde
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans.
LB 110

BIEREN ATLAS
Alle specialiteiten
Fruitsap Pufri
CARPENTIER
Guido Gezellestraat 39
ZWIJNDRECHT. T. 52.70.70
LB 112

BOUWEN · WONEN

De specialist der standaarddeuren
J. LEEMANS, Deurne z.
Van Havrelei 70 T. : 35.63.17
Agent : De Coene - Kortrijk
LB 113

EURO-DOMI
Moderne wooninrichting
Kruidtuinlaan 6
(tussen A. Maxlaan en E. Jacqmainlaan) - BRUSSEL
Tel. : 02/18.17.17
LB 114

HOTEL · RESTAURANT

BLANKENBERGE
« Rubenshof »
Weststr. 79. T. (050)41571
Lokaal Volksunie
Kamers-pension.
LB 15

« Vlaams Huis » Knokke
Kamers - vol pension
gezellige sfeer.
Vermindering voor groepen.
Elisabethl. 105. Tel. 632.70.
LB 116

Breydelhof · BRUGGE
Jozef Suveestraat 2
Gelagzaal - 120 plaatsen
Tel. 050/350.67
LB 117

UURWERK JUWELEN

bij de meester uurwerkmaker
SLAETS
Dewinterstr. 11 · Oudergem
T. 72.45.43 Terminus tr. 35.
10 % korting v leden V.U.
LB 118

DESIGN SHOP
Geschenken
en moderne juwelen
Adolf Maxlaan 105. BRUSSEL
Tel 02/18.62.62
LB 119

PLASTIEK

Fr PARQUIN P.v.b.a
LB Lobroekstraat 44
ANTWERPEN.
Telefoon 03/36.16.47.
Kuipen en stapelbakken voor pekel. diepvries. verpakking. stockering.
Polyethyleen · zakken vellen en folie op rol.
RAADPLEEG ONS.
LB 120

bewegingsWIJzer

BRABANT

Dilbeek

DERDE LENTEFEEST

Ons derde lentefeest zal doorgaan op 1 april 1967 in de zaal Mertens.

Met de medewerking van Peter Philips en zijn Vlaamse solisten zullen we trachten, zoals de vorige jaren, U iets puiks te brengen.

Voor nadere inlichtingen kan U steeds ons afdelingssekretariaat kontakteren, Palokestraat 146, Dilbeek, tel. 21.08.38.

Grimbergen - Beigem

AFDELING GESTICHT

Op inisiatief van de afdeling Vilvoorde en van de kantonale gevolmachtigde, Piet Daelemans, greep woensdag 22 dezer te Grimbergen de stichtingsvergadering van de V.U.-afdeling plaats.

Ruim 80 mensen waren aanwezig in het « Fenikshof ». Na een gloedvolle improvizatie van T. Ebraert, arrondissementsvoorzitter, werden de bestuursverkiezingen gehouden. Het afdelingsbestuur is als volgt samengesteld :

Voorzitter : dhr. Van Hemelrijck, Gemeentehuisstraat 6, Beigem.

Sekretaris : dhr. Van den Driessche, Kruipstraat 13, Grimbergen.

Finansiën : dhr. Van der Maesen, steenweg op Brussel 83, Grimbergen.

Propaganda : dhr. Keymolen, steenweg op Brussel 16, Beigem.

Organizatie : dhr. Asselberghs, Keyenberglaan 76, Grimbergen.

Nadat ook volksvertegenwoordiger dr. Vic Anciaux aan het woord gekomen was, werd de vergadering ontbonden. Uit de kontakten met het nieuwe bestuur blijkt overduidelijk dat het arrondissement met deze nieuwe afdeling een flinke aanwinst geboekt heeft.

Alles laat voorzien dat er weldra een afzonderlijke afdeling «Beigem» zal kunnen opgericht worden en dat zal kunnen gedacht worden aan het sistematies bewerken van de gemeenten Strombeek - Bever en Wemmel.

Kapelle-op-den-Bos

APRILBAL

Zaterdag 1 april om 20 uur groot april-bal door V.U. Kapelle-op-den-Bos in de zaal het Witte Paard. Inkom 30 fr. Kaarten bij alle leden, of bij de h. voorzitter E. Pas, tel. 015-71172 en bij de h. F. Deblieck, kantonale afgevaardigde, tel. 015-71562.

KOLPORTAGES

Volgende tochten :

2 april : Nederokkerzeel en Kampenhout; bijeenkomst aan de kerk van Kampenhout, om 9 uur 30.

16 april : St. Stevens-Woluwe; bijeenkomst aan de kerk (9 uur 30) De medewerkers uit Brussel : om 8 uur 45 achter de K.V.S. Onze groep zou moeten verdubbelen om nuttig werk te verrichten; wie naam en adres opgeeft aan J. Verlooy, Woestelaan 38. Jette (tel. 25.44.48) ontvang: een uitnodiging voor elke kolportage.

Leuven - Kessel-Lo

JAARLIJKS ARRONDISSEMENTSBAL

Het jaarlijks Volksuniedansfeest gaat door op zaterdag 15 april in de vernieuwde zaal « 't Rad », Martelarenlaan, Kessel-Lo.

Eerste dans 20 uur 30 met het orkest The hit Spots en Marva.

Toegangsprijs : 40 fr. Alle leden en simpatizanten worden er in massa verwacht zoals vorige jaren.

Een enige gelegenheid om samen met de vrienden uit gans het gewest een pintje te pakken en een dansje te doen.

Ukkel

VLAGINHULDIGING VAN V.U.-AFDELING UKKEL-VORST-ST. GILLIS

Zondag 30 april 1967, vanaf 20 uur, nodigt Jan De Nef u ten dans op de tonen van zijn groot Hammondorgel in de zaal «De Zwaan», Jan Bolsstraat 14 te Alsemberg (rechtover de kerk), n.a.v. van het « Groot Mei-Bal » met vlaginhuldiging van de V.U.-afdeling Ukkel-Vorst-St. Gillis.

Vilvoorde

KANTONALE VERGADERING

Op donderdag 6 april a.s. te 20 uur heeft te Vilvoorde, in de zaal « De Witte Leeuw », de driemaandelijkse kantonale vergadering plaats.

Dienen hierop aanwezig te zijn : de bestuursleden der afdelingen Vilvoorde, Weerde, Machelen, Kampenhout en, zo mogelijk, Grimbergen.

Gezien de vele aktiviteiten die op de agenda van de e.k. weken staan, wordt aangedrongen op de aanwezigheid van de verantwoordelijken.

Zaventem - Nossegem

BELANGRIJKE VOORLICHTINGS-VERGADERING

Tuur Ebraert, voorzitter van het arrondissement Brussel, en Maurits Coppieters, volksvertegenwoordiger, spreken op vrijdag 7 april 1967 te 20 uur, voor de V.U.-afdeling Zaventem-Nossegem, in de zaal « St. Michiel », bij Berre Morren, Stationsstraat 101 te Zaventem.

OOST-VLAANDEREN

Gent

BROEDERBAND AFD. GENT

« De lente komt in het land ». Zaterdag 1 april 1967 te 20 uur gaat in het klubhuis « 't Steen », Steendam 41, Gent (bij St. Jakobs) de luisterrijke lentebijeenkomst van Broederband afd. Gent door.

Op het programma : de troubadoure Frida Goethals; een koud avondmaal.

Tafelredenaar Oswald Van Ooteghem.

Koud avondmaal : 50 fr. (dienst inbegrepen - drank niet) kan ge-

VOLKSUNIEJONGEREN

Vujo neemt in groep deel aan het Volksuniekongres van zaterdag 8 en zondag 9 april. Vertrek, telkens aan de Roeland, zaterdag om 13 uur en zondag om 9 uur. Er wordt voor vervoer gezorgd.

WIES MOENS AVOND

Op zaterdag 15 april in het Vlaams huis Roeland, Korte Kruisstr. 3, Gent, spesiale avond voor de terugkeer van onze bannelingen, onder het motto « Wies Moens terug ». Gastspreker Karel Dillen, deklamator Ant. Van der Plaetse, bindtekst Roni Ranke, muziek Bert Berten, medewerking V.B.V.-Gent, V.N.J.-Gent, Were di Gent, inrichters en organizatie V.M.O.

Merelbeke

VOORLICHTINGS-VERGADERING

Deze werd gepland op vrijdag 21 april.

De nationale sekretaris Wim Jorissen is de gastspreker.

BAL

Ons derde lentebal op zat. 8 april in de zaal « Regi », Hundelgemsestr., wijk Molenhoek.

Orkest Bert Brent. Eerste dans 20 uur 30. Inkom 50 fr.

KOLPORTAGES

Eerstvolgende op zondag 2 april in Gentbrugge sentrum. Propagandisten om 9 uur in « De Vrede », Melle, Vogelhoek. V.M.O.-ers om 9 uur 15, lokaal « Rubenshof ».

Sint-Amandsberg

VLAGINHULDIGING EN AVONDFEEST

Op vrijdag 14 april om 20 uur zal Volksunie-afdeling Sint-Amandsberg haar vlag inhuldigen in de feestzaal « Concordia », hoek School- en Warnefordstraat.

Bij deze gelegenheid biedt ze aan haar leden en simpatizanten met hun familie een avondfeest aan.

Dr. Leo Wouters zal de afdelingsvlag overhandigen. Als gastsprekers hebben we volksvertegenwoordigers Maurits Coppieters en Hugo Schiltz die ons zullen spreken over federalisme in regionaal, Nederlands en Europees verband.

Het feest wordt verder opgeluisterd door dichter en voorzegger Roni Ranke. De pionier van het Vlaamse lied Willem de Meyer zorgt voor de stemming. U wordt allen verwacht op deze stijlvolle en gezellige avond.

St. Niklaas

VNJ-WAASLAND

Zondag 9 april richt het VNJ-Waasland een kleinkunstnamiddag in te St. Niklaas in de Stadsschouwburg te 14 uur 30. Treden op : Will Ferdy, Jos. Ghysen, Kor Van der Goten, The Campground Singers e.a.

Op zaterdag 8 en zondag 9 april kunsttentoonstelling in de « Stad Nantes » te St. Niklaas ter gelegenheid van het eenjarig bestaan van het VNJ-Waasland.

KOLPORTAGE

Op zondag 2 april kolporteren alle ploegen in het Noorden van het arrondissement met de brosjure « Onrust en Verwachtingen van de V.U.-parlementairen ».

De ploeg Beveren te Kieldrecht en Vrasene, de ploeg Lokeren te St. Gillis-Waas, de ploeg Melsele-Zwijndrecht te Meerdonk en Verrebroek, de ploeg Scheldekant te Kemzeke en St. Pauwels, de ploeg St. Niklaas te De Klinge.

ARRONDISSEMENT ST. NIKLAAS

In navolging van Lokeren werden in volgende gemeenten een Amedee Verbruggen-kring opgericht : Beveren, Bazel, Kruibeke, Rupelmonde, Melsele, Temse en St. Gillis.

Al deze kringen sloten zich aan bij het « Oostvlaams Sentrum voor Dienstbetoon en Naschools onderricht voor Arbeiders ». Andere lokaliteiten zullen in de eerstvolgende weken dit voorbeeld volgen. Het arrondissementeel sekretariaat werd gevestigd te St. Niklaas, Dr Verdurmestraat 6.

Wetteren

OPERATIE ULTIMATUM

Op vrijdag 14 april te 20 uur spreekt volksvertegenwoordiger M. Coppieters in het Vlaams Huis op de Markt te Wetteren over de problemen van de universitaire ekspansie en de overheveling van Leuven-Frans. Reeds meer dan een jaar vertelt pro-rektor De Somer dat men in hem vertrouwen mag hebben. Maar wat gebeurt er ondertussen? Of gebeurt er niets? Op initiatief van de Vlaamse Vriendenkring komt volksvertegenwoordiger Coppieters deze en andere vragen beantwoorden.

V.O.S.-KONGRES

Wetteren valt dit jaar de eer te beurt het provinsiaal V.O.S.-kongres te mogen organizeren. Het wordt gehouden op zaterdag 29 april te 15 uur in het Vlaams Huis. Ook U wordt daar verwacht.

AMNESTIE-BETOGING

Reeds nu wensen we de aandacht van onze lezers te vestigen op de amnestie-betoging zondag 6 augustus te Dendermonde. Tevens wordt hulde gebracht aan Wies Moens en Lod. Dosfel.

WEST-VLAANDEREN

Brugge - Torhout

DANSEN IS UW REGEL WEL!

Te St. Andries, op zaterdagavond 1 april vanaf 21 uur speelt het Ball-room-sextet ten dans in de zaal Jagershof.

Volgens traditie hopen we daar een talrijke schaar simpatizanten samen te zien die een genoeglijk avondje willen doormaken. Die genoeglijkheid komt ook onze kas ten goede want de opbrengst van dit 1 april-gedans zal dienen om ons sekretariaat met een adresmachine uit te rusten. Onze propaganda en die van veel Vlaamse verenigingen ten bate! Kaarten voor het avondfeest tegen 50 fr. overal verkrijgbaar!

NAAR HET KONGRES

Op zaterdag 8 april : samenkomst te 13 uur Vismarkt, Brugge, verplaatsing met privaat wagens.

Op zondag 9 april : samenkomst Vismarkt, Brugge te 8 uur.

Kortrijk

GERANTSCHAP VOOR VLAAMS LOKAAL

Voor de opening van een nieuw Vlaams lokaal te Kortrijk wordt een gezin gezocht. Voor de interessante voorwaarden kunnen inlichtingen worden gevraagd bij prov. raadslid Frans Blancquaert, Nieuwenhuyze 48, Kuurne, ofwel bij Dirk Bossuyt, Pontstraat 61, Deerlijk. Kandidaturen worden schriftelijk gevraagd met levensloop en foto.

PARTIJKONGRES 1967

Op vrijdag 24.3 had de vergadering plaats van de arr. raad, met bespreking van de amendementen ingediend door de verschillende afdelingen.

Met grote interesse werden de Kongresreferaten en de ontwerpbesluiten besproken. De verschillende amendementen werden goedgekeurd en worden naar de studiedienst verzonden. Ook werd een spreker aangeduid.

Het arr. bestuur doet een oproep tot al de leden om zo talrijk mogelijk de slotvergadering van het Kongres bij te wonen.

De verplaatsing gebeurt met personen-wagens. De geïnterresseerde leden kunnen inschrijven in lokaal Astor, Grote Markt 31, Kortrijk, tel. 056-116.00.

VLAAMSE FOTOKLUB

Al de leden en belangstellenden worden uitgenodigd naar de volgende les op 5 april om 20 uur, in lokaal Astor.

Onderwerp : ons gevoelig materiaal.

KONINKLIJK STADSMUZIEK

Met veel simpatie heeft het bestuur der afdeling Kortrijk van de V.U. kennis genomen van het verzet der muzikanten tegen de beslissing genomen in de gemeenteraad van 20.1.67 ter likwidatie van het stadsmuziek ter gunste van de kleurmuzieken.

Op de voltallige vergadering van de muzikanten op 24.3 werd dan ook besloten zonder stads-steun het kultureel werk verder te zetten. Ze eisen dan ook terecht al de bezittingen van hun maatschappij op.

Ons gemeenteraadslid Gust Wijdoodt was op die vergadering aanwezig en koos onvoorwaardelijk de kant der muzikanten.

Goede moed, jongens!

KOLPORTAGE

Zondag 2 april kolportage te Marke. Verzameling om 8 uur 30 in café Astor te Kortrijk. Bijeenkomst om 9 uur te Marke aan café « Nieuw Kwartier » Rekkemse straat.

Kuurne

Op 21 april V.U.-feest te Kuurne, in de zaal Van Wonterghem, om 20 uur. Deelname in de kosten voor eetmaal en gezellig samenzijn : 120 fr. per persoon. Alle leden en simpatizanten zijn welkom.

Leffinge - Slijpe

JAARLIJKS AFDELINGSFEEST

Zaterdag 15 april om 20 uur 30 gaat ons jaarlijks afdelingsfeest door; dit jaar bij Emiel Van der Beke, Diksmuidestraat 15, Slijpe.

Inschrijvingen worden tegen 1 april bij de bestuursleden ingewacht. Prijs 100 fr. per persoon.

Alle leden en simpatizanten worden op dit familiefeestje, bekroning van de schokaktie, verwacht.

Menen

BLIJDE GEBOORTE

Langs deze weg felisiteren wij van harte dhr en mw. Roland Comyn bij de geboorte van hun vierde kindje dat Stefaan werd gekerstend.

Oostduinkerke

VLAAMSE VRIENDENKRING

Zaterdag 15 april 1967 gaat het eerste bal door van de Vlaamse vriendenkring in de zaal « Moeder Lambik », Leopoldlaan, Oostduinkerke.

Deuren open om 20 uur, deelname in de onkosten 30 fr.

Daar dit voor deze afdeling het eerste bal is, worden dan ook alle Vlaamse vrienden uit het arrondissement verwacht. Ruime parkeerplaats.

Oostende

VOLKSVERGADERING

Op 14 april a.s. is senator Wim Jorissen bij de afdeling Oostende te gast.

Hij zal het woord voeren op een volksvergadering in het lokaal « De Noordzee », Wapenplein, over de koepelwet en andere aktuele problemen. Na de toespraak gelegenheid tot vragen stellen voor vriend en tegenstrever. Toegang vrij.

Men houde vanaf nu deze datum vrij.

Voldoen uw remmen en schokdempers?

35% zijn kruispunt-ongevallen

OOK IN HET BRUSSELSE... bouwt uw specialist

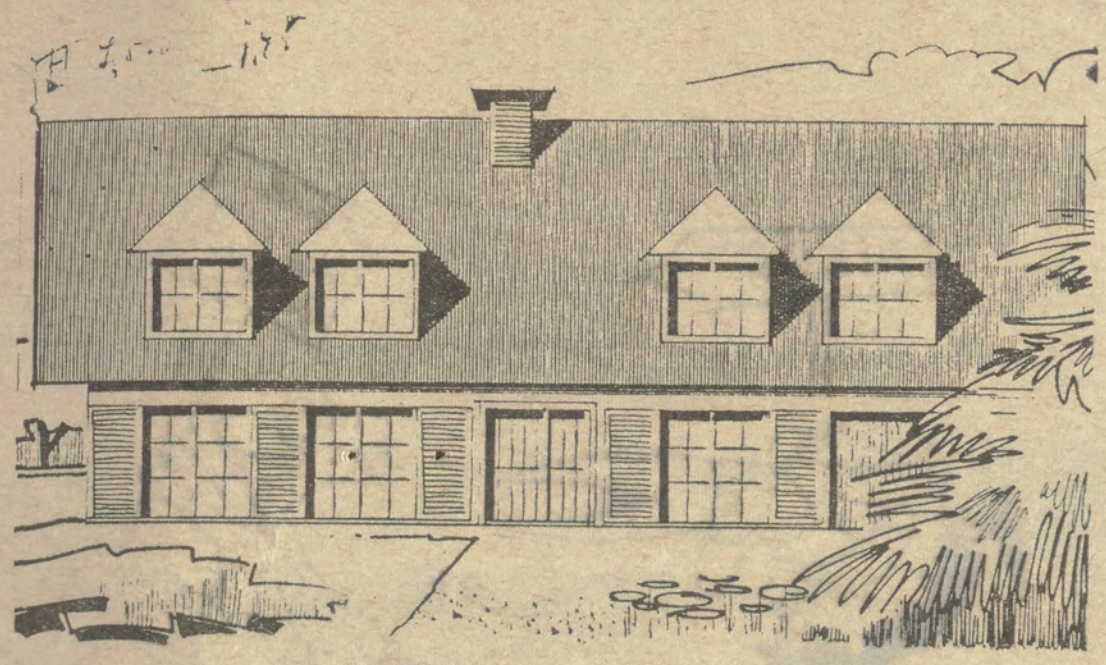

EIGEN WOON MET
SFEER,
WARMTE,
EIKEN BALKEN,
« STAL »-DEUR,
RODE FRANSE TEGELS,
... EN TOCH KOMFORT.

in AUTENTIEK VLAAMSE STIJL

GEEN PROBLEMEN MEER :

— vooraf volledige finansiële raming op bazis van de duizende realizaties.
— gratis finansieringsdienst die U op de voordeligste manier aan geld helpt.
— honderde ontwerpen ter inzage — een architektenbureel tot uw dienst.
— teknies bestudeerde uitvoering — spesialisten met jarenlange ervaring staan U bij met raad en daad.
— steeds UW projekt : uiting van uw eigen persoonlijkheid.
— kunstenaars staan U bij voor dekoratie en sierschouw.

Hier uitleg geven over onze villa- en bungalowbouw is overbodig, deze spreken zelf...

INFORMEER NOG VANDAAG BIJ **ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN N.V.**

ANTWERPEN	GENT	GENK	BRABANT
MEIR 18	ONDERBERGEN 43	WINTERSLAGSTRAAT 22	Voorl. bureel : ROTSELAARSEBAAN 37
03/31.78.20	09/25.19.23	011/544.42	HOLSBEEK. - 016/459.28.

Tot uw dienst...

... te ANTWERPEN :

met duizenden mooie bouwgronden te EKEREN, BRASSCHAAT, MARIABURG, MORTSEL, EDEGEM, KONTICH, enz...

VOORAF BESTUDEERDE BOUWPROJEKTEN ZIJN NIET DUUR.

... te GENT :

met een reeks zeer rezidentiële villagronden te DRONGEN, MARIAKERKE, enz...
Appartementsgebouwen te DESTELBERGEN, WONDELGEM, GENTBRUGGE en zeer interessante beleggingsmogelijkheden in appartementen met 1, 2 of 3 slaapkamers vanaf 590.000 fr.

... te GENK :

de streek der uitzonderlijke beleggingsgronden met prachtige toekomstperselen van alle maten en liggingen.
Prijzen van 8 fr./m2 of daarbuiten unieke prestige - appartementen, hoogste lukse en toch voordelig.

Voor détails : vraag gratis onze brosjure « BOUWTIJDINGEN », editie april 1967.

VERZEKERINGEN

— LEVEN
— AUTO
— HUIS
— INBOEDEL

VAN DER PAAL - VOORBRAECK EN C°

Jan Van Rijswijcklaan 62 — ANTWERPEN.
TELEFOON : 03/37.54.38.

LB 122

WENTELPOORT
type ALUGA

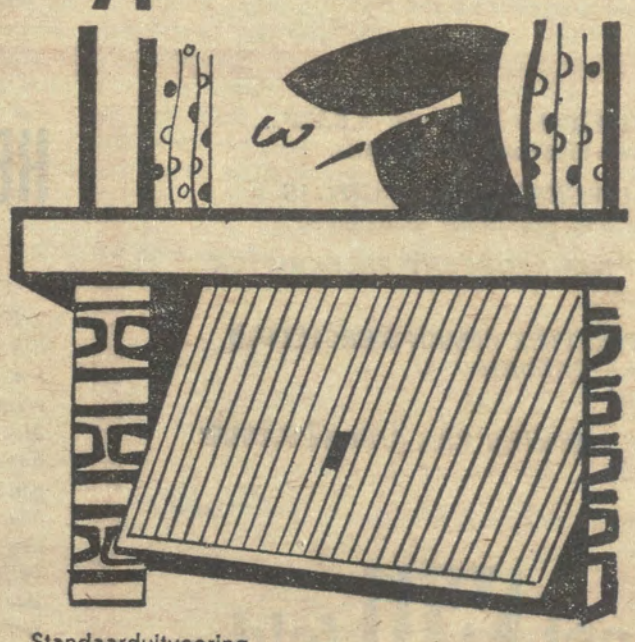

Standaarduitvoering
Poort gans in aluminium. Omlijsting in gephosfateerde staalplaat.
Zeer lichte bediening.
Automatische sluiting.
Voordelige prijzen.

BREVET 23098

JEURCLOO

A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN
ZONHOVEN
Weierstraat, 2 — Tel. 011/132.31 & 132.36

LB 108

LET WEL

ALLE ADVERTENTIES VOOR DIT BLAD

dienen toegestuurd aan onze

PUBLICITEITSDIENST :

S. De Lie. « Papenhoek », Berendrecht Tel. (03) 73.66.59

Ook de

zoekertjes kunnen naar dit adres gezonden worden.

KOOP BIJ ONZE ADVERTEERDERS

---

luxe lingerie

hoek
TURNHOUTSEBAAN 391
GRAVINSTRAAT 48
BORGERHOUT

WIM MAES

DIANALAAN, 10, BERCHEM - Antwerpen. - Tel. : (03) 39.69.34

— Stelt zijn kandidatuur bij alle Vlamingen in de provinciën Antwerpen, Brabant en Oost-Vlaanderen, voor alle verzekeringsvormen : Brand Leven Persoonlijke - Familiale Auto Wet Burg. Aansprakelijkheid
— Komt op het eerste verzoek voor : Overname van bestaande verzekeringspolissen Nieuwe zaken bij huwelijk, oprichten zaak, enz. LB 123

BRASSER ZIET HET BISDOM HASSELT

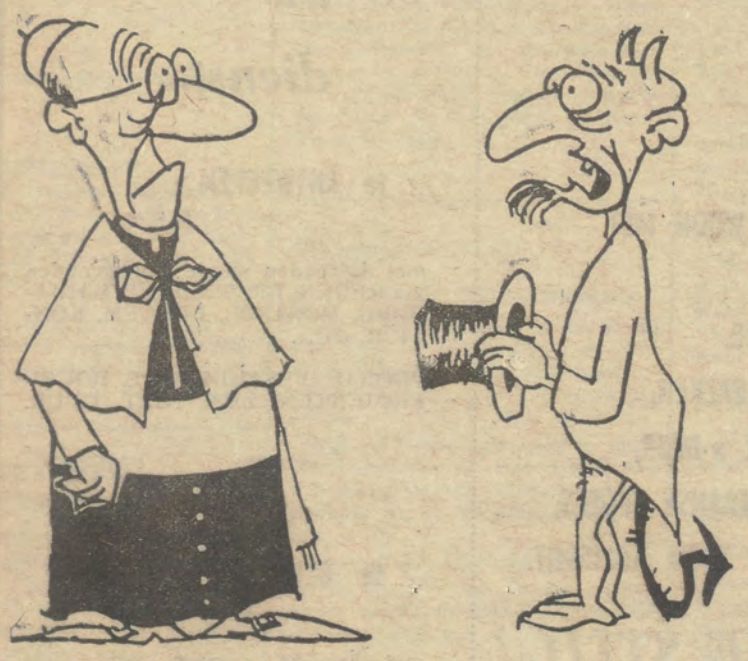

— « *Mijn chef laat vragen of de Voerstreek al bij het Bisdom Hasselt is, gezien we ons ook zullen moeten aanpassen !* ».

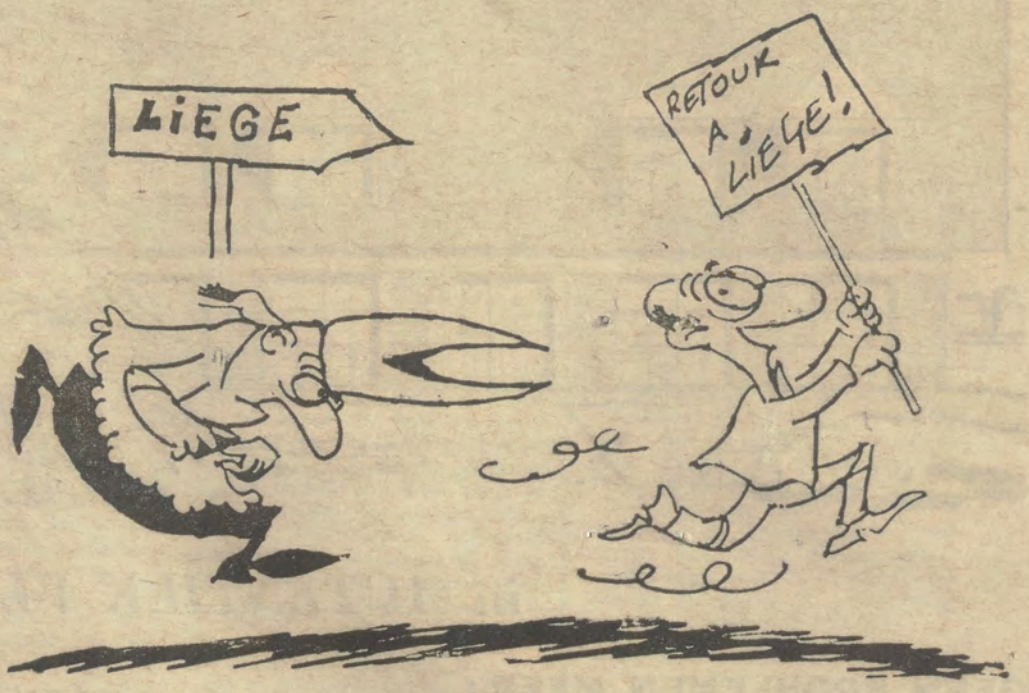

VERKIEZINGEN : A.C.V. OF A.B.V.V...
...weldra van sindikale kermis tuis.

VOSSEN UITGEROEID MET GIFGAS
Wie wordt dan prokureur te Brugge ?

CHINESE TOP BEOEFENT ZELFKRITIEK
Maosochisme.

INDIES POLITIEK LEVEN VERGIFTIGD DOOR C.I.A.-GELDEN
C.I.Aankali.

STEVENS PREMIER VAN SIERRA LEONE
Stevenisme.

onget WIJ feld...
vlaams nationaal

VISE-PREZIDENT NAAR EUROPA
Een geestdriftig Humphreyziger.

TAKSI'S WORDEN DUURDER
Gebruikers kijken taksip.

DE ONWETTIGE FRANSE SCHOOL
Een Wemmelodrama.

DE ANDEREN ZIJN DOOD
One man Shaw.

E-3 ANDERHALF MILJARD TE KORT
E-driestig !

OVAMBO KRIJGT ZELFBESTUUR
Wat een Ovamboffers !

HET RENDEZ-VOUS DER BELGEN

Paardekooper had natuurlijk gelijk toen hij, in navolging van wijlen Jules Destrée, uitpakte met de vaststelling dat er geen Belgen zijn. Nochtans (men slaapt niet bij de hond zonder zijn vlooien te krijgen) heeft een eeuwenlang naast mekaar wonen Vlamingen en Walen een aantal gemeenschappelijke hebbelijkheden bezorgt; de belangrijkste daarvan is het verorberen van grote hoeveelheden friet. We zouden Paardekooper en Destrée dan ook inzoverre willen terechtwijzen, dat er o.i. geen bezwaar bestaat tegen het gebruik van het woord Belg als soortnaam voor de frietofaag.

De Belg is niet zo maar een toevallig frietofaag : hij verorbert vetstokjes alsof het een roeping gold. Er is geen heerlijker schouwspel dan de terugkeer van de frietenvreter uit de vreemde. Gelijk de Joden van heinde en verre optrokken naar de klaagmuur te Jeruzalem die in eeuwen van diaspora hun geestelijke heimat was geworden, zo verzamelen de Belgen zich bij hun terugkeer op eigen bodem rond de karretjes en kraampjes die spesiaal te hunnen gerieve bij de meeste grensposten een welvarend bestaan aan hun eigenaars bezorgen.

Men heeft de Belg wel eens te grote honkvastheid en starheid aangewreven. Doet men hem met dergelijk verwijt geen schromelijk onrecht aan? Is het bekrompenheid die hem terugdrijft binnen de grenzen van zijn kleine driehoek? Neen, duizendmaal neen! Het is de eenvoudige, zakelijke, nuchtere vaststelling dat de friet elders slechts uiterst zelden zo hartelijk gebakken wordt als in de nationale vetpotten.

We kennen maar één uitzondering, één buitenlandse vestiging die — temidden van vijandig gebied — met onverminderde geestdrift het échte vuur laat laaien onder ketels waaruit menswaardige frieten te voorschijn worden getoverd : het vreetplaatsje Frechen langs de autostrade Keulen-Aken, niet ver van de Rijnlandse karnavalhoofdstad.

De aanwezigheid van friet in de vooruitgeschoven stelling te Frechen biedt de Belg die uit het Oosten komt of er naar toe gaat eindeloze voordelen tegenover zijn landgenoten die door het lot naar andere windstreken worden verstrooid. Hij kan er de frietofagie beoefenen in een buitenlands kader; hij kan er leven op de grens tussen twee werelden : zijn eigen, vertrouwde honkje op een boogscheut afstand over de grens, en de vreemde gebieden van de puree- of groentekauwers rondom hem.

Het genot wordt verhoogd, omdat te Frechen nog een andere sinteze is tot stand gekomen : die tussen gisteren en morgen. Wat daar voorgeschoteld wordt aan Belgiese beroepsmilitairen, bezoekers van Duitse jaarbeurzen, toeristen en dagjesmensen uit Luik, komt regelrecht uit een indrukwekkende rij masjienes die, mits het offeren van een paar Mark in een gleuf, alle heerlijkheden van de Duitse keuken leveren. Mét friet, dat spreekt vanzelf ! Men kan zich te Frechen in een ruimtestation wanen : een tijdeloze Spoetnik, bemand met louter frietvreters, ontstegen aan de kleinheid van barbaarser tafelgewoonten.

Toen wij Frechen verleden week bezochten, betrapten wij er een Waals onderoffisier die zijn portie friet rijkelijk met mosterd wou besproeien onder een te dien einde aangebrachte distributiekraan. Het maneuver misluke en de mosterd kronkelde in een grote slang naar de toonbank. « Merde alors », zei de man. Hij had nog gelijk op de koop toe : het woord van Cambronne paste uitstekend bij de mosterddrol naast zijn frietschotel.

LDT.